

DE
LECTURĂ

//CINE A FOST O DATĂ FEMEIE USOARĂ VA MAI FI FEMEIE USOARĂ!//

Nr. 3 - 4 • 24-30 ianuarie 1995 • 32 pagini - 500 lei - 3.70 DM •

FLACĂRA

Fondată în 1911 de C.BANU

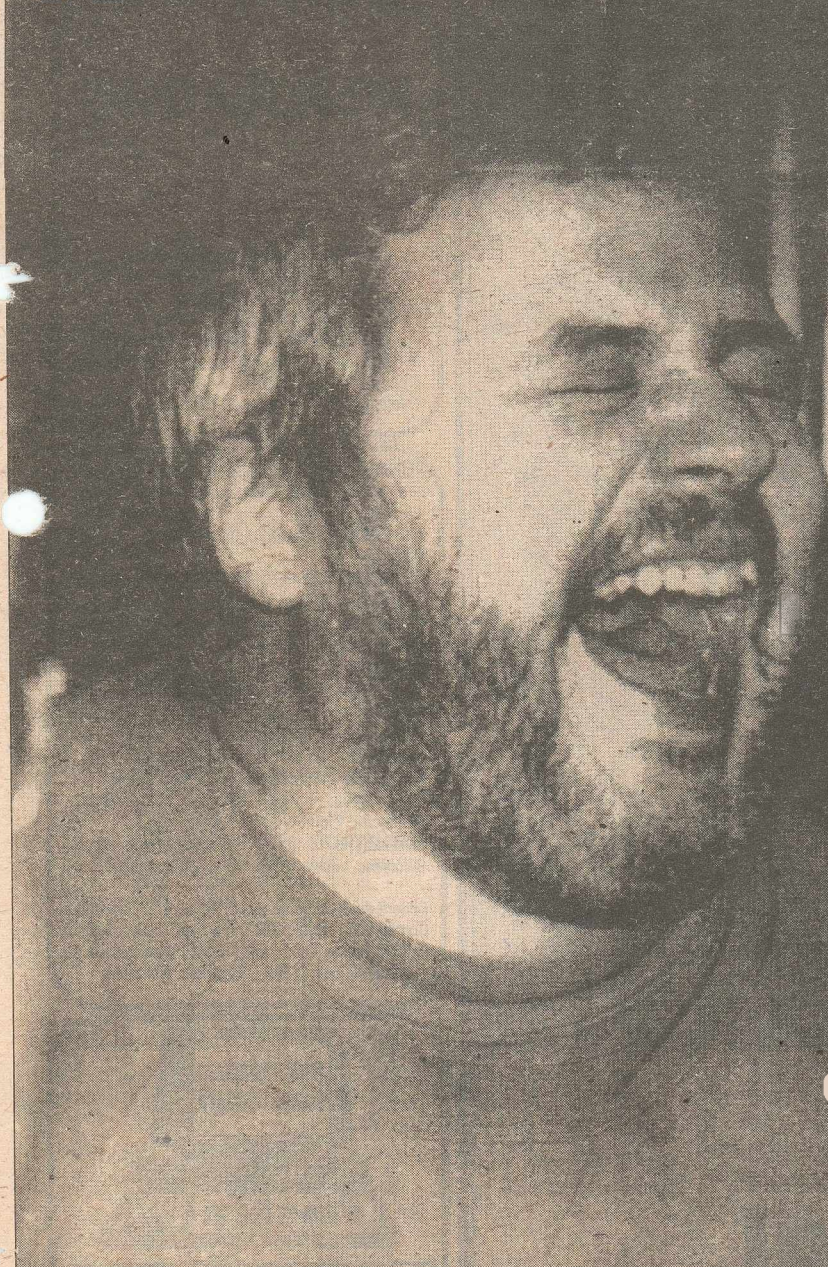
Editată de
S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A.

Președinte - director general
GEORGE ARION

Redactor șef
EUGEN CHIROVICI

HAZ DE NECAZ

Pag. 3

Am pregătit
această copertă
pentru
săptămâna
trecută.
Din pricina
crizei de hârtie,
apare abia acum
și i-o dedicăm
dlui Văcăroiu,
acest mare iubitor
de presă
independentă !

Cine râde ultimul, să stingă lumina !

Pare incredibil,
dar acestea sunt faptele:

În Ucraina, contact telepatic cu extraterestrii, care dirijează o operație la rinichi

■ Pacienta și mediiul
se află
în studiul medicilor
și al oamenilor de știință
pag. 1-2
Flacăra BIS magazin nr. 3

Din nou o surpriză
în interiorul revistei:
8+8 pagini
de divertisment,
curiozități, umor
și integrale

La închiderea editiei
în **SUPERCUPA PRESEI**
la baschet

FLACĂRA
pe primul loc
în grupa B
pag. 15

KAPPA

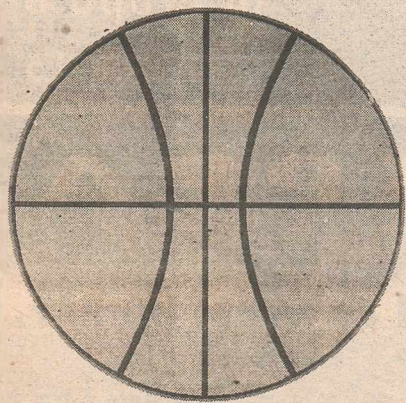
răspunde,
începând cu acest număr,
scrisorilor primite
la redacția FLACĂRA
pag. 14

Foto: Florin IONIȚĂ

SĂNĂTATE ȘI VIGOARE ÎN **PLUSSSSZ**!

Pharmavit

Sponsor al SUPERCUPEI PRESEI la baschet '95

PUBLICATIILE

Flacăra

Societate comercială înmatriculată
la Oficiul Registrului Comerțului
București sub nr. J. 40/5888/1991
din 04.07.1991

Consiliul de Administrație:

Președinte - director general:

GEORGE ARION

Membri: **Ion D. Goia, Alexandru Păsărin,**

Mihai Săndoiu, Liviu Timbus

Director juridic - personal: **CORNELIU OLTEANU**

Director publicitate și suplimente speciale:

MIHAI SĂNDOIU

Director difuzare: **MANUELA VASILIU**

Șef cabinet: **CĂTALINA ȘTEFĂNESCU** (617.47.63;
2002)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere
nr. 1, cod 71341.

Telefoane: 617.60.10.; 617.60.20, cu interioarele de
mai jos

Fax: 312.82.89

Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1,

București

Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1,

București.

Flacăra

Redactor-șef: **EUGEN CHIROVICI**

Consilier: **LIVIU TIMBUS**

Secretar general de redacție:

ADRIAN PETRESCU

Telefon: 2559

■ **POLITICĂ** (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian
Ghițeanu, Roxana Stancu

■ **EXTERNE** (2560) - Ion D. Goia, Ștefan Nicolae

■ **SOCIAL** (2128) - Alexandru Arion, Dan

Gheorghe, Brîndușa Nicolae, Constantin Severin,

Toma Roman Jr., Lucia Ștefanovici

■ **SPORT** (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu

■ **FOTOREPORTERI** (2528) - Petre Cojocariu,

Elena Ghera, Florin Ioniță

■ **CORRESPONDENȚI ÎN TARĂ:** Pașcu Balaci, Ion

Ceacăru, Petru Novac Dolângă

■ **CORRESPONDENȚI ÎN STRĂINĂTATE:** Alexandru

Graur (Italia), Mihai Rusu (Germania), Emanuel

Tânja (SUA)

■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - Crina

Gorgoi

■ **CORECTURĂ** (1453) - Maria Antonescu,

Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu

REBUS

REBUSACHE

maxi SKANDY

Director publicații de divertisment:

ALEXANDRU PĂSĂRIN

Redactori șefi adjuncți:

MIHAI ZGUBEA ("Rebus")

CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")

Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brașoveanu,

Simona Păsărin, Simona Simzianu

Telefoane: 2036 (director), 1457 (redacție)

PUBLICITATE ȘI SUPLEMENTE SPECIALE (2600;

618.15.32): **Călin Mărcușanu**, Dan Ciuciucu,

Adriana Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria

ȘEF COMPARTIMENT COMPUTERE: Cristina

Chijulescu

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: Mihaela

Anghel, Maria Călin, Mirela Fotea, Ioana Glodian,

Cristina Topolski, Eugen Mațotă, Cezar Munteanu,

Marius Ristea, Doru Vintilă

DIFUZARE: (617.59.69): Gabriel Bumb, Cora Cio-

ceanu, George Constantinescu, Marian Frunzeanu,

Doru Iancu, Valerică Leon, Marius Procopie,

Nicolae Șerban, Mihai Șoldănescu

PERSONAL (2560): Adrian Boicescu

FINANCIAR-CONTABIL (2143): **Avida Balca**,

Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela

Pătrășcoiu, Florența Tudor

ADMINISTRATIV (2634): **Dan Mircea Popa**, Marian

Băicoianu, Liliana Crețu, Mariana Sănduleasa

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea
Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon
617.48.91, fax 312.82.89 - Piața Presei Libere nr.
1, sector 1, cod 71341 - București, România

TIPARUL

TIPOREX S.R.L.

Revista **FLACĂRA** utilizează
Informații furnizate de agenția
MEDIAFAX

Inchiderea ediției: sâmbătă ora 10

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Haz de necaz

Am participat, împreună cu scriitorul și publicistul Cristian Teodorescu, la o emisiune realizată la Radio Contact de Răzvan Dumitrescu, unul dintre excelenții gazetari tineri pe care îi avem în acest moment. Tema discuției - Haz de necaz. Pe parcurs au fost și alte intervenții, printre care și cele ale lui Mircea Ionescu - Quintus, Horia Rusu. Evident, nici moderatorul, nici convivi săi n-au abordat subiectul cu pretenția de a obține adevărul absolut sau a avea ultimul cuvânt în materie, îndoiala fiecăruia dintre ei în legătură cu propunerile spuse fiind incitantă și provocatoare de idei. Spre final însă, un ascultător, Nicolae Cojocaru, ne-a comunicat la telefon și opinia domniei sale despre aceeași chestiune. În termeni foarte tranșanți, duri chiar, domnul Cojocaru și-a exprimat părerea că „a face haz de necaz e un semn al lășității poporului român și al slabei sale înzestrări intelectuale.” Desigur, am concentrat la maximum frazele acestui radio - ascultător. Cei care ne aflam pe post am încercat, fiecare, să-l contrazicem, cu diverse argumente; dar și acum, după câteva zile de la această întâmplare, nu pot uita amărăciunea care răzbătea din cuvintele lui. Personal, rămân la convingerea că a face haz de necaz este apanajul celor care au puterea de a râde de vicisitudinile cotidiene. E o marcă de robustețe, de sănătate spirituală și morală. E o virtute a inteligenței sclipitoare. Numai ea poate să rădă de forțele răului. În schimb, prostul e solemn și când trebuie și când nu trebuie. Prostul conjugă mai ales verbul *a avea* decât pe *a fi*. Lumea îți poate aparține nu numai pentru că ai mai multe din bunurile ei. Lumea îți poate aparține pentru că exiști în ea, ai reușit să

ai o identitate proprie, pe care oricine o poate recunoaște cu ușurință. Numai atunci poți râde de necazurile pe care le ai. Dar rămâne de văzut până la ce punct se poate merge cu hazul de necaz. Pentru că, într-adevăr, a lua în zeflemea o situație tragică de pildă, devine un semn de prostie. A nu vedea răul din jur și a rămâne în continuare voios ține de imbecilitatea crasă. În anii dictaturii, bancurile au fost o formă de rezistență și au reușit să îmblânzească o realitate insuportabilă. Dispariția lor după revoluția din decembrie ar trebui să dea de gândit. Numai dacă vezi o rază de speranță în marasmul în care te afli ai pre-dispoziția să dai cu tifla sorții prin veselie. Să fi intrat după '89 într-o fundătură din care nu se vede nici o ieșire și aceasta explică lipsa de apetit pentru umor? Și mai curios e un alt fapt: dacă până în urmă cu cinci ani bancurile erau o creație populară, cu specificul ei - anonimul, oralitatea etc. - în clipa de față o seamă de intelectuali cu haz, prin scrisul lor, încearcă, în diverse publicații, să reamintească de ceea ce era mai înainte un fenomen de masă. Audiența lor e însă, în mod fatal, scăzută. Poporului român nu-i mai arde să râdă.

Dacă ar fi după dl Cojocaru, ale cărui spuse nu-mi dau pace, ar însemna că poporul român s-a luminat și a renunțat la lășitate. Așa să fie oare? Rămân la convingerea că e o teorie falsă. Iar în clipa în care începi să te îndoiești atât de cumplit de fibra din care ai apărut, așa cum e cazul acestui ascultător al Radio - Contactului, existența deja îți se pare fără nici un rost. Mai bine, vorba lui Murphy, zâmbește - mâine va fi mai rău.

Consecința logică a guvernării actuale

□ Partea a doua a interviului cu domnul CORNELIU COPOSU

(Urmare din nr. trecut)

- În interviul pe care l-ați acordat dnei Gabriela Adameșteanu în revista „22”, printre multe idei și afirmații pe care le-am remarcat, am reținut-o pe aceea în care spuneți că „pentru mine a fost de mare importanță că toată viața am trăit în certitudine”. Mai aveți certitudini acum?

- A, sigur că am certitudini!
- Care sunt ele?

- Am certitudinea că vom scăpa de criptocomunism, am certitudinea că, indiferent de băjbăiala prin care trece acum poporul român, situația se va normaliza și se va echilibra într-o vreme destul de scurtă, pentru că am încredere în intuiția și în inteligența poporului român! Sigur că ar trebui să așteptăm ca, prin propria-i experiență, electoratul să-și dea seama de incapacitatea actualilor guvernanți de a depăși impasul în care tot ei au împins țara. Sigur că, confruntându-se cu acest impas grav pe toate planurile, un guvern capabil ar fi reușit, măcar parțial, să amelioreze situația. Actualul guvern, însă, s-a dovedit cu totul incapabil de a opera orice fel de ameliorare! În aceste condiții, opinia publică a sesizat această incapacitate și a urmat o schimbare de atitudine pe care au sesizat-o ultimele sondaje. Cred că la ora actuală partidul majoritar nu beneficiază nici măcar de 20% din opțiunile populare. Aceasta este opinia mea. În același timp, cred că sorții de izbândă electorală ai opoziției cresc. Părerea mea este că față de stadiul în care se găsește electoratul român, nu a sosit încă momentul confruntărilor ideologice între diversele doctrine politice și acesta este și motivul pentru care eu militez pentru păstrarea CDR și pentru consolidarea ei, pentru că Opoziția are obligația să prezinte electoratului român o alternativă și numai noi putem prezenta o alternativă valabilă, urmând ca, după îndepărtarea criptocomunismului de la guvernare, să atacăm problema confruntării doctrinare între partidele componente ale CDR. După cum știți, CDR nu are un program comun, unic, dimpotrivă, are programe divergente și solidaritatea acestor formațiuni este pe anumite puncte acceptate de toate formațiile și aceste puncte, odată realizate, vor determina intrarea în normalitate.

- Dle președinte, cetățeanul Corneliu Coposu pe cine vede, dintre membrii marcanți ai PNȚCD, în postul de prim-ministru?

- Opinia publică și curiozitatea populației este incitată mai cu seamă în jurul numelor, nu o interesează programe, nu o interesează metode de ieșire din impas, o interesează cine va fi prim-ministru, cine va fi ministru. De un lucru pot să vă asigur: cetățeanul Corneliu Coposu nu va fi niciodată nici președinte, nici prim-ministru, nici ministru, nici președinte de corpuri legiuitoare. Este un pariu pe care îl țin și pe care vreau să îl realizez.

Revenind la întrebare, sigur că ar fi foarte simplu să dau niște nume, mai mult sau mai puțin sonore, privind ministeriabilii din partidul nostru sau din cadrul Convenției, dar o asemenea anunțare este un cuțit cu două tăișuri. Dacă pentru o demnitate există zece sau mai mulți concurenți, a numi pe unul din ei înseamnă a-i supăra pe ceilalți nouă. Acest sistem de guverne-fantomă este practicat în toate țările democratice, civilizate și era practicat și la noi. Eu știu ce consecințe grave

au fost pentru mine în momentul în care, preconizându-se lista viitorului guvern Rădescu, numele meu a circulat ca subsecretar la Interne. Sigur că se puteau face atunci comentarii, acum e mai greu pentru țara noastră și vă spun și de ce. Dacă pentru o demnitate, să luăm la întâmplare - ministrul transporturilor - avem douăzeci de competitori, toți oameni înzestrați și care sunt convinși că fiecare, la rândul lui, ar face față excelent sarcinii pe care i-ai da-o, dacă aș delimita, aș nominaliza pe unul din ei, ceilalți nouăsprezece ar rămâne supărați. Ori, eu am interesul, până la obținerea investiturii guvernamentale, ca toți împreună să depună eforturi susținute în interesul partidului! De aceea, cu tot regretul nu pot satisface o cerere a presei care, de fapt, ar veni să astupe foamea de senzațional a opiniei publice, dar cred că în condițiile prin care trecem noi nu este practică delimitarea prin guverne-fantomă a viitoarelor compoziții. Să știți că există chiar în interiorul Convenției tendința aceasta ca să pregătim o echipă guvernamentală. Eu m-am opus la această idee, replicând că trebuie să pregătim echipe guvernamentale, pentru fiecare demnitate având zece competitori, ca să ai de unde să alegi. Pot să vă spun că, din punct de vedere al PNȚCD, am cel puțin zece oameni viitori prim-miniștri!

Dlui Petre Roman care este un politician abil și un om foarte simpat, atunci când dânsul a anunțat guvernul-fantomă, i-am spus, în glumă, bineînțeles: dumatile ți-a fost ușor să faci un guvern-fantomă pentru că ți-ai băgat tot partidul în guvern, dar eu, care aș putea face cincizeci de guverne-fantomă, sunt pus în imposibilitatea de a face selecționarea.

- Tinerii, despre care îmi spuneți în august '93 că îi pregătiți pentru a accede la funcțiile de conducere în partid, au mai avansat în pregătire?

- Sigur că da! La ultimele alegeri de demnitari parlamentari, unul din acești tineri valoroși, dl Radu Vasile, a fost ales vicepreședinte al Senatului, în locul unui foarte merituos, dar mai bătrân prieten politic al nostru, dl Ioan Lup, care a ajuns la vârsta senectuții.

- Mă refer și la vârfurile partidului

- Sigur, bineînțeles! În statutele noi ale partidului, care urmează să fie adoptate de Delegația Permanentă în primul trimestru al anului acesta, promovarea elementelor tinere este nu numai sprijinită, este aproape impusă! De altfel, în ultima vreme, în toate alegerile din teritoriu a comitetelor orașenești, județene, au fost promovați oameni tineri și, deși noi eram socotiți ca o grădină de oameni intrați în vârsta senectuții, totuși, din punct de vedere al vârstei, parlamentarii noștri au cea mai mică medie de vârstă. Sunt câțiva oameni în vârstă pe care partidul i-a moștenit încă de dinainte de epoca comunistă, dar generația tânără care a fost promovată este compusă din elemente foarte promițătoare care, fără îndoială, vor prelua în scurtă vreme ștafeta! Noi avem anul acesta congresul partidului care va înnoi toate structurile de conducere, de la comitetul pe țară până la Biroul de Conducere, Coordonare și Control.

- În volumul I din „Cartea albă a securității” se afirmă că dvs. ați condus, în anii '40, un serviciu de informații al PNȚ!

- Eu am primit diverse sarcini în cadrul partidului - președinte al

tineretului, secretar al Delegației Permanente, secretar general adjunct, secretar al lui Maniu și, între timp, am primit și alte sarcini. Trebuie să știți că în epoca 1938 - '40 a fost o dictatură regală în timpul căreia a fost suspendată activitatea partidului. În 1940 a urmat o scurtă dictatură regională, după care a venit dictatura militară a lui Antonescu. În timpul acestor dictaturi activitatea partidului a fost interzisă până în 1944. În 1944 a fost o scurtă perioadă de libertate politică, care a durat de la 23 august până la 6 martie, când din nou am căzut sub o nouă dictatură, cea comunistă, pentru 45 de ani. În timpul dictaturilor, exercitarea liberă a opțiunilor politice era imposibilă. PNȚ, era cel mai puternic partid nu numai din România ci din tot sud-estul european, fiindcă la epoca dizolvării lui de către armata sovietică, în 1947, el avea 2.125.000 de membri. În timpul scurt dintre dictaturi am exercitat diverse mandate încredințate mie de conducerea partidului, păstrând în același timp, în continuare, poziția importantă de secretar politic al lui Iuliu Maniu, din 1937, fără întrerupere, până la arestarea noastră în 1947.

- Cum ați dori să încheiem acest interviu?

- Revin la afirmația mea că am fost întotdeauna optimist. Optimismul și credința în Dumnezeu m-au ajutat să trec prin momente extrem de grele, momente care pe alții i-au prăbușit. Sigur că nici acum nu sunt lipsit de speranță, speranță într-un viitor bun pentru România și pentru poporul român! De altfel, trebuie să vă spun că în afară de grija mea de a păstra și de a consolida PNȚCD, obligație oarecum contractată față de Iuliu Maniu în pușcărie, deci în afară de asta, eu neavând, personal, nici un fel de ambiție și nefiind ahtiat după nici o situație, nici măcar după o situație materială - cred că mai sărac decât mine nu e nimeni, că n-am nici casă, nici moșie, cum se zice - singurul meu obiectiv este afirmarea doctrinei PNȚCD și, bineînțeles, cucerirea puterii de către acest partid, pe care îl consider ca cel mai apt pentru a oferi poporului român soluțiile cele mai adecvate de bunăstare și fericire! Deci, acesta este obiectivul pe care mi l-am propus, obiectiv care este foarte impersonal, adică nu doresc pentru mine nimic! În aceste condiții, sunt foarte tare pe poziția mea, lucru care îi și enervează pe adversarii mei pentru că nu am călcai vulnerabil, iar încercările de calomnie și de denigrare rămân fără rezultat, se spulberă!

Bineînțeles că am speranță că această corupție, care a atins culmi nebănuite în epoca aceasta, va lua sfârșit și că cel puțin, pentru exemplificare, unii din cei mai „iluștri” corupți vor fi trimiși în fața justiției! Totodată, am speranța că sistemul pueril al încercărilor de guvernare practicat de la revoluție încoace va lua sfârșit și că țara va beneficia de un guvern cu autoritate necontestată în domeniul administrației publice și că această totală lipsă de încredere în administrație, în justiție și în executiv va dispărea, iar oamenii vor dobândi, ca în statele civilizate, încredere deplină în puterea executivă și în imparțialitatea justiției!

Dacă vom putea contribui, cât de puțin, la realizarea acestui obiectiv, înseamnă că și generația noastră, care a trăit experiența tragică de până acum, și-a făcut, în parte, datoria!

- Multă, multă sănătate, domnule președinte și să vă audă Dumnezeu!

MARIAN GHÎTEANU ■

Fotografie de FLORIN IONITA

Rația de libertate

Tango cu țurțuri și cobai

Cu paltoanele pe noi și Văcăroiu peste noi, strâns uniți în jurul caloriferului macro-stabilizat la temperaturi siberiene, tropăim de zor, vârtos. Tropăim de nerăbdare? Niii! De răbdare! Tropăim de frig? Așii Tropăim de prostie! Înțepeniți de frigul animalic de prin case, mai stăm și cu urechile ciulite spre robinetele deschise, de unde nu se-aude nici măcar o picătură chinezească. Dar și când vine apa - delir, dezmăț și încântare! „Vine apaaai!” - o națiune-ntreagă se repede, cu sticle, crățiți și borcane, să-și facă menderile gospodărești, proviziile pentru clorba de mâlne, spălatul pe ochi și closetele înfundate; un popor înghețat, repezindu-se ca la comandă să-și împlinească un destin ilchidi! Asta da, consens!

La urne, lepurașilor, că ați învățat drumul, în '90 și-n '92! La vot, conașilor (și nu vă faceți griji, că... tot „ei” le numără!).

Doare ce scriu, oameni buni? Doare, mult stimați și iubiti oameni politici, în frunte cu...? A propos, câte grade aveți, domniile voastre, la parter și etaj, prin saloane, garaje și dormitoare? Câte grade aveți în, Doamne Iartă-mă, cabinet, domnule Văcăroiu? Câte grade aveți în palat, domnule Iliescu? Dar în inimă?

...Deja se-aude, venind din depărtare, un zgomot aproape imperceptibil de campanii electorale. Se-apropie vremea,

se-apropie clipa. Să te ții, vâltoare și patimă, când va începe „tangoul”! Zorzoane, piruete și fandări surprinzătoare, cu priviri mortale și vertij, fognet de mătăsuri și bancnote, salturi de pisică spre milenul trei...

Suntem săraci, suntem lipșiți, cumplit de săraci, nedrept de săraci. Dacă am fi boșmani sau papuași, am fi săraci „cât trebuie”, adică exact pe măsura acestei lumi strâmbe. Dar avem o istorie, dar avem o cultură, dar avem o valoare - și toate acestea la un loc refuză și spulberă liniștea, care se lasă din deal peste vale, ținând să ne lege de gila durerii, să ne ucidă administrativ aspirațiile. Suntem în continuare cobaii unui experiment inept, în laboratoarele prostiei ideologice, nemernică prin încăpățănarea cu care se lăfăie în capul mesei, cu pâinea și cuțitul în mână; și pâinea lipsește, doar cuțitul sclipește, despotie, cu lumini sinistre... Joaca aceasta irresponsabilă cu adrenalina unei națiuni poate ajunge și în faza în care lumea, paralizată de lehamite, nu mai lese nici măcar la vot.

Dar și când va leși...!

EUGEN CHIROVICI ■

P.S. Am scris rândurile de mai sus lsterizat de frig. Drept pentru care, acum, calmat și cu mintea mai limpede, le susțin și le semnez până la ultima virgulă!

În CDR, paiele au fost puse pe foc

Foarte multă vâlvă a făcut declarația președintelui CDR, Emil Constantinescu, prin care acesta își anunța intenția de a candida din nou, atât pentru funcția pe care încă o deține, cât și la alegerile prezidențiale din 1996. Gestul domniei sale venea după îndelungi reproșuri și contestări aduse de cel puțin patru partide din Convenție: PAC, PNLCD, PL '93 și PSDR.

Nu vom comenta eroarea, oportunitatea sau inoportunitatea declarației și nici legitimitatea sau ilegitimitatea intenției dlui Constantinescu. Vom remarca doar felul cel puțin ciudat în care se desfășoară activitatea CDR. Protocolul acestei alianțe specifică foarte clar că deciziile se iau prin consens. Prin urmare, dacă există păreri contradictorii în legătură cu un anumit aspect din activitatea CDR, ar fi cât se poate de normal și corect ca președintele acesteia să ia act de toate părerile și să convoace ședința în care problema să fie rezolvată; după care se

poate comunica presei rezultatul la care se ajunge. Dl Constantinescu n-a făcut așa. A propus un calendar, care are toate șansele să expire fără nici un rezultat. De fapt, chestiunea se putea încheia o dată cu reunirea CDR și discutarea problemei. Dl Constantinescu, potrivit atribuțiilor pe care le are, putea convoca această ședință. N-a făcut-o.

Exact aici suferă CDR: logica internă de decizie și comportament nu se corelează cu acțiunea liderilor. E devreme sau e deja prea târziu pentru corecturi?

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Banca Mondială despre România

Radiografia unui dezastru

Gvernul Văcăroiu își trămbitează sus și tare, de o bună bucată de vreme, mărețele sale împliniri. Pe scurt, a crescut producția, s-a stopat declinul economic și se trăiește mai bine - ne asigură cei ce-și fac menderile de mai bine de doi ani în Palatul Victoria. Ba mai mult decât atât, executivul se laudă că este foarte apreciat de importante și influente cercuri internaționale. Ca să vezi! Se spune acest lucru sub diferite forme în aproape fiecare emisiune de Actualități de la TVR. Noi ne-am gândit că dacă este atât de apreciat, apoi laudele și situația roză în care ne găsim n-au cum să nu se regăsească și în Buletinele editate de către un organism la porțile căruia echipa Văcăroiu bate neîncetat, solicitând credite: Banca Mondială. Și iată ce se poate constata din acest important document:

În toamna lui 1994 România ocupa locul 77 în ceea ce privește forța economică. În 1993 poziția pe care ne aflam era 75.

Putem afla și unele cotații de care se bucură anumite state. Bunăoară, la capitalul „acces la credit” ne aflăm la cifra 0 (zero), pe o scară de la 0 la 10. De asemenea, „accesul la împrumuturi pe perioadă scurtă” este 0 (zero) pentru România, pe o scară de la 0 la 5.

În ceea ce privește accesul pe piețele de capital, suntem cotați cu indicele 1,5 pe o scară de la 0 la 5.

Să vedem însă cum stau alții. Slovenia, de pildă, stat nou apărut în spațiul fostei Iugoslavii, adică o țară bântuită până nu demult de războaie, ocupă locul 53! Dar aici guvernează liberalii, care au privatizat aproape tot ce se putea privatiza! Ungaria ocupă acum locul 46, iar Cehia locul 34! Și să nu uităm că ne aflăm în competiție cu aceste țări, pentru integrarea în Uniunea Europeană și nu numai. Sub guvernarea Văcăroiu avem toate șansele să regresăm, precum se vede, și deci să pierdem această competiție. Dar ce contează, ni se spune că trăim bine! Cam la atât se rezumă responsabilitatea celor aflați acum la putere. În rest, piața externă arată cât se poate de clar că ne aflăm în fața unui dezastru cumplit.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Bucureștiul - pe locul 103

Numit, pe bună dreptate, înainte de război, „Micul Paris”, Bucureștiul arată astăzi rău și în el se trăiește prost. Cât de rău și cât de prost? Un clasament a făcut de curând compania elvețiană *Corporate Research Group*, care studiază nivelul calității vieții în marile orașe ale lumii; criteriile de departajare au fost gradul de securitate, calitatea serviciilor publice, a serviciilor medicale, stabilitatea politică și socială. În acest clasament, din 118 metropole luate în calcul, Bucureștiul se situează pe locul... 103! Că orașele occidentale, în frunte cu Geneva (locul 1), se află înaintea noastră - treacă-meargă, nu ne surprinde. Dar ca tot în față să fie și Sofia (locul 99) ne provoacă o amărăciune deloc micșorată de faptul că după București se plasează Hanoiul (locul 108), Beijingul (locul 111), Moscova (locul 115) și Kievul (117). Noi avem pretenții mai mari. Pentru a putea face ca Bucureștiul să aspire din nou la postura de „Micul Paris”, trebuie să înțelegem cu toții că de situația de acum nu (doar) Halaicu e de vină. (I.D.G.)

SERGIU CUNESCU despre Declarația lui Emil Constantinescu: „Fiecare are dreptul să propună un calendar, care se poate actualiza din 2000 în 2000 de ani. Oricum, se pare că dl Ballardur, încurajat probabil de acest gest, și-a anunțat și el candidatura la președinția Franței. Iată, deci, două evenimente de mare importanță internațională!”

DINU PATRICIU: „Cu multă demnitate, în față aparatului de filmat, Emil Constantinescu își taie singur craca de sub picioare. Din păcate, nu se află singur pe cracă și de aceea nu-l putem lăsa să se sinucidă”.

Furtună și la București!

Valuri din stânga și din dreapta izbesc „vaporul lui Emil”

PSM s-a scindat. După o lungă perioadă de așteptare, Tudor Mohora a hotărât să ia taurul de coarne. Impreună cu alți șase membri ai conducerii PSM (Gheorghe Cazan, Traian Dudaș, Alexandru Ghitera, Maria Lazăr, Ani Matei, Gheorghe Răboacă), Mohora decide crearea unui nou partid socialist.

Călărind cai morți (care se dau înaripați)

PSM trage la săniuța guvernului fără Tudor Mohora

□ Iar acesta, cam răsfățat de presă, își face iluzii că ne facem iluzii

La conferința de presă, Tudor Mohora a fost extrem de rezervat. Cu toate încercările de a-l provoca, fostul vicepreședinte al PSM nu a spus nimic despre poziția noului partid față de guvern, despre posibilele alianțe, numărul parlamentarilor PSM care îl urmează sau chiar numele viitoareii formațiuni politice. Cine va finanța partidul? „Noi mizăm pe sprijinul oamenilor care au cu adevărat vederi de stânga. Dacă vom fi mai săraci, asta este în acord cu electoratul pe care vrem să-l reprezentăm”.

Alianțe cu alte partide? „Este evi-

dent că orice formațiune politică nu poate respinge alianțele pentru a-și promova anumite interese”. Indiferent de minusurile sale, Tudor Mohora este în mod evident un profesionist al politicii. Din acest punct de vedere, trebuie să spunem că partidele Opoziției nu au nici un motiv de bucurie. Crearea unui partid socialist credibil, în condițiile în care electoratul are tendința să alunece spre stânga, este cea mai puternică amenințare la adresa Convenției Democratice. Care în ultima vreme este frământată de

tot mai puternice lupte interne. Lipsa de flexibilitate a unor partide din CDR care nu reușesc să perceapă momentul politic actual la dimensiunile lui reale și aplică o politică electorală fără sorți de izbândă atenuază vizibil capacitatea de luptă a Opoziției. În această situație, Tudor Mohora ca adversar poate fi fatal. Mai ales că, pentru partidele din CDR, importantă este obținerea majorității parlamentare.

ROXANA STANCU ■

Gestul lui Tudor Mohora va produce schimbări pe scena politică românească. Care este prea plină de amatori. Este momentul ca Adrian Păunescu și cei ca el să fie trecuți acolo unde merită. Adică în anonim.

Pisica social-democrată se joacă cu șoarecele „anti-imperialist”

Declarația vicepreședintelui PD Adrian Severin, potrivit căreia Tudor Mohora și grupul său sunt bineveniți în partidul d-lui Roman, dacă doresc acest lucru, a stârnit comentarii. În realitate, gestul reprezentantului PD a fost generat de un calcul interesant: anume, dacă evenimentul s-ar fi produs, s-ar fi exclus înființarea unui Partid Socialist, cu șanse evident mai mari decât PSM.

Iar șansele PSM sunt limitate de exhibiționismul tovarășilor Verdeț și Păunescu care,

iată, semnează protocolul cu cei ce au diminuat nivelul de trai al națiunii! Refuzul lui Mohora, Răboacă și ceilalți i-ar fi dat prilejul lui Adrian Severin să poată spune că din moment ce n-au venit, nu sunt social-democrați, iar diferența între ei și PSM nu prea există.

Și chiar că nu prea există o asemenea diferență. Pentru că, nu de mult, Mohora opina că „România va cădea sub dominația capitalului autohton și imperialist”. Punct de vedere pur comunist, drag tovelui Șomăcu, rămas în PSM.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Stalin: Votați voi, că numărăm noi!

Victor Surdu e decis să „iasă la bătaie”, alături de PL '93, împotriva guvernului

„În mod normal și conform legii și promisiunii, guvernul trebuia să scoată cărțile de alegător încă din 1992. Încetineala sau amânarea reprezintă pentru foarte mulți dintre alegători și pentru cei care așteaptă să fie aleși, o încercare de a mistifica alegerile, ca și în 1992! În ceea ce ne privește, noi am pierdut - având anulate aproximativ 200 000 din cele 1 500 000 de voturi anulate - am pierdut 16 locuri de deputați și două de senatori. Deci, cartea de alegător ar fi una din măsurile prin care s-ar putea evita, în mare parte, încercarea de a muta cu autobuzele oameni care să voteze în mai multe

locuri și multe, multe alte situații! L-am citat pe Stalin, pentru că la noi încă se păstrează această idee conform căreia nu contează numai cine vine la vot, contează și cine numără voturile! Este foarte bună ideea PL '93 de a trage la răspundere guvernul, care nu a tipărit încă această carte de alegător și, dacă ne vor solicita, le vom da o mână de ajutor!”

MARIAN GHÎTEANU ■

La doi cocoși - un miner și un ministru

Cozma și Cozmăncă la sfat de taină

Este un fapt deja cunoscut că liderii Opoziției discută și încearcă să aplaneze conflictele din interiorul CDR în restaurantul *La Premiera*.

Săptămâna trecută am asistat la un eveniment care ne-a făcut să tragem concluzia că și Puterea procedează în același mod. Ceva mai puțin elitiștii decât opoziții, guvernamentalii au ales ca loc pentru negocierile lor de taină restaurantul *La doi cocoși*.

Înainte ca Miron Cozma să declanșeze scandalul deja cunoscut și să amenințe membrii guvernului cu niște dezvăluiri neplăcute, a fost văzut la o masă de la *Doi cocoși*, în compania Secretarului de Stat O. Cozmăncă, care îl ruga de zor să se potolească.

TOMA ROMAN jr. ■
LUCIA ȘTEFANOVICI ■

Eveniment la Rompres

De curând, Agenția Rompres și-a aniversat cinci ani de „viață nouă”. Evenimentul a fost marcat de lansarea a trei apariții editoriale de excepție. Ediția 1995 a anuarului **PAGINI NAȚIONALE** (realizat în colaborare cu BBS Bruxelles și Bankcoop), în limbile română și engleză, este un ghid extrem de util oamenilor de afaceri din țară și din străinătate. Cronologia vieții social-politice românești, decembrie 1989 - decembrie 1994 își propune să consemneze cu obiectivitate evenimentele care au marcat schimbări fundamentale în destinul României în trecerea ei de la un regim totalitar la o lume liberă. Cea de-a treia apariție, **Protagonisti ai vieții publice 1989-1994**, reia și dezvoltă volumul inaugural „Oameni politici - 1993”, al colecției **PERSONALITĂȚILE ROMÂNIEI CONTEMPORANE**. Volumul cuprinde literele A-F și are aproximativ 550 fișe biografice ale personalităților din viața politică și publică.

Multimiliardarul american George Sörös avertizează:

„Stabilitatea macroeconomică înregistrată în România se va spulbera în lipsa unei reforme structurale”

□ Un lucru bine făcut: anual, 87.000 de elevi lucrează cu cele 1.500 de computere oferite de Fundație

După cinci ani de la înființarea Fundației Sörös pentru o Societate Deschisă în România, fondatorul acesteia, celebrul businessman american George Sörös sosește într-o... inspecție anunțată, justificată, de altfel, dat fiind faptul că anul trecut s-au cheltuit pentru punerea în aplicare a programelor Fundației circa 11 milioane de dolari, iar bugetul pentru 1995 prevede alocarea unei sume la fel de impresionantă: 10 milioane de dolari. Ca și până acum, prioritate absolută vor avea programele privind educația, în special universitară și liceală, societatea civilă, medicina (dotarea cu echipament medical ultramodern), computerizarea comunicațiilor, activitatea editorială, bibliotecile, mass-media.

Di Sörös a precizat: „Față de anii trecuți, nu există inițiative majore noi în programele Fundației. Nu avem alocate bugete speciale pentru cercetare științifică sau pentru sprijinirea handicapatilor. Totuși, vom contribui, în funcție de solicitări, cu sponsorizări pentru alte organizații ce desfășoară activitățile sus-amintite. În cursul acestei vizite nu m-am întâlnit cu oficialități, preferând compania celor din Fundație. Trebuie să remarc activitatea lor excelentă în aplicarea programelor propuse tot de către ei.

Pe calea realizării societății deschise, cele mai impresionante progrese le-a făcut Polonia; Ungaria a pierdut ceva teren, iar în Cehia, deși economia este puternică, atmosfera nu este stimulativă. România, din fericire, are în prezent stabilitate macroeconomică. Însă, avertizez, fără realizarea reformei structurale, această stabilitate se va spulbera. În

asemenea condiții, nu mi-am pus problema investirii în țara dv și nici în viitorul apropiat nu cred că îmi voi schimba opțiunea”.

FLACĂRA - Cum se implică Fundația Sörös în implementarea conceptului de „societate informațională”, considerată de către renumiți specialiști și politicieni drept unica șansă a omenirii?

G. SÖRÖS - Noi suntem conștienți de importanța construirii societății informaționale în lume. În mod special pentru România, tocmai în acest sens, am demarat și se desfășoară din plin, cu mare succes, programul „E-Mail & Computers pentru licee”, 1993-1994.

În susținerea acestei afirmații, am aflat de la dl Nicolai Sandu, coordonatorul programului, că bugetul alocat în perioada '92-'94, a fost de 1,8 milioane dolari; s-au instalat circa 1500 de computere, de care beneficiază anual aproximativ 87.000 de elevi; s-au conectat la rețeaua INTERNET 47 de licee și alte 22 de organizații; au primit tehnică de calcul (25.000-35.000 USD) 54 de școli, iar alte 70 de laboratoare mici au fost dotate cu aparatură în valoare de 8.000 de dolari (1-5 computere). În 40 de județe, există cel puțin o școală care a beneficiat de acest program.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Turnul Babel

Varșovia pierde din viteză...

Sub presiunea intrigilor și calomniilor de tot felul montate de echipa Pawlak, ministrul de externe polonez A. Olechowski, cunoscut „atlantist”, a ales calea onorabilă a demisiei. Entuziasmată de această victorie, echipa neocomunistă i-a găsit un înlocuitor: Longin Pastusiak, ideolog al vechiului partid „muncitoresc unit polonez”. În fața acestei glisări spre vechile și penibilele idealuri, de partea americană a Atlanticului au izbucnit reacții previzibile. Fostul secretar de stat american, Zbigniew Brzezinski, faimos analist al Estului, a apreciat că sacrificarea lui Olechowski „pune în cauză fiabilitatea poloneză a angrenării în sistemul occidental”, iar noile titularizări „nu fac altceva decât să incite adversarii strategiei de înglobare a Poloniei în NATO”. În felul acesta, guvernul Pawlak se dovedește cât se poate de generos cu concurenții Varșoviei: din poziția de „premiată” a Răsăritului, Polonia a trecut în eșalonul corigenților potențiali...

Fotoliul nr. 1 și 555 de miliarde de franci

Edouard Balladur, actualul prim-ministru francez, și-a depus oficial candidatura pentru președinție, fortificat de recenta lovitură mediatică în legătură cu anihilarea tranșantă a acțiunii teroriste algeriene împotriva aparatului „Air France”. Balladur face o bună figură în constelația candidaților de dreapta și centru-dreapta. În ce privește situația din cadrul stângii, o luptă feroce se duce acum între cei doi mari concurenți - Jack Lang, fost ministru al culturii, și Lionel Jospin, fost ministru al educației și cândva patron al Partidului Socialist. Desigur, abordarea dosarului economic se va afla în centrul bătăliei pentru fotoliul nr. 1. Deocamdată, datoria publică a atins cifra fatidică de 555 miliarde de franci, iar șomajul lovește peste 3,3 milioane de oameni.

Kohl și Europa gonflabilă

Primul ministru al uneia dintre cele mai mici țări europene, Luxemburgul Jacques Santer (57 de ani), i-a succedat la președinția Comisiei Europene lui Jacques Delors.

Întâmpinat de unii cu un scepticism dizolvant, Santer are din fericire un aliat fidel și puternic, amic personal și consilier... „voluntar”, în persoana cancelarului Kohl. Acesta îl va apăra de valuri inoportune precum acelea provocate recent de Catherine Lalumière, fostă secretar general al Consiliului Europei, care, referindu-se la personalitatea lui Santer, nu s-a sfiit să declare: „Noi nu am simțit la Santer suflul, imaginația, voința și forța care ni se par indispensabile pentru timpul care presează asupra scenei europene”. Normal; doamna Lalumière își canalizează simpatiile în cu totul alte direcții, deși nimeni nu a avut îndecenta să i-o precizeze în termenii lapidari ai unui discurs public...

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Clinton și Snegur la o ceașcă de cafea

Am aflat și noi de la France Presse că Bill Clinton l-a invitat pe Mircea Snegur la Washington, să schimbe câteva vorbe. Din comunicatul Casei Albe, citat de AFP, reiese că în timpul vizitei, care va avea loc pe 30 ianuarie, se va discuta despre „progresele economice” ale Republicii Moldova, despre situația din Transnistria și despre acordul dintre Moscova și Chișinău privind retragerea Armatei a 14-a rusești. Trecând aproape neobservată pentru restul mapamondului, știrea ne interesează foarte tare pe noi, românii, făcându-ne să ne întrebăm: care este substratul deplasării sneguriste peste ocean?

De ce se duce președintele agrarian acolo nu-i greu de ghicit - are nevoie de multe: de bani, de investiții, de tehnică, de sprijin pe plan internațional, dar mai ales are nevoie să-i crească acțiunile, să obțină prestigiu prin acceptarea lui de către mărimile lumii. Prin chemarea lui la o ceașcă de cafea la Casa Albă, Snegur capătă firman, se poate umfla în pene că e luat în seamă și în serios peste hotare și că deci își merită din plin fotoliul prezidențial. Mai greu de determinat este de ce l-a invitat Clinton pe liderul de la Chișinău. S-ar putea presupune că, pe de o parte, Snegur, pentru a se apăra de ruși, caută sprijin pe malurile Potomacului și că, pe de altă parte, americanii vor să profite de situație și să pună, în pofida și în detrimentul Moscovei, un picior solid în teritoriul de la răsărit de Prut. Dar administrația americană nu poate să nu-și dea seama de subrezenia Moldovei - ca țară independentă - în toate compartimentele: economic, politic, militar, infrastructural și deci de inevitabila dependență a ei față de Moscova. În aceste condiții, un gând al americanilor de a veni în Basarabia peste ruși este exclus. Iată de ce la între-

barea dacă întrevăderea Clinton-Snegur cade în defavorul Rusiei sau în al României, răspunsul este pentru varianta a doua. Adică, prin invitarea lui Snegur în Statele Unite, americanii nu numai că nu avantajează în vreun fel țara noastră, dar fac jocul rușilor, așa cum au făcut și între cele două războaie mondiale, prin neratificarea iscăliturii propriului lor președinte pe tratatul ce consfințește unirea Basarabiei cu România. Este un fel de a-l răsplăti pe Elțan prin sacrificarea intereselor României, în esență prin sprijinirea forțelor antiunioniste din Basarabia și prin întărirea prezenței rusești în teritoriile românești de la răsărit de Prut. În ce mod?

În Republica Moldova, Snegur a cedat tot ce se putea ceda în fața pumnului rusesc (în problema transnistriană, în cea găgăuză, în problema limbii de stat, a intrării în CSI, a îndepărtării de România și a exacerbării antiromânismului, în problema privilegiilor rusofonilor ș.a.m.d.), iar rușii au obținut „tot ce putea fi obținut prin forță” (observația i-a scăpat, luându-l gura pe dinainte, chiar unui rus, lui V. Viktorov, vicepreședinte al Consiliului Federației al Rusiei).

În continuare, Moscova dă bătălia spre a dobândi în Moldova și ceea ce nu se poate dobândi prin forță, ci prin jocuri de culise, prin aranjamente, combinații și trageri de sfori, scopul final fiind ca actuala situație a Basarabiei, de țară formal independentă, dar practic ocupată (și, ca urmare, stoarsă, spoliată, jefuită) de Rusia, să se perpetueze. Și în cadrul acestei bătălii e de presupus că Elțan a apelat la Clinton, pornind de la ideea că și americanii, ca și rușii, sunt mână largă cu bunurile altuia și dispuși a plăti gras cu ceea ce nu le aparține.

ION D. GOIA ■

EUROPA de la Vest la Est

Și tu, Brutus?

Berlusconi are legături cu Mafia și mai și „iese la bătaie”

Instabilitatea politică italiană s-a confirmat încă o dată prin sucombararea rapidă a guvernului condus de Silvio Berlusconi, cel care a apărut la fel de meteoric pe cerul politic al țării, marcând criza profundă a întregii structuri a instituțiilor naționale. Magnatul televiziunii italiene a acceptat în ultima clipă sugestia președintelui Oscar Luigi Scalfaro de a preda ștafeta unui guvern de tehnocrați, condus de Lamberto Dini. Om de planul secund, fost înalt funcționar la Fondul Monetar Internațional și director adjunct al Băncii Italiene, Dini iese acum la rampă, propunându-și două obiective clare: redresarea monedei și recăștigarea încrederii străinătății în economia țării. Numai că așa cum comenta malițios un analist italian, aceste obiective au figurat în programele tuturor guvernelor... postbelice. Chiar și o parte minimă a acestui program va fi greu de îndeplinit, pentru că Berlusconi, care inițial anunțase că va sprijini guvernul de tehnocrați al lui Dini, a ales dintr-o dată calea confruntării directe. Liderul partidului Forza Italia și al așa-numitului Pol al Libertății a declarat că acceptarea unui asemenea guvern ar însemna o „trădare a suveranității populare” și ar fi o „manevră de palat”. De fapt, Berlusconi este în continuare

încercător în steaua sa, pozează în victimă a unei conspirații a forțelor politice ale țării și trăiește cu impresia că o nouă chemare la urne a alegătorilor i-ar aduce o majoritate confortabilă. Mânât însă de propriile slăbiciuni, luat în colți, în aceste zile, că are legături cu Mafia, suspectat de corupție, Berlusconi s-ar putea să nu mai obțină nici cât a avut până acum.

În aceste condiții, se apreciază că viața noului guvern de la Roma va fi scurtă și că probabil în primăvară se va convoca un nou scrutin.

„Guvernul” european a primit botezul

Este Jacques Santer prea mic pentru un război atât de mare?

Deși a condus guvernul țării sale (Luxemburg) mai bine de 10 ani, într-un mod rutinier și nespectaculos, mulți consideră că domnului Jacques Santer i s-ar fi pus o pălărie prea mare pe cap atunci când a fost ales președinte al Comisiei Uniunii Europene, în locul lui Jacques Delors.

S-a spus că problemele Uniunii sunt mai complicate și mai solicitante pentru că în cadrul Comisiei UE trebuie să fie rezolvate problemele curente ale unuia dintre cele mai mari blocuri economice ale lumii. Jacques Santer nu pare însă înfricoșat de aceste perspective. Staff-ul propus de el a fost aprobat de Parlamentul de la

Strasbourg al UE, așa că poate să înceapă activitatea de la Bruxelles.

Uniunea Europeană se află într-unul din momentele cele mai delicate ale dezvoltării sale: Tratatul de la Maastricht prevede o lărgire a integrării dintre țările membre; de la 1 ianuarie UE numără 15 membri și circa 340 de milioane de locuitori: „provocarea” bosniacă a scos în evidență ineficiența în plan politic a UE; fostele state comuniste din Europa bat cu disperate la porțile Uniunii; disputele „tradiționale” între „cei mari” din UE vor continua; crește numărul și intensitatea criticilor față de caracterul excesiv de birocratic al activității UE. Toate aceste probleme vor fi tot atâtea dureri de cap pentru fostul premier luxemburghez. Mulți spun însă că el deja și-a intrat în mână, reducând prerogativele unor „vedete” din Comisie (cum ar fi britanicul Leon Brittan, fost și el candidat pentru funcția deținută acum de Santer). Federalist în suflul și mai puțin dogmatic decât Delors, Jacques Santer are totuși atribuțiile necesare ca să iasă învingător.

Complicând ecuația „prezidențialelor”

Premierul Balladur își anunță candidatura

Era o candidatură așteptată de multă vreme în Franța. Ba chiar anunțarea intrării în competiție a premierului Edouard Balladur devenise un fel de loterie națională, în care fiecare comentator avansa propriul pronostic. La mijlocul săptămânii trecute, într-un discurs televizat, premierul a aruncat mănua adversarilor săi. Ținând să precizeze că nu va fi candi-

datul unui singur partid pentru postul de președinte al țării, premierul a lăsat să se înțeleagă că, spre deosebire de rivalul său Jacques Chirac, susținut tot de partidele de dreapta, el ar putea să accepte și sprijinul altor forțe politice.

În sondajele de opinie Balladur conduce detașat de mai multă vreme. El acumulează cam 30 la sută dintre opțiuni, față de numai 17 la sută Chirac și doar circa 20 la sută candidatul stângii. Numai că în cazul stângii lucrurile sunt și mai complexe. Renunțarea de către Jacques Delors la candidatura care i se propusese, pur și simplu a paralizat Partidul Socialist. Analizii afirmă că în al doilea tur de scrutin (alegerile au loc la 23 aprilie și 7 mai) va fi probabil un duel Balladur-Chirac.

Pocherul politic francez are acum aproape toate cărțile pe masă. Asul se numește, în opinia majorității, Edouard Balladur. Cu aspectul său rigid, politicoș și rece, Balladur ascunde o voință neclintită de putere și mulți consideră că e făcut din aceeași pastă ca și Mitterrand sau Pompidou.

Zarurile au fost, așadar, aruncate. S-a trecut de turnantă și se intră în linie dreaptă. Și cu toate că se cunoaște favoritul, specialiștii francezi evită să pronunțe de pe acum numele învingătorului. Mai ales că adversarii vor arunca acum totul în luptă.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Europa celor 15

Ca într-o poveste „pe invers” decât cea cu cei 10 negri mititei, Europa comunitară a crescut în câteva decenii de o manieră impresionantă.

Erau 6 state la formarea CEE în urmă cu circa patru decenii, apoi au fost nouă, ulterior douăsprezece, iar de la 1 ianuarie 1995 sunt cincisprezece membri în ceea ce se numește acum Uniunea Europeană.

Prin ce se explică această forță de atracție?

În primul rând prin vocația de a se crea punți și a se ridica piedicile și barierele artificiale în calea unor schimburi libere.

Apoi, prin crearea unor spații tot mai ample pentru o piață liberă, pentru solidaritate și securitate economică și chiar politică.

Iar Tratatul de la Maastricht constituie doar ultima fază a unui proces și mai mare de integrare, care nu exclude - ci din contră - păstrarea identității naționale a fiecărui stat.

„Noi pescuim, nu aderăm!”

De ce au preferat norvegienii un „front al refuzului”

Ocupație tradițională pe plaiurile norvegiene

Correspondență specială din Suedia

Țările nordice și Uniunea Europeană

După emoțiile provocate de pescarii spanioli, Suedia și Finlanda intră în Uniunea Europeană conform planificării făcute și astfel 3 din cele 5 țări nordice devin membre ale uniunii. Dar țările nordice, adică Danemarca, Finlanda, Islanda, Norvegia și Suedia, au format încă din 1952 o Uniune Nordică; ea constă în eliminarea formalităților de pașaport, asigurări sociale comune dar mai ales o piață a muncii comună țărilor nordice, adică nu se pretind nici un fel de vize sau aprobări de lucru cetățenilor acestor țări. Evident că această Uniune Nordică își propusese și colaborări mai ample pe tărâm economic, social și cultural, dar care nu s-au dezvoltat în sensul dorit. De subliniat faptul că din această Uniune Nordică fac parte, cu drepturi proporționale egale, insulele - provincii autonome - Groenlanda și Farøarna, care țin de Danemarca, și insula provincie autonomă Åland, care ține de Finlanda.

Interesele economice ale Norvegiei, Islandei și provinciilor autonome Groenlanda și Farøarna au dictat neaderarea la Uniunea Europeană. Există păreri cum că această colaborare nordică va slăbi cu timpul. Deja din 1972, când Danemarca a ales intrarea în Comunitatea Europeană, având alte interese economice, Uniunea Nordică n-a mai funcționat multumitor, rămânând doar un Forum de discuții, relațiile culturale fiind baza acestui Forum, dar având un rol deosebit de important în păstrarea tradițiilor comune și identității nordice. Convențiile inițiale, adică asigurări sociale comune și o piață a muncii comună, fără restricții de pașaport, funcționează totuși în continuare.

Oameni politici din Danemarca, Finlanda și Suedia consideră că o participare a tuturor țărilor nordice la

Uniunea Europeană ar fi întărit posibilitatea nordului de a influența în comun deciziile luate aici. Dar există păreri că aceasta este simplă demagogie, deoarece Uniunea Nordică este o iluzie și că decizii comune nu s-au luat aici niciodată. Și, evident, interesele economice diferite au făcut ca după Danemarca, 12 ani mai târziu, însă, Suedia și Finlanda să aleagă participarea la Uniunea Europeană. Neaderarea Norvegiei la Uniunea Europeană aduce de fapt mai mari avantaje economice atât Danemarcei, cât și Finlandei și Suediei, decât aderarea. Căci Norvegia, producătoare de petrol și gaze naturale, îmbogățită peste noapte tocmai datorită acestor resurse naturale, este importantă pentru economia nordică. Danemarca, Finlanda și Suedia speră ca investițiile norvegiene să crească în țările lor, care oferă acum condiții mai bune activităților comerciale și industriale. Industriașii din Norvegia, dar și din Danemarca, Finlanda și Suedia consideră însă că, de fapt, în Norvegia a învins egoismul și că, în perspectivă, Norvegia este cea care va avea de pierdut.

În ceea ce privește Islanda, este mai puțin interesantă prin izolarea ei geografică, iar regiunile autonome Groenlanda și Farøarna dependente de Danemarca au alte condiții, tocmai datorită acestei dependențe de regatul danez. Speculații de cum vor evolua relațiile între țările nordice, ca și despre avantajele aderării sau neaderării la Uniunea Europeană s-au făcut și înainte de referendumuri și după, dar o concluzie este totuși prematură.

Evoluția Uniunii Europene va fi, desigur, aceea care va limpezi apele în ceea ce privește țările nordice.

SILVIA CONSTANTINESCU ■

Mileniul trei fără un sfert

Șampanie, napalm și compromisuri viclene

Dineul oferit de șeful misiunii americane din Geneva celor doi lideri ai diplomației ruse și americane, Andrei Kozirev și Warren Christopher, s-a consumat, săptămâna trecută, exact în momentul când la Grozni se înregistrau cele mai sălbătice bombardamente de la începutul ostilităților, iar la Moscova tocmai se dădea publicității un comunicat din care rezulta că guvernul Gernomîrdin a catadicsit să negocieze cu „bandele rebele”. Această combinație geopolitică de șampanie, napalm și compromisuri viclene nu este nici prima, nici ultima din istoria toxică pe care mase mari de oameni sunt obligate să o trăiască în acest sfârșit confuz de veac. În atmosfera liniștită a opulentului oraș internațional, unde nu s-a auzit tunul de multe veacuri încoace, conclavul ruso-american a avut toate șansele să fie coerent și de o protocolară cordialitate. Secretarul de stat american, ambalând nemulțumirea reală a Washingtonului în glazura amabilă a limbajului diplomatic, afirma: „Dacă represiunea sângeroasă din Cecenia continuă, va fi dificil să convingem opinia publică americană să promoveze un ajutor către Rusia în parametri conveniți”. Șantajul este încheiat, dar turnat într-o matcă ambiguă. Ca și declarația aceluiași secretar de stat american, omisă tot cu prilejul amintit: „Statele Unite nu au intenția de a întoarce spatele Moscovei, dar insistă ca factorii de decizie ruși să o apuce în direcția bună”. Direcția bună ar fi sistarea conflictului și întreruperea măcelului care emoționează într-o proporție inoportună lumea liberă, americanii fiind cei mai recalcitranti când urmăresc reportajele TV din Grozni. Desigur, Cecenia nu a fost și nu este în concepția Occidentului „un subiect de drept internațional”. Întrucât, însă, ferocitatea rușilor a întrecut orice măsură, iar capitala cecenă a devenit un poligon de experimentare a efectelor armelor clasice asupra civililor neajutorati, lucrurile nu mai puteau fi lăsate așa. Cu o anume întârziere, facilitată de spaima cancelariilor vestice de a nu întârta ursul slav, s-a găsit formula de avertizare a Kremlinului: călcarea în picioare a drepturilor omului. De fapt, aceste drepturi s-au călcat cu buza tunului din prima secundă a intervenției rusești, dar aceasta este o altă poveste.

Adevărul gol-goluț rămâne însă de ordin strategic: nici SUA, nici Europa occidentală nu au nevoie de o destabilizare acută a situației din răsăritul fost sovietic. Rebeliunea cecenă este un precedent de o deosebită gravitate pentru ansamblul Federației Ruse, subminată de numeroși poli de tensiune și de factori potențiali de confruntare etnică aparent insolubili. O recrudescență „perlă” a acestor dueluri, germinată de faimoasa politică stalinistă, ar introduce în jocul strategic o oarecare stare dilematică în legătură cu soarta celor 29.000 de încărcături nucleare din panoplia URSS. O dezintegrare nucleară răsăriteană ar avea efecte nu numai colosale, dar și catastrofale pentru întreaga emisferă nordică, inclusiv zona atlantică. Această perspectivă a impus o abordare catifelată, dar tot mai energică, în vederea convingerii Moscovei de a pune punct cu orice preț escaladării nervozității din Cecenia.

Primul pas a fost făcut: deschiderea căii unui acord de pace. Dar pace între cine și cine? Complicațiile politice reale de-abia acum încep...

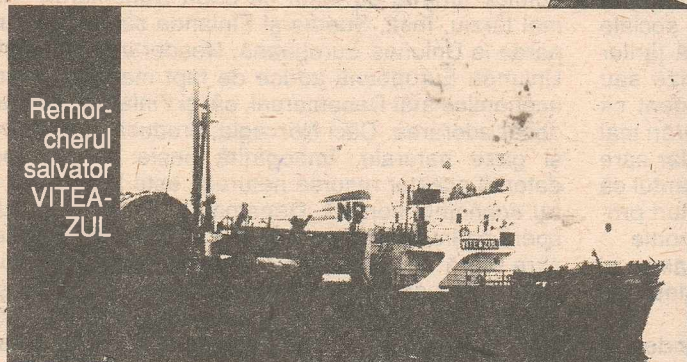
RADU BUDEANU ■

ȘTEFAN NICOLAE ■

La nici 30 de ore de la teribila furtună din noaptea de 4 spre 5 ianuarie, valurile se potoliseră. Nici un semn pe marea calmă, acum, care să-ți arate că la câțiva metri în adâncuri se află mormântul a două nave și a peste 50 de marinari. Doar o parâmbă încurcată în stabilopozii spărți plutea mărturie a dezastrului... Bucăți uriașe de stâncă, stabilopozii de 25 de tone, adevărate jucării pentru valurile înalte de 10 metri - iată tot ce a mai rămas, risipit, aruncat la întâmplare de o stihie inimaginabilă...

Dincolo de orice responsabilități și ac

Construite au fost

Remorcherul salvator VITEAZUL

Remorcherul sub pavilion englez, SMIT LLOYD 109

VITEAZUL în timpul unei misiuni de patrulare

Nava MAREA, aparținând firmei ONACVA, în zona digului distrus, având la bord echipe de scafandri care vor acționa în aceste zone

Protagoniștii...

■ **VITEAZUL** - construit în 1953 (în fosta Uniune Sovietică), 2400 CP, 600 de tone, este „nava amiral” a flotei GISN-ului. De-a lungul celor 42 de ani de istorie, nava a eșuat, a fost dezechisată, reparată, dată la casat, iar reparată... Alături de ea, dar neparticipând la această operațiune, există remorcherul HERCULES - fabricat în 1990 - care însă a reușit să facă un singur voiaj, de atunci fiind în permanență în reparații.

■ **MAREA** - navă de cercetări, reutilată, aparținând firmei ONACVA. Construită în 1954, la Drobeta Turnu Severin, are un motor de doar 150 CP!

■ **ACVA 1** - șalupă de scafandri construită în 1957, la Ribinsk (în fosta URSS). Puterea motorului: 150 CP. Aparține firmei ONACVA.

■ **SMIT-LLOYD** - remorcher sub pavilion englez, care lucra la una din platformele de foraj marin din Marea Neagră. Construit în 1974, în Olanda, cu o putere totală de 8000 CP.

Este foarte clar că echipa de intervenție din noaptea de 4 spre 5 ianuarie, dotată mai mult decât precar, putea doar printr-o minune să salveze cele două nave care au transmis SOS abia în momentul când se aflau lângă dig.

Locul tragediei e denumit de către marinari „cimitirul vapoarelor”. Nu cu mult timp în urmă, pe 2 decembrie 1989, la câteva sute de metri distanță spre nord de ruptura din dig, s-a scufundat nava Sadu. Atunci au existat supraviețuitori. Acum, toți cei 54 de marinari și-au găsit locul de veci sub ape, unii poate chiar la bordul navelor lor. Lucrul de neiertat, însă, în toată această poveste tragică este că, existând experiența nefastă din trecut, nu s-a luat nici o măsură de prevenire. Iar inevitabilul s-a petrecut: marea și-a luat din nou birul sinistru.

Martorii...

„Actorii” dramei sunt încă marcați de noaptea de coșmar în care au încercat din plin sentimentul neputinței. Neîndoios că au existat și greșeli.

Poate omul-cheie al întregii afaceri, domnul **Alexandru Dima** este directorul Grupului de Intervenție și Salvare Navală din Portul Constanța. La urma urmelor, dânsul este cel care a coordonat acțiunea de salvare în amănuntele ei practice, fiind la curent cu orice schimbare de situație:

- La ora 15,00, în data de 4, eu i-am întrebat pe căpitaniile celor două nave dacă au nevoie de ceva. Mi s-a răspuns că nu. Ceva mai devreme, însă, agentul de la EMCO al navei Paris mi-a solicitat să-i vând 10 tone de motorină, lucru pe care eu nu puteam, legal vorbind, să-l fac. M-am gândit că pe baza unei convenții cu o navă de care dispuneam, puteam să-l ajut, dar numai în zona de interior a digului. Dar cei de la EMCO nu mi-au mai răspuns. Apoi lucrurile s-au precipitat. Au urmat SOS-uri suc-

cesive de la două nave - lucru de care eu nici măcar nu am mai auzit să se fi întâmplat pe undeva în lume, SOS-uri care au fost transmise în ultimul moment, când Viteazul era la capătul digului.

- De ce Viteazul nu a trecut de partea cealaltă a digului, spre larg?

- Eu nu puteam să dau o dispoziție decât în limitele siguranței navei noastre: după ce au murit atâția oameni, îi mai omoram și pe ai noștri?

- Care au fost principii de acțiune cu care v-ați condus?

- La noi este o pro-

Alexandru Dima - director GISN

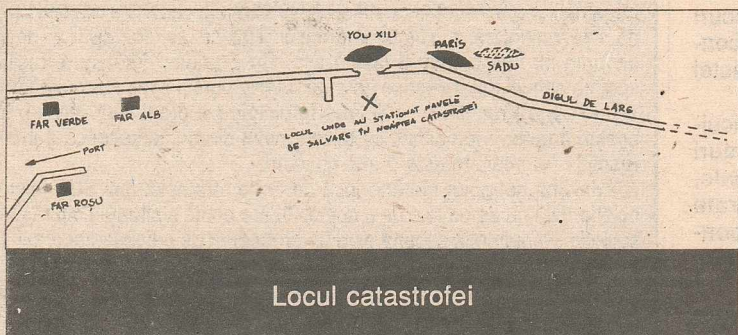
Scafandrii de la SO TETHYS

organizare: căpitania v. Port-Controlul și abia p. ajunge la noi. Până și a desfășurat altfel decât t. fost sunați de la Port- întrebați cam așa: „M vreo navă care poate s vremea asta?” (!)

- A cui credeți că es

Eșecul consemnat pas cu pas

Jurnalul de bord de pe VITEAZUL

Locul catastrofei

Prin amabilitatea domnului **Nicolae Udrishte**, căpitân de cursă lungă, unul din cei doi comandanți ai remorcherului-salvator Viteazul (există doi comandanți, pentru că activitatea pe acest vas se desfășoară în două ture, în „foc continuu”, alături de dl Udrishte, în

spre 5 ianuarie

19:10 - Viteazul este gata de intervenție.

19:30 - În prezența directorului GISN, A. Dima, Viteazul pleacă de la chei.

momentul accidentului aflându-se și celălalt căpitân, **Alexandru Larca**, ni s-au pus la dispoziție datele consemnate în jurnalul de bord al navei.

Noaptea de 4

19:40 - Ancora la post. Început acțiunea.

20:00 - Travers far roșu (farul de ieșire din port, situat înaintea de locul accidentului).

20:20 - Travers nava You Xiu, care se află de cealaltă parte a digului de nord. Pe punte, nici o mișcare.

20:25 - Acestei nave i se sting toate luminile (acest lucru înseamnă că nu mai are energie, iar apa a pătruns în compartimentul mașinilor).

20:35 - Travers nava Paris, aflată la circa două cabluri de cea chinezească. Este împinsă de valuri și de vânt pe stabilopozii.

20:50 - Travers cap dig. Mare grad 7-8, înclinometrul indică în ambele sen-

suri 35-40 grade, elicea iese din apă

21:00 - Dispar luminile și de p nava Paris. Solicităm să se ia măsură de către GISN pentru trimiterea unei mașini, în vederea salvării eventualilor supraviețuitori de pe dig sau de pe stabilopozii.

21:20 - Se primesc dispoziții de Port-Control de revenire în port ancorare în dreptul navei You Xiu, partea interioară a digului.

21:40 - Ancora la 25-30 de metri de nava You Xiu, de cealaltă parte a digului, ținând sub observație proiectoarele această navă, care ar putea fi mai ridicată decât pupa (de nava ia apă). Pe bord, nici o mișcare

22:30 - Deplasare între cele două

lucru e limpede:

În anii '50, navele de salvare înfrânate de furtuna din '95

Ministerul guvernamentală continuă cercetarea cazului

Unciuleanu n-a greșit

DI Anton Hiropedi, proprietar al mai multor companii de navigație:

- Care este opinia dv. despre acest accident, în calitate de specialist neimplicat direct?

- În primul rând, echipele de salvare din Portul Constanța sunt echipate cu totul nesatisfăcător. Atât navele de la GISN, cât și cele de la firma ONACVA nu pot executa în condiții relativ satisfăcătoare operațiunile de salvare decât pe o mare de grad 6. În plus, nu există nici un fel de ceraj. Deci consider că decizia de retragere luată de comandantul navelor a fost binevenită, pentru a nu mai pune în pericol viața marinarilor români. Deseori, armatorii preferă să-și pună în pericol nava și echipajul, în loc să plătească pentru o operație de salvare în condiții excepționale. O problemă mai profundă este că începând din '86 - '87, s-a schimbat zona de pescuit a portului unde se pescuiește, care era în zona Agigea-Eforie. Evenimentele din '95 nu se soldau cu pierderi de vieți omenești, așa cum s-a întâmplat în cazul de față...

- Căci rezultă că nu se poate arunca vina nici pe nimeni...
- În complex nefericit de împrejurări.

- Ceea ce s-a petrecut a fost o catastrofă. Eu cred că, lăsând la o parte starea mării, în primul rând a fost vorba de defecțiunile tehnice ale celor două nave, și în al doilea rând, de o greșeală de navigație. Iar din această perspectivă statul român n-o să-și asume nici o responsabilitate.

Doru Constantin Onaca este patronul firmei ONACVA, cea care a participat cu două nave la operațiunile de salvare și care în prezent este angajată de Navlomar să execute cu scaphandrii inspecția epavei navei You Xiu.

- Puteați face mai mult cu dotarea de care dispuneți?

- Nu puteam să ieșim în larg, însă puteam să rămânem în continuare acolo. Faptul că n-am acționat mai mult nu este din vina noastră... Decizia de sistare a operațiunilor a fost numai a căpitanului Jorj Unciuleanu, nici măcar Căpitanul portului nu trebuie implicat (n.r.: în plus,

Jorj Unciuleanu

căpitanul portului, C-tin Teodorescu, susține în continuare că nu a auzit de un asemenea ordin). Nu trebuie înțeles că noi, dacă mai rămâneam, puteam face mare scofală. Dar nu deranjam pe nimeni. Aș fi vrut să rămânem pentru că ne aflam într-o poziție ideală, în cazul în care, prin spărtura din dig, apăreau supraviețuitori ai catastrofei.

Ilie Șerbănescu, corresponsentul TVR la Constanța:

„Imediat după emisiunea de Actualități de la ora 20, în seara zilei de 4 ianuarie, am plecat în port. Am vorbit cu viceamiralul Angelescu, care mi-a

promis un tanc sau un TAB cu care să mergem pe dig în zona catastrofei. A venit tancul, dar nu am putut să înaintăm decât până la intrarea pe dig, unde am fost oprit de valuri și de bucățile de rocă smulse de apă. Atunci s-a sistat operațiunea, considerându-se prea periculoasă. A doua zi, după ce și-a luat darul, marea s-a potolit. Ceea ce e ciudat e faptul că nu s-au găsit cadavre decât de pe nava Paris.

Este o părere personală, dar cred că majoritatea marinarilor chinezi sunt blocați în interiorul navei.

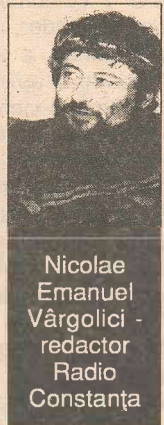
N.E. Vârgolici, reporter la Radio Constanța:

- Care ar fi explicația faptului că SOS-ul s-a cerut atât de târziu?

- Probabil și faptul că, din momentul când o navă lansează SOS, 90% din valoarea ei și a încărcăturii pe care o transportă intră în posesia navei salvatoare.

- Care a fost atmosfera din acea noapte teribilă?

- Preocupare... tristețe... imposibilitatea de a mai face ceva. L-am cunoscut pe căpitanul specialist Marian Popescu, cel care a fost în permanentă legătură cu căpitanul de pe Paris. Mi-a spus că a vorbit cu el până a intrat sub valuri: plângea și cerea ajutor... Despre cum s-a petrecut accidentul, nu știu mai multe. Singurii care ar putea să dea relații suplimentare nu mai pot acum să dea nici un fel de relații...

Nicolae Emanuel Vârgolici - redactor Radio Constanța

„Bestiilor! Asasinilor!”

Nicolae Udrishte este unul dintre comandantii de pe Viteazul, prezent pe remorcher în noaptea dezastrului.

- Cine credeți că este vinovatul în acest accident?

- Se pare că atât Paris, cât și You Xiu au anunțat Portul Controlul că, din cauza defecțiunilor, nu pot lua drumul de capă (cu prova pe val), dar că se țin bine în ancoraj. În acest caz, o mare vină o au cei doi căpitani. Tot ce a urmat a decurs din această staționare a lor.

- Cum s-a scufundat You Xiu?

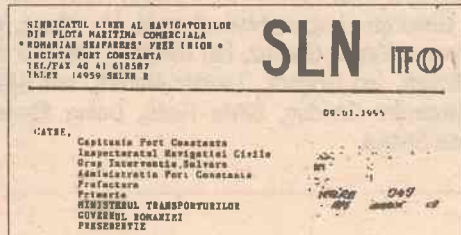
- Eu am văzut la lumina proiectoarelor catargele navei și apoi prova ridicată. Scufundarea propriu-zisă nu a durat decât 10-15 minute. La un moment dat, pe navă s-au văzut niște luminițe palpitante, care puteau însă să fie la fel de bine și doar o reflectare a luminii într-un geam. După ce s-a ordonat încetarea operațiunilor de salvare, s-a auzit prin radio o voce în românește care spunea: „Bestiilor... bestiilor... asasinilor...”

- Când s-a rupt digul?

- Digul era încă întreg în momentul accidentului. S-a rupt definitiv după ora 12.

Comandantul Nicolae Udrishte la bordul navei VITEAZUL (în partea dreaptă)

RESPONSABILITATEA MORALĂ NE APARTINE NOUĂ

Domnul Adrian Mihălcioiu, căpitan secund, președintele Sindicatului Liber al Navigatorilor, este puternic marcat de cele petrecute.

- Ce întrebări vă frământă, ce răspunsuri ați dori să aflați?

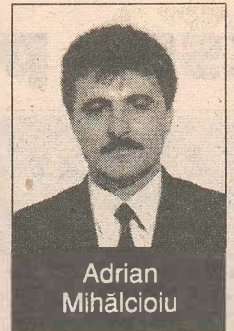
- Nu cred că poate fi vorba de întrebări sau de răspunsuri, ci de o mare mâhnire. E o practică internațională să se spună că „mortul e de vină” și, într-adevăr, aici au greșit în primul rând comandantii celor două nave. Dar responsabilitatea morală ne aparține nouă, țării întregi, pentru că nu am avut dotarea necesară pentru a putea interveni. Noi avem dotarea până la o mare de grad 6, dar catastrofele nu se măsoară în grade.

- De ce nu s-au luat măsuri după naufragiul vasului Sadu?

- Probabil s-a crezut că vom scăpa. Am scăpat un an, doi, trei, cinci, dar nu se poate la infinit. E strigător la cer!

- Cum va fi privit Portul Constanța după această catastrofă?

- A fost privit întotdeauna drept un port înapoiat tehnic. Trebuie luate niște măsuri, dar totul pornește de la factorul politic. Tocmai de aceea am trimis noi acest material la președinție și la guvern.

Adrian Mihălcioiu

În urmă cu peste cinci ani, nava SADU a avut dureroasa neșansă de a trage semnalul de alarmă. Acum, marea și-a luat din nou tributul sinistru...

Ne împăcăm cu actuala stare de lucruri, așteptând, resemnați, o nouă catastrofă? Mai aude cineva strigătele?...

Pagini realizate de ALEXANDRU ARION ■
Fotografii de PETRE COJOCARIU ■
MIHAI ȘERBĂNESCU ■

Directorul Operei din Viena nu uită că este timișorean

Anul trecut, directorul Operei din Viena, dl Ioan Holender, revenea oficial în țară după trei decenii de absență; în cadrul întâlnirii pe care a avut-o cu personalități ale vieții culturale românești la Uniunea Compozitorilor, domnia sa și-a exprimat dorința de a ajuta, efectiv, teatrele lirice românești, prin colaborarea cu Opera din Viena. A vizitat Opera Națională Română, unde „scârțâie” o mulțime de lucruri, a constatat că bucureștenilor le place să se vaite și, în luna octombrie, s-a decis să sprijine... Opera din Timișoara, nu doar pentru că și dânsul este timișorean, ci pentru că, în vizitele sale anterioare (particulare) a constatat că acest teatru liric, deși se confruntă cu dificultăți, are o conducere și un colectiv care vor, cu adevărat, să ofere publicului spectacole de ținută. Plecând de la ideea unui spectacol de Anul Nou, directorul și dirijorul Ion Iancu au apelat la dl Ioan Holender și... au sosit de la Viena patru artiști dar și costume, elemente de decor, aparatură, covoare etc., pentru ca, în 31 decembrie timișorenii să aplaude un **Lilacul** ca la Viena.

La exact 170 ani de la nașterea lui J. Strauss, regizoarea Diana Kienast, scenograful Dessyllas Pantelis, semnatara costumelor, Maria Kapeter și coregraful Gerlinde Dill, într-un timp record, au pus în scenă noua premieră. Alături de soliștii Operei din Timișoara, în distribuție au fost invitați Florin Diaconescu (Opera din București), Constantin Gabor (Academia de muzică București) și studentul Șerban Băcilă (Academia de muzică Cluj). Premiera a constituit un mare succes, iar dl Ioan Holender, după ce a asistat la **Lilacul** vienez, a sosit, special, la Timișoara, pentru a aplauda, și el, noua montare româno-vieneză. Domnia sa confirmă, astfel, încă o dată, că este gata să ajute muzicienii care vor cu adevărat să facă ceva în România.

La spectacolul din 5 ianuarie, la Opera din Timișoara a fost prezentă, alături de directorul de la Staatsoper, și televiziunea vieneză, care a filmat întreg spectacolul pentru a-l difuza ulterior. A fost prezent, de asemenea, Excelența Sa ambasadorul Austriei la București. Dar, ca de obicei, se pare că la Timișoara se ajunge mai repede de la Viena decât de

la București, pentru că, deși invitați, au lipsit și TVR și cronicarii capitalei, ceea ce nu mai constituie o surpriză.

ANCA FLOREA ■

La Art Center-Blue Gallery, din World Trade Center,

S-a inaugurat ciclul expozițional Transavanguardia - Sfârșit de secol

Miercuri 11 ianuarie, **Alexandru Ghilduș** și **Vasile Cercel** au inaugurat programul **Transavanguardia-Sfârșit de secol** (expoziția fiind, de fapt, o „introducere”). Despre scopul acestui demers artistic ne-a vorbit dl **Vasile Cercel**: „Scopul nostru este acela de a prezenta tendințele artei plastice contemporane, autohtone. Nu avem pretenția de a fi reușit o sinteză perfectă. Autorii care expun nu sunt mentorii acestor direcții, dar sunt nume mari ale artei plastice actuale. Pe simeze, am reunit reprezentări ale artei abstracte, ale artei gestuale, ale celei simbolice, ale celei clasice. **Transavanguardia** este exprimată cel mai bine prin **postmodernism**”.

Vom menționa, chiar cu riscul de a atrage furtuni, doar câțiva dintre importanții artiști ce expun: **Gheorghe Anghel, Horia Bernea, Ion Bitzan, Vasile Grigore, Marin Gherasim, Sorin Ilfoveanu, Vasile Gorduz, Ion Nicodim, Vladimir Setran, Georgeta Năpăruș, Gh. Iliescu-Călinești, Ion Grigore, Teodor Moraru, Ion Sălișteanu, Florica Cercel, Vasile Cercel, Alexandru Ghilduș, Silvia Radu, Dolina Simionescu, Vasile Kazar, Cristian Bedivan, Ion Stendl**.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Zâmbete gramaticale

LA BUTICU' DIN PĂDURE (1) (sau privatizarea limbii române)

Motto:

— Unde lucrezi dragă?
— M-au angajat la o privată”

Născându-se cândva poet, românul și-a zis că poate să (se) remarce și... comerciant, drept pentru care a-nceput goana după spații comerciale.

Primii au pus mâna, au pus lacătul și marfa de la întreprinderea unde tot ei erau directori, pe spațiile - spații: cu ușă, cu vitrină, cu galantare, rafturi etc.

Au venit și cei din eșalonul secund, care nu mai erau nici șefi de întreprindere, nu aveau nici unde să vândă

marfa și au pornit în căutarea spațiilor comerciale; au mai prins ei ce-au mai găsit, dar n-a fost de-ajuns. Astfel au apărut improvizările. În prăvălii și în limbaj.

Peste noapte și la câțiva pași, te trezeai cu un **market** la colțul blocului, cu un **supermarket** pe balcon (accesul făcându-se pe scara blocului, pe scară exterioară, cu scăunelul sau pe două pietroaie „de-nălțare” până la nivelul găurii prin care se derulează procesul de vânzare-cumpărare); de altfel, „super” are semnificația „mai sus decât trotuarul”. În fostele spălătorii (întreprinderi cu firmă sau cele de bloc) se vând acum cârnați, brânzeturi. Paranteză: reamintim că „spălătoria” eș a așa, o chestie în care se... spală covoare, ciorapi, nădragi, obiecte și alte nimicuri pe care snobii le includ în termenul general „dessous”-uri, iar ceilalți (deci și noi) - **dedesubturi**. Nici o exemplificare moarte n-are: pe bulevardul Chişinău este o fostă spălătorie care acum se numește: **Arlequin** (pe ușă), **Arlechin** (pe fereastră), **Arlequin** (pe firmă). Closetele publice, din zona centrală până spre periferie, au

devenit, ca madam Farfara, „muzicale din eap până-n picioare”, pentru a găzdui spectacole de sunet și lumină în programe de **bar** (bar de zi, bar de noapte, bar de prânz), de **club** (night club, nicht club, nait club - mă rog, după cum s-a privatizat omul), **pizzerie** (unde se vând: pizza ori piza, pițta sau pița) ș.a.m.d.

Nici o exemplificare moarte n-are: vezi fostul W.C. de la poarta Stadionului „Național”.

Dacă **sorelistul** a avut norocul să locuiască la parter, amenajarea s-a făcut mult mai ușor: balconul (dacă n-a fost înainte, s-a construit repede) a devenit **marketul**, sufrageria - depozit de marfă, nișa - contabilitate, debaraua - loc de întâlnire cu parteneri de afaceri, baia - frigider sau ladă frigorifică, galantar, holul - dormitor, iar bucătăria - rezervă pentru o eventuală extindere prin mărire de capital.

Când n-au mai existat dependențe disponibile, comerciantul a ieșit în stradă (mare este Ion Creangă!!): o baracă ici, sub tihăraia asta, alta dincolo de Dâmbovița, sub altă tihăraie, mă rog, unde i-a venit omului la îndemână să și-o facă.

S-a încărcat orașul, s-au ocupat marginile. S-au suprasaturat marginile, s-a ajuns cu... buticu-n pădure.

N-are rost să continuăm, fenomenul este cunoscut de toată lumea. Terminându-se problema spațiilor, s-a trecut la terminarea limbii române.

ȘT. M. ILINCA ■

(Va urma)

Concurs

Revista „**Pentru Patrie**” scoate la concurs un post de DOCUMENTARIST.

Condiții: numai bărbați cu studii medii, stagiu militar satisfăcutor și vârsta până la 30 de ani. Relații la telefon 613.82.02./614.37.95. sau la sediul redacției, str. Mihai Vodă nr. 17, sector 5.

Constantin NOICA: SEMNELE MINERVEI, Publicistica, I (Edit. HUMANITAS, 1994, 544 p., lei 390C)

Înainte de a pătrunde în intimitatea gândirii lui Constantin Noica trebuiau explorate sferile ce dau continuitate și coerență spiritualității sale. Este exact intenția de la care pleacă demersul lui Marin Diaconu, cercetătorul și glosatorul activității de început a viitorului filozof. În această imensă tentativă de ordonare, primul loc revine publicisticii, recuperată extrem de atent, cu folosul și în beneficiul reconstrucției unui spirit superior. Mai complex decât l-am judecat inițial, Noica merge pe traseul eseului, notei de lectură și recenziei, ca să ajungă la despărțiri polemice și cronica ideilor. Într-un sens mai restrâns, cugetătorul se așterne la drum lung. Opiniile lui despre artiști ai cuvântului românesc, despre diverse publicații, ca și despre ilustre personalități culturale din spațiul european ne interesează; multe nu s-au depreciat cu trecerea timpului, ba chiar confirmă un mod rezistent de asumare a universalului prin național.

Ruth PRAWER JHABVALA: ARȘITĂ ȘI COLB (Edit. UNIVERS, 1994, 173 p., lei 1700)

O romantică poveste de dragoste proiectată în decorul misterios și exotic al Indiei pune în relație o femeie frumoasă cu un prinț local. Englezoaica stărnește cu fuga ei aventuroasă un scandal de proporții, pe care nepoata sa, după cincizeci de ani, îl investighează ca să îl pună în valoare resursele evocatoare și disponibilitățile sentimentale. O carte ce i-ar fi plăcut lui Mircea Eliade.

Diane CAREY: STAR TREK • VASUL FANTOMĂ (Edit. OLIMP, 1994, 351 p., lei 1200)

Proza de anticipație își diversifică registrul atât ca scriitură, cât și în materie de idei generale. Nu mai există frontiere stricte, se face apel la mișcări imprevizibile în disecarea timpului, se caută evaziunea într-un univers fascinant și incontrolabil. Serialul Star Trek abandonează extraterestrii, cel puțin aparent, spre a se îndepărta, pe firul unui coșmar, de o dispariție, ca să ajungă la un număr de supoziții în legătură cu echipajul portavionului cândva dispărut și cu cel ce îl comandase cândva. O lectură de vacanță, de reținut pentru modernitatea ipotezei și complicitățile obsesionalului.

Ion Marin ALMĂJAN: ÎN AFARĂ GLORIEI (Edit. RENĂȘTEREA, Timișoara, 1994, 256 p., lei 1200)

Subiectul istoric abordat de narator se înscrie pe scena mișcării revoluționare de la 1848. Avem la dispoziție abia volumul întâi, de unde și reținerea cu care ne putem pronunța asupra întregului proiect. Este adus în prim-plan, în atitudini caracteristice, de misionar iluminat de crezuri liberale și deschis patriotice, Eftimie Murgu, pașoptist insuficient cunoscut. Se pot face anumite analogii cu romanul „Un om între oameni” al lui Camil Petrescu, sper fără să fie afectate febrilitatea și senzualismul celui pe care îl pomenim acum.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacției exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

Români în Suedia

□ O șansă pentru artiștii plastici: Salonul de expoziții ART ADDICTION

În ianuarie '94 se deschidea la Stockholm, la Galeria Glas I, PRIMA EXPOZIȚIE INTERNAȚIONALĂ DE MINIATURĂ, eveniment în cultura suedeză, care a fost semnalat și de TV4, lucru destul de neobișnuit în Suedia. Inițiatori erau doi artiști, cetățeni suedezi, de origine română, Petru Russu și Marta Dimitrescu.

Petru Russu este absolvent al Academiei de Arte Plastice din Cluj, promoția 1979. A participat la circa 50 de expoziții personale și de grup, în lumea întreagă, începând cu

S.C.: Data trecută când ne-am întâlnit prezentați PRIMA EXPOZIȚIE DE ARTĂ MINIATURALĂ din Suedia în localul galeriei GLAS I. Acum sunteți dv. proprietarii galeriei care se numește ART ADDICTION. Am înțeles exact?

P.R.: Într-adevăr, aceasta este galeria noastră. Această idee ne-a venit mai de mult, de acum 2 ani. Anul trecut cu PRIMA EXPOZIȚIE INTERNAȚIONALĂ DE ARTĂ MINIATURALĂ am făcut un experiment. Am probat ideea să vedem ce șanse avem, dacă există interes, dacă este posibil. S-a dovedit că este posibil. Interesul a fost mare. Am reușit să vindem o mare parte din lucrări, am avut aprecieri din partea mass-media, TV4 a prezentat expoziția, și dv. ați prezentat-o și în CURIERUL ROMÂNESC. Acum a fost prezentată la TV2, ca și la programul de radio P3, program specializat pentru Europa, care a făcut un scurt reportaj. Încă de la prima expoziție ne-am propus să ne ocupăm de această activitate încă 10 ani.

S.C.: Și iată-vă la a 2-a EXPOZIȚIE INTERNAȚIONALĂ DE MINIATURĂ. Ce puteți să-mi spuneți despre actuala expoziție?

P.R.: De fapt această expoziție este o ocazie pe care o folosim pentru a face cunoscut un anumit gen de artă, care de fapt nu este miniatură, ci artă de mic format. Avem însă în proiect expoziții variate. De exemplu, la expoziția al cărei vernisaj a avut loc în 20 decembrie participă numai femei, vom avea apoi o expoziție de grafică internațională etc. Vom miza în viitor pe artiști cunoscuți în lume, în Europa, în special. Ca să revin la EXPOZIȚIA INTERNAȚIONALĂ DE DIMENSIUNI MICI, este un prilej de a expune mulți artiști, de a prezenta diferite genuri de artă. Am avut la această expoziție peste 30 de tipuri diferite, de la artă abstractă la surrealism, de la obiect la instalație, sculptură. Deci toate genurile de artă.

S.C.: De câte ori pe an veți avea aceste expoziții, sau mai bine zis, care este durata unei expoziții?

P.R.: Ne gândim la o lună sau peste o lună, pentru că avem nevoie de o perioadă de a face cunoscut evenimentul, după care trebuie să dăm posibilitatea publicului să vadă, să guste din plăcerea spiritului, pentru că o lucrare de artă este o bucată de suflet!

Italia și terminând cu Statele Unite. După terminarea facultății a primit o bursă de studii în Italia. Aici a ilustrat DECAMERONUL și romanul NUMELE TRANDAFIRULUI, al lui Umberto Ecco. În Suedia lucrează de 4 ani. La început l-a fost greu să învețe limba suedeză, care, spune acesta, „este greu de digerat”. Marta Dimitrescu a absolvit aceeași facultate, tot în 1979, și a participat la peste 40 de expoziții personale și de grup în toată lumea.

După încheierea acestei expoziții, o vom împrumuta unei galerii din Dallas pentru o lună de zile, căci proiectul nostru include și această posibilitate de a expune, întâi la noi, la ART ADDICTION, și apoi în alte galerii din lume.

S.C.: Doamnă Marta Dimitrescu, ați organizat o expoziție numai cu participare feminină. De ce?

M.D.: Expoziția a fost organizată în ideea de a depăși bariera între artiștii bărbați și artiștii femei. Poate că noi nu resimțim în Suedia problema discriminării femeii artist, însă în multe țări civilizate din centrul Europei, și chiar în SUA, în mod paradoxal, aceasta există. A fost numai o întâmplare că am devenit conștienți de faptul că artistul femeie este discriminat, prin intermediul unei artiste care a participat la prima expoziție și care a reliefat aspectul oarecum masculin al componenței juriului și a participanților de la expoziția de anul trecut. A fost o surpriză pentru noi. Analizând lista juriului și a participanților, există un oarecare adevăr în afirmațiile artistei elvețiene, cu toate că nu existase nici o premeditare.

Acest fapt ne-a făcut să constatăm că acest fenomen este real. Am lansat o invitație pentru o expoziție numai pentru artiști femei și faptul că reacția a fost neașteptat de pozitivă, chiar nesperat de entuziastă din partea unor femei din lumea întreagă, ne-a confirmat încă o dată că problema discriminării femeii artist în lume există.

S.C.: Cine participă la această expoziție?

M.D.: Sunt în jur de 120 de artiste din 30 de țări. Evidențiez o participare masivă din Anglia, Elveția, Statele Unite, Israel etc. Noi am lansat această invitație egal, în toate țările, dar în aceste țări a avut un deosebit impact.

Expoziția al cărei vernisaj a fost în 20 decembrie va fi deschisă mai mult de 6 săptămâni, tocmai pentru că este o PREMIERĂ.

S.C.: Ce lucrări sunt prezentate?

M.D.: Sunt lucrări de mai mare format. Am limitat însă mărimea maximă la 50/61 cm, pentru a facilita expedierea lucrărilor, căci vin din diferite țări. Lucrările au tehnici diferite, de la pictură, acuarele, grafică, fotografie, colaj, desen, lucrări bidimensionale, dar am acceptat, pentru varietate, și câteva lucrări de sculptură.

S.C.: Domnule Russu, doriți să adăugați ceva?

P.R.: Voiam să subliniez că în Suedia este o lipsă în activitatea de expoziții: neprezentarea artiștilor străini. În marea majoritate aici sunt prezentați artiști suedezi. Noi considerăm că este deosebit de interesant să venim cu o posibilitate nouă pentru artiștii suedezi, de a se compara, de a se măsura cu alți artiști. În arta plastică este nevoie de concurență, dar așa cum stau lucrurile în Stockholm și în general în Suedia, această concurență nu există, din păcate! Experiența noastră de artiști ne spune că numai prin comparație cu alți artiști îți poți da seama de ce poți, când poți, cum poți; că trebuie să ai în permanență contact cu noile tendințe în artă, cu informația artistică. Și noi venim exact cu această variantă. Să completăm această lipsă care mi se pare gravă.

S.C.: Îmi spuneți anul trecut că dorința dv. este de a expune la Paris, căci acolo un artist își poate da seama, cu adevărat, ce poate. Dacă a reușit sau nu. Ce s-a întâmplat cu această dorință?

P.R.: Dorința există în continuare și noi n-o scăpăm din vedere nici un moment. Planul cu această galerie a venit tocmai pentru a ne facilita evadarea din acest mediu suedez. Nu este numai Parisul, este și Köln-ul, de exemplu. Sunt mai multe centre de libertate spirituală, care adună foarte mulți artiști, niște centre care dau posibilitate de experiment, locuri unde te poți compara cu fenomenul artistic, lucrul care îți dă posibilitatea să te afirmi prin această luptă și care face o selecție naturală, care este obligatorie în existența artistului, iar pentru noi înșine o dovadă că putem exprima o anumită tendință în artă. Și eu consider că este obligatoriu să fim pe baricade, la locul bătăliei. Și această bătălie se dă la Paris, sau undeva în centrul Europei! Parisul rămâne o idee deschisă și galeria probabil ne va aduce la acea soluție, mai puțin spirituală, mai mult materială, de a ne desprinde. Pentru că este foarte greu să te desprinzi din mediul suedez, mai ales că viața de zi cu zi este atât de acaparatoare. Lucrurile importante par mai puțin importante...

Ca artiști plastici, simțim obligația de a ne folosi corespunzător profesia. Combinarea ideii de galerist cu cea de artist plastic cred că este o soluție fericită. Ce e mai greu, este s-o combinăm și cu cea de om de afaceri, căci nu se potrivește deloc cu artistul din noi!

SILVIA CONSTANTINESCU ■

Adresa Salonului de expoziții ART ADDICTION:
ART ADDICTION
INTERNATIONAL GALLERY
HÖGBERGSGATAN 32
S-11620 STOCKHOLM
Tel/46, 0708-803588 sau
(0) 8-857264

Altădată însemna fast, lux, balet

Teatrul de Operetă își caută șansele

□ Trupa s-a redus de la 800 la 230 de persoane

În anul '70, Teatrul de Operetă din București era socotit, în lumea muzicală europeană, printre primele trei teatre de operetă ale bătrânului continent, ceea ce, din păcate, nu se mai poate spune azi! Dacă problema financiară s-ar putea rezolva într-un fel, în cazul unui turneu în străinătate, nu același lucru se poate spune despre repertoriu, Teatrul de Operetă neavând „marfă” cu care să se prezinte pe scenele din străinătate.

Directorul Teatrului de Operetă, Dorin Teodorescu, a fost numit pe 31 octombrie 1994, în urmă destituirii fostului director, Dorel Popescu. Dorin Teodorescu lucrează de 28 de ani pe scena Teatrului de Operetă din București, singurul teatru de operetă din România. „Schimbarea se aștepta, întrucât ajunsesem într-un impas, nu atât financiar, cât unul artistic, care nu se va putea rezolva foarte repede. E vorba, în special, de profesionalismul care a început să dispară, chiar dinainte de revoluție. Noi am format în instituția asta o serie de oameni tineri, dar în momentul când au ajuns să fie stăpâni pe meserie, după 5-6 ani, au plecat la Operă, unde li s-a părut că e mai bine și mai comod. În general, s-au făcut o serie de angajări mai mult sau mai puțin reușite, pentru că n-am avut din ce să alegem. E foarte dureros, în momentul când dai un concurs, pentru angajări de soliști, balet și cor, să nu ai candidați la acest concurs. Cei care se prezentau erau de un nivel mai jos decât amatorii! Academia de muzică n-a

mai produs decât ici-colo câte un talent. Secetă de artiști nu e. Oameni sunt, dar trebuie încurajați. Din momentul în care am ocupat scaunul de director, primul lucru pe care l-am făcut a fost să-mi arunc ochii spre tineret, care să vină și să preia ștafeta. Teatrul de Operetă trebuie total revizuit și reîmprospătat! Concret, am distribuit o serie de tineri în diferite roluri.

Toată trupa e îmbătrânită, total îmbătrânită. În plus, trupa e mică. Închipuți-vă că în urmă cu 28 de ani, când am venit aici, trupa avea 800 de persoane, iar acum suntem în jur de 230, cu tot cu personalul tehnic și administrativ; corul avea 80 de persoane, acum are 30, baletul era de 50 de persoane, acum e de 30. În schimb, soliști avem mulți, dar foarte mulți dintre ei nu reușesc să corespundă. N-o să-i dăm afară pe necompetitivi, pentru că o să le dăm alte roluri, mai mici, sau roluri în cor.”

Dar nici partea financiară nu poate fi lăsată pe locul doi: „Avem nevoie de sponsorizare de la firme serioase. Sper că ne vor ajuta

până la urmă, ca să reușim. O deplasare până în Germania, dus-întors, costă 800-900 de mărci de persoană, excluzând cazarea și masa. Sala Teatrului de Operetă - sala mică a Teatrului Național - nu e propice operetei. Sala are probleme cu dotarea tehnică, veche de peste 25 de ani. Materialele pentru decoruri și costume sunt foarte scumpe. Noi am avut un atelier de croitorie superb, care a fost demolat, așa cum s-a demolat și clădirea Operetei. În plus, nu mai avem meseriașii de altădată. Un costum, la ora actuală, costă în jur de 100.000 de lei. Opereta înseamnă fast, lux, balet superb, orchestră, soliști, decoruri care să-ți ia ochii. Dacă toate astea nu sunt foarte bune, aia nu mai e operetă!”

Luni și marți ale fiecărei săptămâni sunt zile libere, iar miercuri și zi de repetiție. Spectacolele au loc în intervalul joi-duminică. Noul director „a pus piciorul în prag”, apelând la condica de prezență, pentru că sunt multe întârzieri de la program. „De la 1 ianuarie trebuie începută remediarea unor lucruri și vreau ca și

Dorin Teodorescu

Ministerul Culturii să mă înțeleagă, că genul operetei nu trebuie să moară și să nu-i facem noi această criză!”

De remarcat ce declară Dorin Teodorescu despre numirea sa ca director al Teatrului de Operetă: „N-aș putea spune că am fost agreeat de Ministerul Culturii, pentru că prea puțin mi-am plimbat pașii prin zona aia. Faptul că s-au gândit la mine, e un indiciu că trebuie să fie un om care a lucrat în această instituție și care îi cunoaște toate problemele”.

DAN GHEORGHE ■

Texte sub lupă

MAȘINA DE SCRIS

la adresa celor care au refuzat să-l primească în țară pe Regele Mihai este justificată:

„Oare-au uitat că ne-a salvat ființa/ ca obște suverană pe vecie,/ că sceptrul lui ne-a întărit credința/ și dragostea fierbinte pentru glie?”

Dar poemul nu are valoare literară, este un banal discurs versificat.

● **MIHAI MAGAZIN, București.** Poemele pe care mi le-ați trimis, deși scrise cursiv, deși susținute de o emoționantă încredere în cuvinte, sunt mult prea naive pentru a putea fi publicate în 1995 (dacă ne aflăm în 1895 mai discutăm...): „Mă las înconjurat de nostalgie. Mă las înconjurat de amintiri, de prima mea iubire care nu mai este, de copilul care eram cândva. Mă las înconjurat de amintirile mele, de amintirile celor apropiați mie, pe care-i iubesc.”

Pentru că sunteți student la medicină, vă supun atenției următorul exemplu: ce-ați zice dacă ați afla că mi-am deschis un cabinet medical și că îi tratez pe apoplectici cu lipitori?

● **GHEORGHE ILEA, Zalău.** „M-am horâtât să vă trimit poeziile unui prieten pe care îl consider un poet adevărat. Din păcate, a murit. În 1987. La vârsta de 31 de ani, cred. Îl chema Kămines Nicolae și era din Aiud. A avut parte de o viață plină de suferințe, fiind deseori bolnav. O iubea însă cu o intensitate rară. Era conștient de sfârșit, dar continua să scrie.”

Gestul dv. este emoționant. Versurile rămase de la Kămines Nicolae sunt, într-adevăr, expresia unei vieți interioare dramatice. Dar sunt și greu inteligibile, din cauza unui laconism excesiv:

„te cere din vis și o piatră/ rămâne cu somnul trezirea copilului/ mai micșorat sub pământ/ un ger fără vârstă/ te judecă și te privește/ cenușa e vie// doar privirea te desparte de trupul/ cum țiți/ cum mai ești”

● **MARIOARA BUTURUGĂ, Roșiori de Vede.** „M-am decis foarte greu să vă scriu. Mi-e teamă să nu vă plictisesc cu prostiile mele. Totuși, vă rog să-mi citiți poeziile și să-mi spuneți părerea despre ele. (Sincer.)”

Chiar dacă nu mi-o cereați în mod expres, tot sincer v-aș fi răspuns. Poeziile sunt puerile,

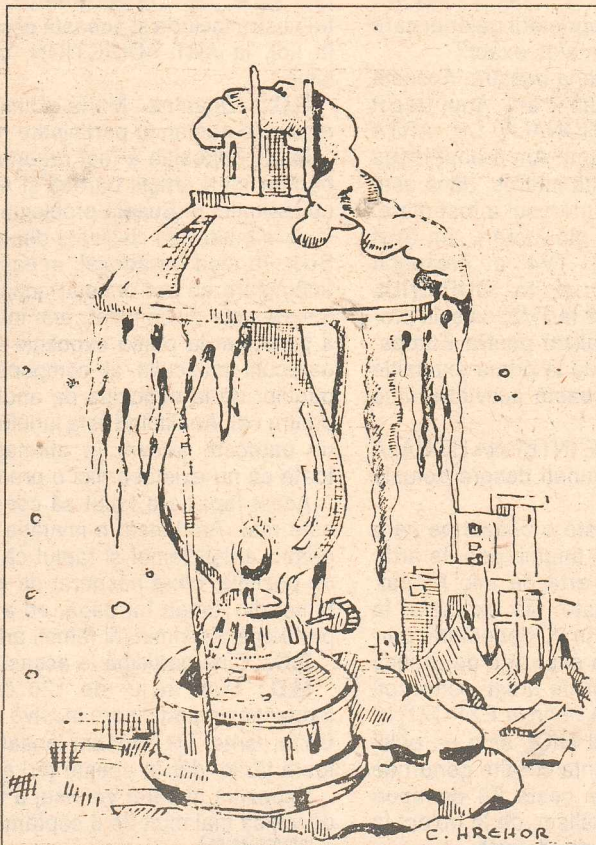
lipsite de orice calitate artistică: „Viața noastră e ca o floare/ Ce își desface petale/ În lumina blândă de soare/ Încălzită de raze.”

Totuși nu trebuie să le numiți „proști”. Este frumos că la 17 ani, într-un oraș în care nu se întâmplă aproape nimic, dv. încercați să scrieți versuri. Ca să progresați, trebuie să studiați creația marilor poeți. Să studiați, nu doar să citiți. Vă propun să începeți cu Lucian Blaga.

● **ELVIRA ILIESCU, Constanța.** Ușurința cu care găsiți cuvintele, ațâțarea care vă cuprinde în timpul redactării unui text fac să pierdeți controlul asupra a ceea ce scrieți. Poemele din volumul **Falsul roman al Infernului mașinării** sunt dezlanțuiri năprasnice ale volubilității feminine și drept urmare nu reușesc să conducă la ceva. În timpul lecturii, cititorul are senzația că se află într-un automobil care se zgâlțâie îngrozitor, astfel încât nu-și mai poate da seama în ce direcție se îndreaptă. Este păcat că se întâmplă așa, pentru că aveți cu adevărat vocație de pamfletar: „priviți minunați-vă/ miracolul secolului - fariseii/ plaga dulceag-rozulie/ proliferând lacrimos pe starea țării/ adusă la sapă de lemn/ ce nostalgic se spală pe mâini/ cu pilde cu jurăminte/ grijind osuarul speranțelor/ dintre ana și calafă/ haită de coioți travestită/ în armata salvării/ a luat în arendă

sufletul omului/ cu evlavie intonând aria calomniei/ estropiați unul și unul/ practică filantropic ascensiunea pe cadavre/ dintr-o gargariseală zemoasă fetidă/ dichisesc alitii- alibi/ să urgă posteritatea (până și scufa de noapte/ le e tricolor tricotate)/ ascultați și luați-aminte - / în agora lui «pupat toți piața endependenți» - / un pax vobiscum/ mănuit cu precizie de lasou/ ne adună să deprindem/ noile variațiuni pe tema vox populi - / vox fariseii// unde ești zi a mâniei”

Nu este inspirată introducerea fiecărui poem prin indi-

Toate urările primite de la dv., stimați corespondenți, cu prilejul Sărbătorilor de iarnă m-au impresionat. Una însă m-a impresionat în mod deosebit. Ea constă într-un... desen trimis de poetul Constantin Hrehor din Grănicești, județul Suceava. Reproduc desenul și vă las pe dv. să reflectați asupra semnificației lui

cații de regie, ca în piesele de teatru:

„Mânia ti smulge Poetulul o nouă rafală polemică” etc.

Ar fi bine să vă opriți din această sarabandă a frazelor care se tot desfac una din alta și să vă regândiți ceea ce se numește, prețios, dar corect, „strategia poetică”. Principalul „obiectiv” ar trebui să-l constituie reducerea inflației de cuvinte, recăștigarea încrederii cititorului în ele (în materie de reducere a inflației nu vă sfătuiesc, însă,

să urmați exemplul lui Nicolae Văcăroiu...).

● **IOAN SUCIU, București.** Meritați felicitări pentru piesa de teatru **Lumina broaștelor** - satiră politică remarcabilă prin fantezie și originalitate. Spre deosebire de atâția alți autori satirici, care nu se pot îndepărta nici azi prea mult de genul de umor cultivat cândva de **Urzica** (umor bătrânesc - minor și moralizator), dv. îl luați mereu prin surprindere pe cititor, îl șocați cu stilul dv. trăsnet, îi deschideți perspective neașteptate în înțelegerea vieții de la noi. Întrucât nu pot reproduce piesa în întregime, o recomand călduros regizorilor și secretarilor literari ai teatrelor și transcriu, ca eșantion, un fragment: „CATIUȘA: Ce faci, bărbate, te-am căutat prin tot orașul!”

ADAM: Bine, ce să fac? Tu ce cauți aici?!

CATIUȘA: Păi azi nu e zi de salariu?

ADAM: Nu, că s-a decalat.

CATIUȘA: Și de ce mai stai la serviciu?

ADAM: Am mai avut câte ceva de realizat.

CATIUȘA: După program? Mai lasă-l naibii, că n-o să-ți ridice nimeni statuie!

ADAM: M-a stârnit o tipă de la cazangerie. Făcea duș cu ușa deschisă!

CATIUȘA: În locul tău aș fi violat-o!

ADAM: Păi asta am făcut și eu!

CATIUȘA: Și ai avut greutăți cu ea, s-a zbatut?

ADAM: Da! A ținut morțiș ca mai întâi să se îmbrace și să dea telefon soțului că întârzie... chestii d-astea... în timp ce eu...

CATIUȘA: Ei, hai, gata, caută să uiți. Hai acasă! Nu ți-e foame?

ADAM: Nu. Am mâncat niște cal.

CATIUȘA: Unde?

ADAM: Pe aici, prin preajmă. Știu că acasă...

CATIUȘA: Da, ai dreptate. Cred că ar trebui să mă angajez și eu. Nu mai merge!

ADAM: Ce ai în sacoașă aia?

CATIUȘA: Nimic. Am trecut prin piață.”

● **ANDREEA GROSZMUK, Timișoara, NICOLAE AVRAM, Bedean, Bistrița-Năsăud, MINODORA POPILEAN, București, ASMODEU, Constanța, TEODORA LUPĂȘCU, Hunedoara.**

Textele dv. nu sunt publicabile, dar dovedesc că aveți aptitudini pentru scris. Merită să faceți noi încercări (și, bineînțeles, să vă îmbogățiți cultura literară). Când credeți că ați progresat, scrieți-mi din nou.

● **AUGUSTIN PĂDUREAN, Dej.** Asemenea lui V. Voiculescu, care a scris sonete în stilul lui Shakespeare și le-a atribuit lui Shakespeare (bineînțeles, în complicitate cu cititorii, antrenanți într-un joc literar), dv. pastişați în mod declarat manuscrisele de la Marea Moartă, ca și alte texte arhaice, poematice-sacerdotale. Ceea ce rezultă dovedește că sunteți un autor cultivat și ingenios, dar și că nu aveți ceva important de spus:

„Tremură muntele Galaad ca nările înmiresmate de mir și tămâie când râsună Sir-hasirim - cel mai frumos dintre cântece.

Aici vin păstori îndrăgostiți să viseze mirese, aici vin bărat ierusalaim - fiicele Ierusalimului - în ziua sărbătoririi sufletului lor să învețe cum să apere Casa Vinului de fiii lui Ișara - copiii viermelui.

O, Solomoane, înțeleptule, fericit, iată, îți dăruim cântarea cântărilor inimilor noastre” etc.etc.

Sonetele lui V. Voiculescu à la Shakespeare nu sunt numai demonstrații de virtuozitate stilistică.

● **I. CONSTANTINESCU MĂRĂCINEANU, București.** Indignarea dv.

Înainte de a-mi scrie, vă rog să citiți următoarele PRECIZĂRI

■ Textele dv. trebuie să fie dactilografate sau, cel puțin, scrise lizibil. Dacă sunteți optimiști, trimiteți-mi și o fotografie și un curriculum vitae. Dactilogramele, manuscrisele și fotografiile nepublicate NU se restituie.

■ Nu există restricții în ceea ce privește genurile. În afară de poezie, proză, teatru, critică literară etc., puteți să-mi trimiteți și versuri pentru muzică rock, graffiti, texte publicitare, aforisme gen „legile lui Murphy”, scenariile pentru spectacole de cabaret politic etc.

■ Cele mai valoroase texte se publică în cadrul rubricii **Mașina de scris**. Toate textele publicate în cadrul acestei rubrici câștigă automat la premiul de 1.000.000 de lei care se acordă anual, la 1 noiembrie.

■ Mai există un premiu, oferit de Editura Universal Daisi din București: publicarea unei cărți. Numele câștigătorului (desemnat tot dintre corespondenții rubricii **Mașina de scris** și tot de către ... mine) va fi anunțat la 1 martie 1995.

■ Plicurile dv. trebuie trimise la următoarea adresă: Alex Ștefănescu, la redacția revistei **Flacăra**, Piața Preslei Libere nr. 1, sector 1, 71 341 București.

■ Nu mă căutați la telefon sau la redacție. Bazați-vă pe faptul că citesc atent toate scrisorile dv. în ordinea sosirii lor.

■ Abonați-vă la revista **Flacăra**! Nu mi-am propus să fac publicitate acestei reviste (care oricum este lubrită de cititori), dar mă îngrijorează gândul că n-o să v-o puteți procura, și comunicarea dintre noi va fi perturbată.

Un pictor ratat urăște oglinda care a fost ani la rând martora dramei lui. De aceea, înainte de a se sinucide, o sfărâmă în mii de cioburi. Acesta este subiectul - de inspirație livrescă - al povestirii lui Horia Țurcanu. Alți autori ar face din dezvoltarea unui asemenea subiect un joc intelectual, ingenios, dar neemoțional. Horia Țurcanu îl transformă într-o istorie patetică, într-un amestec de existențialism și estetism, într-un strigăt teatral și totuși răscolitor, obsedant, ca *Strigătul* lui Munch.

Cât privește identitatea lui Horia Țurcanu - îl las pe el singur să se prezinte:

„Eu m-am născut la Ploiești, care este mai mult orașul lui Nichita. M-am născut pe 3 lunie, adică Geamăn, ca zodie, până în vârful unghilor. Și în ultimii cinci ani am scris pe la tot felul de ziare, am studiat drepturile omului prin Franța, am început un roman, l-am abandonat, apoi l-am terminat brusc. Între timp, am început să-mi dau seama că între presă și literatură trebuie să alegi din timp, înainte ca una dintre acestea să te subjuge definitiv.”

Petrecerea

Pictorul se ridică din vechiul său fotoliu de răchită împletită frecându-și mâinile de docul pantalonilor care, cândva, au fost albi, străbate semiîntunericul încăperii, se lovește de un recipient de tablă, înjură, mama ei de viață, se scarpină în barbă, pictorul își spune că a îmbătrânit, nu mai înjură el ca altădată, acum înjură așa, fără tragere de inimă, fără ură, înjură pentru că așa se cade într-o anumită situație, din obișnuință, hm, din... În colțul din dreapta al blestematei de mansarde, mansarda lui de pictor, se află o oglindă imensă, în spatele unei policioare, unei plăci de marmură, oglinda lui cea veche, într-acolo se îndreaptă el, în colțul lui cel mai drag, da, găsește acolo țigările, chibritul, scapără, se privește în apele oglinzii, oglinda buncii sale de pictor care n-a mai pus mâna pe penel de douzeci de ani, ha-ha, ce caraghios, ce tâmpenie, ce dobitoci, auzi, „Pictorul”, cum îi spun ei lui, „Pictorul”, niște imbecili, niște... Își privește figura în oglindă, trage cu sete din țigară, în întuneric, lumina jarului îi luminează numai partea dreaptă a feței, el fumează numai în partea dreaptă, niciodată în stânga, barba lui e îngălbenită numai în partea dreaptă, poate deci să dovedească oricui că el fumează numai în partea dreaptă, și... ce mai replică, ce monolog, își spune el, ha-ha, regizorul, sau, mă rog, scenaristul vieții lui de pictor faimos acum un sfert de secol, nu prea are imaginație, noaptea aceasta el va încerca să facă ordine în el însuși, va dura vreo jumătate de oră, el e un tip decis, un tip hotărât, ce mama dracului, poate că va deschide și geamurile puțin, așa, de chestie, numai pentru că n-a mai făcut-o de ani de zile, astăzi e o zi festivă, nu-i așa, o zi în care ar putea chiar să desfacă o sticlă de vodka bună, rusească, ar putea să-și permită orice extravaganta, orice nebunie...

Ăștia îl cred oricum nebun, toți l-au crezut nebun, întotdeauna. Pictorul se întoarce brusc cu spatele la marea oglindă, oglinda buncii sale, se scarpină din nou în barbă, traversează din nou încăperea pe care, din obișnuință, o numește atelier, he, ce mai atelier, nici o pânză, nici un șevalet, nici o culoare, pictorul acesta urăște culorile, trădătoarele de culori, blestematele de culori care fac pictura pictură, le urăște, he-he, poate e cam mult spus, nu se obosește el să urască într-adevăr ceva, a îmbătrânit, ce mama dracului, mai curând le disprețuiește, așa cum disprețuiește cam totul, îl doare-n cot, e singur, e liber, e... Adică e liber dar... e singur... Ei și? Păi n-a stabilit odată că îl doare-n cot? Da, e arrogant, încrezut, nebun, el se

așază o clipă în fotoliul de răchită împletită, tăgând din țigară, apoi se ridică, își suflecă mânecile de la halat, mai trage un șut la bidozul de tablă care-i stă în cale de săptămâni, apoi zărește în semiîntuneric bilele de biliard ale colecției sale, totul se sfârșește, zice el, apucă o bilă, ah, bila cu numărul opt, bila de la Copenhaga, ce vremuri, Lise și armata ei de gagici bezmetice, ogarul ei afgan, mama ei de viață, pictorul simte adversitatea cu care creierul său scormonește prin amintiri, doamne, cum urăște el memoria, și cu cât o urăște mai tare, cu atât creierul său, mintea sa independentă, emancipată, ha, dușmănoasă, adversă, scormonește, împotriva voinței sale, pictorul cântărește în mână bila cu numărul opt, pictorul suge din țigară, Copenhaga, nu? Apoi își ia avânt, bila cu numărul opt e lansată cu toată forța lui de pictor în retragere, marea oglindă cu placă de marmură explodează în milioane de cioburi, oglinda buncii sale de... Oglinda pe care buncii săi au cărat-o cu trenul în refugiu, când au intrat rușii, mama ei de oglindă, oglinda vieții sale, martorul nemilos al ființei sale, al destinului său, s-a dus, s-o ia naiba de oglindă, he-he, cine zicea, Borges, nu-i așa, oglinzile și populația sunt dezgustătoare pentru că multiplică ființele, da, Borges, orbul, ce noroc pentru un tip ca Borges să orbească la timp... Așa, bila cu numărul opt, și-a făcut datoria, el privește mulțumit cioburile, resturile venețiene ale obiectului urii sale leneșe, pentru că el, pictorul, el nu mai are vârsta la care să urască cu patimă, he-he, el se apropie cumva în vârful picioarelor de kilogramele de cioburi răspândite în semiîntunericul mansardei sale, el vrea să se convingă, să vadă cu ochii lui de pictor cadavru oglinzii, al martorului sigur, el gândește despre oglindă ca și cu aceasta ar fi fost o ființă vie, un dușman personal... Da, dușmanul zace pe podeaua mansardei, rama sculptată în lemn de trandafir de un anonim italian e oarbă, e goală, ca o orbită neagră, pictorul rânjește aprinzându-și o nouă țigară, în întuneric, simte o anumită satisfacție amestecată cu o umbră de vinovăție față de efortul buncii sale de a salva oglinda de mâna jagoasă a soldaților sovietici, mă rog, această oglindă o merita cu vârf și îndesat, s-a terminat, ar fi trebuit s-o facă mai demult, ura, pictorul e oarecum bucuros, se scarpină puțin în barbă ocolind țigara atârnată în colțul drept al gurii, el fumează numai în colțul drept, prin ferestrele imense ale mansardei se strecoară o lumină - o fi lună plină? - pictorul scormonește într-o ladă, aruncând pe jos cârpe, lemne, el caută ceva.

O să fie o mică petrecere, își zice, scoțând din ladă o lumânare groasă, de culoare indefinită, oricum culorile nu mai contează demult, o șterge de praf cu halatul, o privește, da, o să facem o mică petrecere, apoi așază lumânarea deasupra mormanului de cioburi, așa, scapără un chibrit și o aprinde, da dom'le, domnilor, doamnelor, să facem un scurt remember al vieții acestei defuncte oglinzi, acestei oglinzi care a fost condamnată la moarte de mine, judecătorul și victima, eu sunt victima acestei oglinzi, he-he, da, pictorul scoate sticla de vodka bună, rusească, o șterge de praf, o pune cu grijă jos, pe cioburile groase, în cercul de lumină al lumânării, bun, acum ferestrele, era să uiți de ferestre, bătrâne, cum dracu' poți să omiți un element atât de important cum este aerul proaspăt, pictorul forțează închizătorile cu brutalitate, apoi aerul nopții invadează mansarda o dată cu tăcerea. Pictorul încremenește o clipă ca și cum aerul rece l-ar fi lovit cu un pumn în plex, apoi se întoarce fulgerător și alergă în capătul celălalt al mansardei, aduce ceva greu în mână, apoi vedem ce anume cară, un ciocan, un baros, scrumul lung al țigării cade și se oprește în barbă, domnule Borges, zice pictorul gâfâind sub greutatea barosului și adresându-se ramei oarbe a oglinzii, domnule Borges, a sosit momentul, barosul stă suspendat deasupra capului pictorului, apoi se prăvălește într-o lovitură nimicitoare peste placa de marmură a fostei oglinzi venețiene, oglinda inimii sale, martorul destinului său, placa se spulberă sub izbitorul, un aparat de fotografiat foarte rapid ar putea să surprindă în această clipă pe fața pictorului o expresie teribilă de suferință, o înfrâncare despre care el însuși ar putea să spună că nu este de bun gust, ridurile sale adânci din jurul gurii sunt încremenite în jurul chiștocului stins al țigării. Pictorul se odihnește o clipă, abandonând ciocanul peste bucățile de marmură, oricum... era puțin ciobită la un colț marmura asta, apoi înhață sticla de vodka și o pune la gură, bea în înghițituri lungi, ca și cum ar fi apă, să facem petrecerea, pictorul se descaltă de bocancii săi și îi aruncă într-un colț, departe, în întuneric, rămâne în picioarele goale, murdare, are unghiile lungi și negre, zâmbește, le observă o clipă și zâmbește, la naiba, domnilor, victima trebuie să fie ucisă, ea trebuie să împărtășească soarta călăului, zice privind acuzator către mormanul de cioburi de sticlă și marmură, călăul, victima, judecătorul, toți, toți sunt complici, complici, he-he, complici, asta sunt, apoi se apleacă, în genunchi, aprinde o țigară de la lumânare, mai ia câteva înghițituri, sticla e deja jumătate, să cântăm pentru această moarte hotărâtă de des-

tin, de animalul mecanic care este destinul, de animalul mecanic și stupid care este destinul, să dansăm, să ne bucurăm, populația și oglinzile au murit, la dracu' cu ele, s-a făcut dreptate, he, picioarele sale goale dansează pe cioburile groase ale oglinzii, sângele tălpilor lui mânjește lumina lumânării reflectată în cioburi, marmura spartă a plăcii, pictorul sare, țopăie ca un sălbatic într-un dans ritual, într-o ceremonie barbară, țigara arde în partea dreaptă a gurii, ai văzut totul, urlă el oglinzii împrăștiată pe jos, lovind-o cu călcăiele, adulmecându-și cumva mirosul propriului sânge, al picioarelor lui nespălate de pictor faimos chiar și după douăzeci de ani de retragere, ha-ha, ce idioți, ce... singurătate și...tu... tu ai văzut totul, m-ai spionat, m-ai multiplicat, cum ai făcut și cu... bunica mea, ai privit tot, ai strâns totul în memoria ta nesățioasă de ființă inventată de diavol, ai amestecat răsuflarea mea cu... răsuflarea buncii, cu gâfâielile clipelor ei de... dragoste, ce ticăloșie, ce blasfemie, he-he, s-a sfârșit cu tine, pictorul se oprește gâfâind el însuși, privește împrejur. Curge sânge, un sânge care ar trebui să fie roșu, sângele lui și-al oglinzii, dansul lui și al oglinzii, și memoria, zice, așezându-se încet pe jos, printre cioburi, cu grijă, fumând, apoi își lasă capul pe mormanul de cioburi, chiar lângă lumânare, obăzului i se pătează, ar trebui să fie roșu, oftează, și... nuuu, n-o să plângă el acum, tocmai acum, pictorul își trage genunchii sub bărbie, încovrigat, își trage halatul mai bine, e răcoare, probabil că e răcoare, he-he, el zace pe resturile vechiului său dușman, marele martor venețian al vieții sale, și... domnilor, a fost chiar martor la cele mai importante momente ale vieții sale, a fost duplicatul și poate chiar mai mult... Păi, sunt anumite lucruri pe care martorul le-a văzut și el, pictorul, nu. Moartea nimfomanei sale nevaste, de pildă, zice, lipindu-și un ochi de o bucată mare de oglindă, ca și cum ar vrea să vadă înlăuntrul lui scena aceea care lipsește memoriei lui, bucată furată a amintirii lui, la dracu', aceea ar fi fost scena lui, tabloul, marele tablou al vieții lui, dacă ar fi fost de față la sinuciderea nimfomanei, dacă ar fi fost el, el însuși, și nu blestemata de oglindă, cea a amintirii i se cuvenea lui, și nu oglinzii, hula paveli acesteia de oglinzi care absoarbe, absoarbe totul, cum a... Pictorul se răsuștește pe-o parte, răvășește cu mâinile cioburile, dărâmă lumânarea, simte sub tălpile lui balta de sânge care curge, he-he, curge, s-a făcut răcoare, culoarea sângelui nici nu contează, lui nu-i plac culorile, ar vrea să fie orb, ca Borges, norocosul de Borges, oglinzile și populația, ce chestie dezgustătoare,

multiplicatoare, ha-ha, animalul mecanic al destinului s-a împotmolit în noroiul din inima pictorului, ce simplu, bila cu numărul opt, ha, destinul crede că mai are o șansă, ce naivitate, pictorul s-a gândit la tot, a prevăzut tot, se ridică puțin și privește chipul bărbos din zecile de cioburi, ha-ha, animalul mecanic n-are imaginație deloc, lumânarea răsturnată arde în poziție orizontală, ceara se prelinge peste cioburi și se amestecă cu sângele, ceara arde, acum observă el că și lumânarea era roșie, apoi cu o lovitură de mână stinge flacăra.

MASSIMA DE SCRIS

Pagini realizate de Alex Ștefănescu

Programul Kappa

Difuzare filme (MAGNUM)

DUMINICĂ - 22.01.1995

ORA 22.30: „ULTIMUL STRIGĂT DE AJUTOR”

Distribuția: LINDA PURL, SHILEY JONES, TONY LOBIANCO

Regia: HAL STTOWITZ (artistic, 1979)

LUNI - 23.01.1995

ORA 10.30: „EXPERIMENTUL PHILADELPHIA” (R)(S.F.)

ORA 21.45: „INDRĂZNEALA” (acțiune, 1974)

Distribuția: ELLIOT GOULD, ROBERT BLAKE, ALEN GARTFIELD

Regia: PETER HYAMS

MARTI - 24.01.1995

ORA 10.30: „UN MINUT SĂ TE ROG, O SECUNDĂ SĂ MORI” (western)

ORA 22.00: „RAPORT CĂTRE COMISAR” (acțiune, 1974)

Distribuția: MICHAEL MORTARITY, YAPHET KOTTO, SUSAN BLACKOLY, RICHARD GERE.

Regia: MILTON KATSELAS

MIERCURI - 25.01.1995

ORA 10.30: „MARMORA NEAGRĂ” (R) (acțiune)

ORA 22.00: „LARRY” (acțiune, 1974)

Distribuția: FREDERIC FORREST, TYNE DALY, KATERINE HELMOND

Regia: WILLIAM A. GRAHAM

JOI - 26.01.1995

ORA 10.30: „SALT SPRE GLORIE” (artistic)

ORA 22.30: „WILLA” (artistic, 1979)

Distribuția: GLORIS LEACHMAN, DEBORRAH RAFFIN, CLU GULAGER

Regia: CLAUDIA GUZMAN, JOAN DARLIMINC

VINERI - 27.01.1995

ORA 10.30: „NUMAI EU AM SUPRAVIEȚUIT”

ORA 20.30: „VOIAJUL LUI DA” (acțiune, 1977)

Distribuția: DESI ARNAZ JR., MIKE IVENS, BEVERLY GORLAND.

Regia: LEE H. KALFIN

Firmele KAPPA

Vă felicit pentru rezultatele foarte bune obținute în anul 1994, când ați devenit firma cea mai profesionistă și cu rețeaua cea mai extinsă din București. În același timp, vă urez pentru noul an îndeplinirea și depășirea tuturor planurilor dv., inclusiv în ceea ce privește profitul, fiindcă, zic eu, meritați.

Mai multe lucruri au concurat pentru a-mi forma o imagine favorabilă privind seriozitatea și profesionalitatea dv. (În comparație cu alte firme similare și în ciuda pesimismului unor vecini): existența prospectului de prezentare, număr de programe TV superior, rapiditatea în execuție, existența unor lucrători în uniformă și a unei mașini de intervenție, unele facilități de plată, chiar și împrăștierea de fluturași din elicopter.

După această introducere - cred eu - necesară, vă rog să-mi permiteți să vă pun următoarele întrebări. (Din lipsă de spațiu nu putem reproduce cele patru pagini ale scrisorii - n.r.)

Șerban Laurențiu

Dle **Șerban Laurențiu** din București - cartier Crângași, str. Ceahlău - vă mulțumim în primul rând pentru cuvintele frumoase adresate. Ne bucurăm că abonații noștri încep să-și dea seama de eforturile noastre susținute de a îmbunătăți cantitativ și calitativ serviciile prestate. și promitem în viitor câteva surprize plăcute. Ne cerem scuze că nu vă vom putea răspunde dintr-o dată la toate problemele

ridicate de dv., dar de-a lungul câtorva numere vom încerca să le acoperim.

Ne întrebați de ce nu vă comunicăm mare lucru despre proiectele noastre de viitor. În curând vom arăta prin intermediul revistei Flacăra câteva idei de ultimă oră care au cucerit și cuceresc piața internațională a televiziunii prin cablu, idei care bineînțeles ne preocupă și pe noi, cum ar fi: televiziunea interactivă, rețelele minitel cu diverse bănci de date, cu fișiere ce pot fi accesate de abonați, mărirea și îmbunătățirea rețelei prin transmisia fasciculară între zone îndepărtate, respectiv transmiterea în eter a unui semnal digital comprimat etc. (Informații mai detaliate vă vom da print-un mic serial de articole în viitoarele numere ale revistei Flacăra).

Postul propriu KAPPA este într-o îmbunătățire continuă și după ce va ajunge la nivelul sperat de noi (îmbogățit fiind cu filme traduse, documentare deosebite, informații cât mai utile abonaților noștri) i se va găsi și formula tehnică cea mai adecvată pentru a putea fi urmărit în condiții perfecte de recepție, de către toți abonații noștri.

Prieteni,

Cel mai bun post de televiziune german este VOX (datorită filmelor prezentate, dar mai ales, datorită reportajelor difuzate pe post - reportaje realizate așa cum numai nemții știu să le facă)

Dnii Lucian Oprea din București, str. Barbu Văcărescu

Ne bucurăm de încrederea acordată și de aprecierile făcute. Faptul că vreți să treceți împreună cu ceilalți abonați din blocul dv. de la firma TV-Quatro la noi nu ar fi un impediment de ordin tehnic și pentru noi ar fi o nouă probă că încercările noastre de a fi cel mai bun sunt pe cale de reușită, dar... în ultima vreme, din păcate, a apărut un „dar”. Această doleanță au avut-o numeroși abonați ai firmei IBN. În urma insistențelor lor (fîind profund nemulțumiți de prestațiile firmei IBN), am făcut un efort deosebit pentru a-i racorda și i-am cuplat la instalația noastră. De Anul Nou am primit felicitări de la ei, în care s-au autointitulat „protecții de la IBN” și ne-au mulțumit pentru binele făcut. De câteva zile, însă, ne confruntăm cu o situație legată din comun, considerăm noi, în condițiile unei economii de piață. Astfel: firma IBN, împreună cu persoane oficiale au trecut la amenințări și acțiuni de intimidare a firmei noastre, pe motivul că în acea zonă ei au fost primii și au drept absolut de bransare. Că o firmă caută să se salveze prin mijloace mai mult sau mai puțin ortodoxe,

Nu înțeleg - pur și simplu - de ce acest post TV (poate cel mai bun din Europa), inițial existent în schema dv. de programe, a fost eliminat.

Sperând că veți ține cont de această sugestie de a reintroduce VOX-ul în schema dv. de programe, vă mulțumesc anticipat,

al dv. Daniel Azgan

P.S. 1) N-ar strica de asemenea un post spaniol - TVE, de exemplu - dar, mă rog, poate că vă cer prea mult.

2) Sărbători fericite la toți, în special dlui TESZARI ZOLTAN (a fi patron la 24 de ani e într-adevăr un gest demn de laudă).

*

Dlul **Daniel Azgan** din București - vă mulțumim în numele dlui Tetzari Zoltan pentru urările făcute. Problema canalului VOX este următoarea: Canalul VOX, transmis și recepționat de noi de pe satelitul Astra, și-a întrerupt emisia la un moment dat pentru o perioadă destul de îndelungată din motive necunoscute suficient de noi. Pentru a nu ne hazarda în supoziții făcute „după ureche”, cu privire la cauzele care au condus la această situație și care determină în prezent funcționarea cu întreruperi a canalului cu durate scurte de timp, vă vom spune că din punct de vedere comercial, și pentru firmă dar și pentru abonați, nu este economic să menținem imobilizat un canal din cele transmise spre dv., pentru câteva ore de emisie ale VOX-ului, în detrimentul altor

canale care transmit non-stop.

Dar pentru a vă da și o speranță, vă putem spune că la o eventuală cerere masivă a abonaților cu privire la acest canal (care poate fi făcută publică și prin intermediul revistei Flacăra) firma poate să-l introducă, numărul nostru de canale fiind în continuă creștere, fapt pentru care îi rugăm pe toți abonații noștri să ni se adreseze și pe această cale cu sugestii și opțiuni.

Către REDACȚIA REVISTEI FLACĂRA STIMATĂ REDACȚIE

Subsemnatul **Ișoveanu Alexandru**, domiciliat în București, Intr. Armașului nr. 8, sector 1, veteran de război, vă aduc la cunoștință următoarele:

La data de 15.03.1994 am contractat cu firma KAPPA racordarea la rețeaua TV prin cablu a televizorului, cf. contract nr. 80817/15.03.94, achitând suma de lei 52.500. Peste trei luni și mai bine, s-a bransat apartamentul, cei care au efectuat operația spunând că vor veni să perceapă și diferența dintre suma achitată inițial și suma totală a serviciilor prestate. (În continuare, dl Ișoveanu pledează pentru scutirea de majorări - N.R.)

*

Dle **Ișoveanu Alexandru**, ne pare rău, dar în devizul de instalare scrie clar că plata se face în **max. 48 de ore** de la întocmirea lui, banii primindu-se **numai** la casierie!

am înțeles, ceea ce nu pricepem este amestecul unor persoane autointitulate autorități în această problemă. Ne punem întrebarea: Care este rolul funcționarilor publici? Să apere o firmă care nu se achită de serviciile primite față de abonații săi? Credem că mai degrabă să-i apere pe abonați de firme neavizate!

Nu înțelegem ca în condițiile unei adevărate economii de piață să ne dicteze concurența pe baza calității, ci „concurența” pe baza opiniei și preferințelor unor funcționari publici!

Tot nu înțelegem: de ce un abonat, pe banii lui, să nu aibă dreptul de a alege ceea ce își dorește? Mai avem un singur pas și ne vom adresa oficialităților pentru a le întreba din ce magazine și la ce prețuri avem voie să ne cumpărăm pantofi sau pălămi!

Față de cele de mai sus și revenind la doleanța blocului dv., vă rugăm să ne trimiteți o adresă oficială din partea asociației sau a dv. personal, pentru a vă putea cu siguranță îndeplini dorința.

Declarație,

Subsemnatul Poenaru Burdea Gheorghe, domiciliat în str. Popa Soare nr. 61, sector 2, posesor al B.I. nr. 458367, seria U, circa 8 Poliție, declar următoarele:

1) Am renunțat la contractul cu firma IBN din cauza condițiilor proaste de recepție a programelor emise. Din totalul de 14 programe de emisie, 4 (patru) se recepționau mai ca lumea, restul în alb-negru sau cu purici sau imposibil de văzut.

2) Trecerea mea la firma Kappa s-a făcut la cererea mea prin calitatea deosebită a imaginii și sunetului recepționat, prețul foarte convenabil (70.000 lei) față de cel practicat de IBN (120.000 lei)

3) Nu accept sub nici o formă sau motiv, schimbarea mea de la Kappa la IBN și nu înțeleg presiunile făcute asupra alegerii mele. 12. 01. 1995

Declarație,

Subsemnatul ing. Andrei C., domiciliat în strada Popa Soare nr. 61, sector 2, București, posesor al B.I. nr. 007810, seria BZ, tel. 214418, declar următoarele:

1) Am plecat de la IBN din cauza semnalului prost, service deloc, bransamente

făcute în casă periculoase (pericol de incendiu), programe, netraduse, nerespectarea condițiilor contractului prin nr. de programe, recepție de proastă calitate pe majoritatea programelor.

2) Prețul practicat de firma IBN deosebit de scump față de firma Kappa.

3) Semnalul în programele recepționate de noi prin firma Kappa nu suportă discuție și comparație calitativă (imagine ogindă) și preț redus.

4) Trecerea la firma Kappa s-a făcut la doleanțele mele fără nici un fel de constrângeri făcute de firmă. Singura condiție a fost și este calitatea deosebită a imaginii, a nr. de programe recepționate.

5) Alegerea firmei s-a făcut liber consimțită, neadoptând condiții impuse în casa mea și pe banii mei de altă firmă decât cea dorită, adică firma Kappa.

6) Nu voi accepta altă firmă, ca de exemplu IBN, în casa mea. 12.01.1995

P.S.

Dacă firma IBN mă mai plictisește cu tot felul de adrese, eu nemaiaivând nici o tan- gență cu această firmă, îi voi acționa în

judecată pe motivul deteriorării acoperișului prin proiectarea de găuri de tot felul pentru trecerea cablului de semnal spre alți abonați din afara casei noastre.

Declarație,

Subsemnata Jianu Luxița, domiciliată în str. Timpului nr. 7, sector 2, posesor al B.I. nr. 0933582, declar:

am solicitat de bună voie schimbarea contractului IBN la societatea Kappa, întrucât IBN-ul nu și-a respectat termenul de bransare stabilit în contract, adică 06.07.1994 - 01.8.1994.

Am diferite cunoștințe, care sunt abonate la societatea Kappa și mi-au spus că sunt foarte mulți și își respectă promisiunea, mai ales că a fost o mare diferență de preț în plus față de societatea Kappa și foarte opera-tivi. Eu personal am beneficiat chiar de reducere 10% ca pensionară. Consider că această reducere - 50.000 lei - pentru mine ca pensionară contează și în plus nu cred că mă poate obliga cineva pe banii mei să fac contract cu o societate care nu este de cuvânt (ex. IBN). Declar în continuare că sunt foarte mulțumită de semnal și de toate programele.

Din München, pentru revista FLACĂRA, Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa liberă”:

Tomba la Bomba

□ Opt victorii consecutive în probele tehnice

După o perioadă în care un Ingemar Stenmark sau un Marc Girardelli au

ominat autoritar Circul Alb, ciclul marilor ersonalități ne oferă în actuala ediție a Cupei Mondiale un **Alberto Tomba** „furios”, care și-a adjudecat până acum curse de slalom. În fond, el a câștigat tot ceea ce se putea câștiga în probele tehnice, situație ce-l împune ca principal favorit la primirea coroanei ce se acordă regelui” schiului masculin. Alberto, în vârstă de 28 de ani, multiplu campion olimpic, mondial sau național, a ajuns la cea maturitate sportivă ce-i asigură chilibrul psihic, bazat mai întâi pe fondul ponsorizării autohtone, dar și ca urmare unei vieți personale înnobilate de sentimentele unei frumoase și stabile partenererie viață. S-a cam terminat cu Tomba, Don Juanul” discotecilor sau cluburilor de oapte din Sestriere, Kitzbuehl, Garmisch artenkirchen sau din alte localități ponde se desfășoară întrecerile alpine, și s-a născut” o nouă stea ce rămâne stabilă la orizont, datorită înțelegerii depline noțiunii de profesionist, astfel că din neșul, chiluangliu sau comodul schior, vem de-a face cu un adevărat campion e și-a luat în serios meseria.

L-am văzut pe Tomba la Garmisch, e a obținut victoria de o manieră ordantă în cursa de slalom special, um la 8 dimineața a inspectat, de exemplu, traseul de concurs, cu toate că ora e începere anunțată de organizatori era e 10.15. Cu două ore așadar înainte,

Alberto a testat fiecare metru pătrat de zăpadă, învățând parcă pe de rost fiecare porțiune a traseului în vederea unei alunecări perfecte pe care a înregistrat-o apoi în ambele manșe. Mnemotehnică se numește procedeul ca atare sau **antrenament mental** spun schiorii, aspect ce nu-i era caracteristic lui Tomba, un sportiv care s-a bazat mai mult pe talent, inspirație și noroc, decât pe elementele speci-

fice nemților, și mă refer la meticulozitate.

Iată, deci, noile calități dobândite de liderul clasamentului mondial, cu o carte de vizită de 41 de succese în 10 ani de activitate competițională, cifră ce poate fi mărită, dacă avem în vedere că ne aflăm abia la mijlocul sezonului de iarnă. Dacă va ajunge la 43 de curse adjudecate, atunci îl va egala pe luxemburghezul Girardelli, și sigur că teoretic mai sunt posibile și alte isprăvi deosebite, cu toate că nu cred că va bate recordul absolut cu 86 de victorii ale lui Stenmark.

Metamorfoza pozitivă a lui Tomba se explică și prin relația excelentă din punct de vedere uman pe care a stabilit-o cu antrenorul său, **Gustavo Thoeni**, și acesta un celebru schior al anilor '70, tandemul impunându-se prin valoarea sportivă, prin temperamentul latin, dar și prin concepția sau organizarea excelentă a perioadelor de activitate.

•Nu este mai puțin adevărat că Tomba, fiu de milionari de altfel, beneficiază de suportul unei forțe economice din industria sportului italian, ceea ce îi aduce un venit mai mult decât substanțial, sigur un factor liniștitor dacă vom analiza lupta pe viață și pe moarte a rivalilor săi care gafează tocmai datorită stress-ului marcat de premiile oferite, fie de federația internațională, fie de forurile naționale. Alberto apare ca un prinț pe micile ecrane. Îmbrăcat în tot ce are mai bun **FILA**, fabrica de echipament sportiv din Italia, sau cu cele mai bune schiuri, mănuși, precum și cele mai scumpe bețe, dar și cele mai de calitate articole cum ar fi ochelarii sau casca etc., Tomba este pe lângă un sportiv și cel mai de seamă reprezentant al firmelor respectivelor în concurența pentru noi piețe cu alți sponsori ce își prezintă produsele prin elvețieni, nemți, austrieci, francezi sau americani. Va fi clar pentru noi că idolul a influențat atât de puternic masa de amatori din peninsula, încât fiecare va folosi exact ce prezintă Alberto, aspect de care m-am convins când pe autostrada Verona - Val Pusteria, adică în Tirolul de sud, am constatat că fiecare mașină italiană avea în portbagaj cel puțin două din produsele sponsorilor talentatului sportiv.

care l-a ridicat pe Stângaciu? Or, pericol mare, la antrenamente a participat și vreun jucător de la altă formație. Lăsați, nenisorilor, vă spunem noi ce vrem. Chiar, mai bine ne-ar da buletinele meteo, că ar fi mai utile.

Disensiuni la vârf în M.I.

Nu a transpirat nimic, dar noi mai băgăcioși decât o sulă în coaste tot ne-am prins. La vârful Ministerului de Interne e gâlceavă mare, domnilor! De data asta, n-avem surse, dar de pe timpuri am

învățat să citim printre rânduri. Așadar, ce vedem noi în ultima vreme? Noi în ultima vreme vedem că ministrul plin (din ce în ce mai plin ca orice demnitar care se respectă), Doru

Ioan Tărăcilă, i-a dat sarcină predecesorului și subordonatului său George Ioan Dănescu să fie președintele Consiliului de Administrație la Dinamo. Și ce-i rău în asta, veți zice, ce treabă mai bună e decât să fii în consilii de administrație, mai o indemnizație acolo, ești în zece de-astea, te-ai făcut om? Păi, e pedeapsă, degeaba vă mirați, că domnul Dănescu, în fotbal, e ploieștean sadea, nu-i sămbătă de la Dumnezeu și de la calendarul intern în care să nu fie moț în tribunele găzarilor. Or, acum e musai să stea în Ștefan cel Mare în zilele de meci. Unde mai pui că mai trebuie să-l vadă și pe Grozavu, blestem mare!

**HERCULE
LE CHAT**

Urmând exemplul luminos

Clubul Sportiv al Armatei (asta el) Steaua nu-și uită supușii, de mai ieri, de mai mâine, mai ales că aceștia sunt generali, și le urmează neabătut luminosul exemplu. N-a făcut Puiu Iordănescu din cantonamentul echipei naționale o fortăreață de nici prin gaura cheii nu mai poți zări ceva, că au pus o yală, singurele prețioase informații – gen: „jucătorii au făcut antrenament” (ca și cum noi credeam că au ținut-o numai într-un remy) sau „starea sănătății este satisfăcătoare, existând unele probleme de care se ocupă medicul echipei”, (deci nu magazionerul) – fiind

date de un așa-zis purtător de cuvânt că foștii colegi ai ghegeneralului fără armată au instituit aceleași apucături. Adică, tot așa, nimeni nu suflă o vorbă, totul venind tot pe calea purtătorului de cuvânt, prin comunicate. Parcă am fi în plin război în Golf, când, pe dreptate, bieții jurnaliști nu puteau să se miște, să nu afle Saddam Hussein unde vor cădea bombițele. Secrete mari, ce mai, au determinat o asemenea hotărâre. Justificat, până la urmă. Dacă, de pildă, un inconștient de gazetar scrie Gâlcă cu g mic și află inamicii că suferă toată echipa de ganglioni? Sau că, Doamne-fereste, pariul pe bere de la penalty-uri a fost câștigat de Lăcătuș,

**GLASUL
ROTILOR
DE TREN**

42

Rapid, echipa de fotbal, ca și celelalte secții sportive ale clubului fero-viar, de altfel, a revenit la matca CFR-ului. Cel puțin așa spun ultimele hotărâri, dintre care cea mai importantă e cea dată de Guvernul României, cu amendamentul că sponsor principal, dacă nu cumva acționar, rămâne același George Copos, prin intermediul firmei Ana Electronic, sau invers. Un comitet de inițiativă al UFC Rapid, reapărut din starea de somn, a

votat, în lipsa Imprecinatului, cererea de demisie a lui Mircea Pascu de la președinție. Antrenorul principal, Viorel Hizo, care, zice-se, a șters cu buretele toate neîmplinirile turului, s-a înhamat, bineînțeles alături de echipă, la greul drum al revenirii, în finalul campionatului, pe un loc de cupe europene. Trupa lui Hizo, la începutul acestor pregătiri de la București, era cam aceeași din tur, singurele noutăți de până acum fiind date de apariția lui Marius Cheregi, rătăcit între Samsunspor și Dinamo, arădeanul Mutică și „elvețianul” Burchel. Deoarece până la palpabil mai e drum lung, presărat cu troienele unei ierni, vom mai sta de vorbă după „etapa Pălăniș”.

FLACĂRA în Supercupa Presei la baschet

□ Și de această dată FLACĂRA răsplătește pe cel mai bun aruncător de la 3 puncte, într-un concurs fulger

Nici nu s-au stins bine ecurile precedentei competiții - **Cupa Presei** - și iată-ne din nou confrunțați cu atmosfera întrecerilor sportive interredacționale. În aceeași organizare a cotidianului **Ziua** (laolaltă cu **Tudor's International**, **F.R. Sportul pentru Toți**, **F.R. Baschet**, **Direcția Municipală pentru Tineret și Sport**), având de această dată ca sponsor oficial concernul **Pharmavit - Plussesz**, competiția a reunit cele mai bune opt echipe, reprezentând următoarele redacții: **Canal 31**, **Radio România**, **Televiziunea Română**, **Flacăra**, **Curierul național**, **TELE 7 abc**, **Adevărul** și **Ziua**, împărțite în două grupe. Meciurile au avut loc în această fază „fiecare cu fiecare”, mergând mai departe primele două clasate.

În prima partidă am reperat un succes categoric în fața celor de la cotidianul **Ziua**, reușind o primă repriză excepțională: 20-4 la un moment dat și 38-17 la pauză. În cea de-a doua repriză ne-am mărit avantajul la 58-28, după care am redus turajia motoarelor. Scor final: 66-44, principalii realizatori fiind **George Vadim Cușnarencu** (32) și **Alexandru Arion** (14). Remarcabil **Tudor Liviu Iacob** în postura conducătorului de joc.

În al doilea meci din grupa noastră ne-am impus în fața team-ului de la **Radio România** (locul 2 în Cupa Presei) cu 49-44 (22-19), luându-ne astfel o primă revanșă. Deși s-a mers cap-la cap până la 28-28, o serie de 5 coșuri consecutive ne-a asigurat desprinderea decisivă. Din nou **Alexandru Arion** (19 p.) și **George Vadim Cușnarencu** (21 p.) au avut prestații de excepție.

Deși eram virtual calificați în semifinale (și încă de pe poziția primului loc), iar **Curierul național** nu mai conta „în cărți”, întâlnirea dintre cele două combatante a fost deosebit de echilibrată și de aprig disputată. Astfel, pauza a consemnat egalitate la 15, iar finalul minutelor regulamentare 40-40. După prelungirile de rigoare am avut câștig de cauză cu 50-46, luându-ne astfel o a doua revanșă. Am putea spune fără exagerare că a fost meciul lui **Alexandru Arion** (26 de puncte) care și-a dovedit pe deplin măiestria tehnică. El a fost secondat de **Liviu Tudor Iacob** (13 p.) și **G.V. Cușnarencu** (9 p.).

În încheiere, se cuvine să menționăm că sponsorul **Pharmavit-București** a oferit tuturor celor 8 echipe participante echipamentul complet de joc (croit de firma **Eurostil**) și vitamine energizante, iar **F.R. Baschet** a donat câte o minge, de asemenea fiecărei echipe.

Îi urmărim și pe aceștia la colegiul **Tudor Hossu Longin** (de la **Ziua**) însăntătoșire grabnică.

La închiderea ediției urmau să se desfășoare semifinalele **TVR - Radio România** și **Canal 31 - Flacăra**.

P.L. DUMITRESCU ■

Știri din NBA

● La Charlotte, în cel mai dramatic meci al zilei, **Larry Johnson** și-a salvat echipa printr-un coș de 2 puncte, când cronometrul arenei mai arăta 14 secunde de joc. **Hornets 111 - Spurs 110**.

● **Karl Malone**, „dirijorul” formației **Utah Jazz**, demonstrează din nou că el este adevăratul conducător al team-ului. Ultima victorie asupra lui **Detroit Pistons** face ca echipa sa să se afle la cea de-a 14-a victorie consecutivă. Principalii marcatori - **Malone 31** de puncte, **Hornacek - 14**, **Stockton - 11**, s-au putut bucura de victoria cu 99-86 asupra valoroasei echipe din Detroit.

● La Miami, eroul serii a fost **Kevin Willis** (25 de puncte și 18 recuperări), echipa sa câștigând acasă meciul cu **Boston Celtics**: 121-93.

„Suntem o echipă diferită ca valoare în fiecare joc, niciodată nu jucăm constant”, a declarat după meci cel-tul **Dominique Wilkins**.

● La Indiana, într-un meci pe muchie de cuțit, **Pacers** câștigă meciul cu **LA Lakers** cu 106-105. Eroul meciului a fost **Derrick McKey**, care a dat coșul decisiv.

● La Dallas, **Shaquille O'Neal** (42 de puncte) a marcat 13 puncte în ultimele 7 minute de joc, ajutându-și echipa să câștige în deplasare cu 108-97 asupra baschetbaliștilor din capitala statului Texas.

GEORGE VADIM CUȘNARENCO ■

TEODORA OPREA ■

Campania electorală bate la uşă

Adevărul se află în culisele scandalului CREDIT BANK. Iată-l!

□ Bătălia pentru finanţarea alegerilor încinge spiritele între PDSR şi PD

Puterea şi-a simţit lezate interesele economice şi politice. Banca Renaşterea Creditului Românesc-Credit Bank şi-a început activitatea în 1991 şi în scurt timp a reuşit să-şi creeze sucursale în toată ţara, să câştige încrederea multor firme importante din ţară (printre care S.N.C.F.R., ROMCEREAL, TAROM etc.). care i-au devenit clienţi şi să-şi creeze relaţii şi în străinătate. Credit Bank devenise destul de puternică pentru a mai sluji în mod automat intereselor economice şi politice ale Puterii. Unele contracte şi afaceri externe ale Credit Bank au supărat, de asemenea, BNR, care le râvnea şi ea. Din acest punct, interesele Puterii şi ale BNR au coincis.

CALROM contra HERMES şi „congelarea” filierei americane

Interesele economice privind România sunt considerabile. Pe plan internaţional, mai multe grupuri de oameni de afaceri încearcă, prin intermediul băncilor, să investească avantajos în România. Ceea ce, evident, nu e rău! O parte din membrii actualului guvern înclină spre un grup de investitori americani. Aceştia păreau că vor fi strânşi în jurul Asociaţiei California-România (CALROM) ce trebuia să îi impună pe piaţa românească.

Din informaţiile noastre, în vare trecută, în timpul Campionatului Mondial de Fotbal, în SUA au fost invitaţi mai mulţi parteneri de afaceri din România, pentru stabilirea relaţiilor directe prin CALROM. Printre ei se numărau şi membrii staff-ului Credit Bank. La recepţiile oferite de CALROM a luat parte şi un grup de oficialităţi, în frunte cu ministrul de stat Mircea Coşea. Dintre aceştia, după cum relatează sursele noastre, unii au pus la cale afaceri şi... au încasat comisioane consistente!

Era cât pe ce ca cei de la Credit Bank să ajute şi ei la înlesnirea intrării grupului de afacerişti americani pe piaţa românească. Însă, după întoarcerea în ţară, Credit Bank-ului i s-au făcut oferte avantajoase de afaceri din partea unui grup vest-european. În timp ce participanţii americani la CALROM se rezu-

maseră doar la promisiuni neonorate, vest-europenii s-au dovedit a fi mult mai serioşi.

În luna noiembrie, Credit Bank-ului i-a fost acordată, din partea societăţilor bancare germane, Carta HERMES, care asigură garantarea operaţiunilor de import-export cu Germania pe o perioadă nelimitată. În mod normal, în Consiliul de Administraţie al băncii, mai mulţi membri şi preşedintele **Marcel Ivan** au înclinat spre ideea continuării colaborării cu vest-europenii, „congelând” filiera americană.

Acest fapt a stârnit mânia susţinătorilor guvernamentali ai orientării americane, la care s-a adăugat şi cea a BNR, care râvnea şi ea la avantajele ce decurg din obţinerea Cartei HERMES.

Aromânii „benereu” şi „pedeu”

O parte dintre membrii fondatori ai Credit Bank aparţine unui clan foarte unit de aromâni. Printre ei se află domnii **Steriu** şi **Constantin Popescu**, primul, vicepreşedinte onorific al Credit Bank, celălalt, şeful sucursalei Tulcea. La rândul lor, se pare că sunt rude cu viceguvernatorul Băncii Naţionale, domnul **Ghizari**.

Spre sfârşitul anului trecut,

preşedintele Ivan a descoperit că **Steriu Popescu** nu are studii superioare, dar are în schimb un cazier bogat. Înainte de a emigra în S.U.A. S.Popescu suferise **sapte condamnări, toate de drept comun, pentru mită, furt calificat, înşelăciune în dauna avutului public şi furt intelectual**. Domnul Marcel Ivan i-a ridicat dreptul de semnătură şi dreptul de a emite acte în numele băncii.

Steriu Popescu este un fervent susţinător al CALROM şi are relaţii strânse la guvern. După descoperirea trecutului său, S.Popescu şi clanul său au devenit duşmani neînduplecaţi ai preşedintelui Marcel Ivan.

Menţinerea aceleiaşi conduceri a Credit Bank ar fi reprezentat o ameninţare şi pentru partidul de guvernământ. Domnul Marcel Ivan a fost în 1992 candidat pe listele Partidului Democrat în judeţul Buzău. Mai multe cercuri din

din guvern, PDSR, BNR şi din interiorul Băncii Renaşterea Creditului Românesc. Iar Marcel Ivan nu este uşă de biserică. Are şi el mai multe defecte, printre care, în mod cert, faptul că şi-a promovat familia în funcţii de conducere în interiorul băncii.

O arestare dubioasă

După cum se ştie, vineri, 6 ianuarie, domnul Ivan şi soţia au fost ridicaţi de la sediul băncii de doi poliţişti. Arestarea s-a produs într-un mod cel puţin dubios. În foarte scurt timp urma să se desfăşoare Adunarea Generală a Acţionarilor, în care trebuiau luate o serie de hotărâri importante. Timp de două zile nu a existat mandat de arestare. Apoi, a apărut un mandat de arestare eliberat de IGP, pentru infracţiunile de acordare de credite preferenţiale, luare de mită şi fals în înscrisuri.

Acordarea de credite se face de către directori, în nici un caz de preşedintele băncii. Iniţial, acuzaţia de luare de mită se baza pe nişte autode-nunţuri, printre care figura şi **famosul Gligi „Kent”** (pe

Marcel Ivan

numele său adevărat **Gheorghe Vasile**). Apoi s-a aflat că la originea arestării se află o sesizare a BNR în legătură cu nereguli surprinse de o comisie de control. Aceasta făcea referire la o „gaură” în capitalul social de peste 22 de miliarde de lei, sumă echivalentă cu 11 milioane de dolari (33 de milioane de shekeli), depusă de firmele domnului **Peter Bloom**, membru fondator şi acţionar al Credit Bank, la o bancă din Tel Aviv. Dovada că aceşti bani există în capitalul social al Credit Bank este faptul că, la 4 ianuarie s-a început operaţiunea de virare a dobânzilor acestei sume, fapt ce demontează acuzaţia legată de capitalul social!

Surse din cadrul Băncii Naţionale şi al Parchetului General au afirmat că domnului Marcel Ivan i s-ar putea refuza eliberarea pe cauţiune.

Suntem curioşi să ştim ce imagine a României din România va duce în lume consultantul german al Credit Bank, dl **Hans Kundrus**, care asistă la asemenea lovituri sub centură.

LUCIA ŞTEFANOVICI ■
TOMA ROMAN Jr. ■

Nu hotărâm noi că Marcel Ivan este sau nu vinovat, dar este cert că devenise incomod mai multor puternici, că a fost arestat în condiţii nu tocmai legale, într-un moment favorabil unei Puteri care seamănă tot mai mult cu una poliţienească.

cadru PDSR se tem că în viitoarea campanie electorală Credit Bank ar putea susţine financiar Opoziţia. Practic, domnul Marcel Ivan îşi făcuse mai mulţi duşmani de marcă

Ultima oră

**Fane Spoitoru
îşi botează copilul
la Casa Poporului!
Felicitările, masa şi dansul la Cotroceni?**

Flacăra BIS magazin

Oricât ar părea de senzational, acestea sunt faptele...

■ Ființe din Cosmos operează prin chirurgie telepatică o femeie din Ucraina

Întâmplarea este probată prin actele medicale ale unui spital kievean. Contactul cu extraterestrii continuă.

25 octombrie 1974. Fișa medicală a Ludmillei Znișcenko din Kiev (Ucraina) notează efectuarea unei operații prin care a fost îndepărtată treimea inferioară a ureterului și a fost extirpat rinichiul drept, nefuncțional.

După peste 16 ani, la un consult efectuat dnei Znișcenko în ianuarie 1991, la spitalul clinic Mednogradok din Kiev și în luna mai a aceluiași an la spitalul clinic nr. 15 din Moscova, se stabilește următorul diagnostic: se vizualizează foarte clar rinichiul stâng. Superior poziției anatomice a rinichiului drept, se observă o formațiune cu aspect atipic de aproximativ 4 cm. Se dau, în continuare, în cifre, funcțiile ambilor rinichi. Există și o fotografie pe care se vede foarte clar zona în care se află noul rinichi.

Descoperirea făcută cu ajutorul computerului confirmă funcționarea celor trei organe, adică a celor doi rinichi și a ureterului.

Acest fenomen este pur și simplu de neexplicat, dar... Există și un „dar”... Dna Znișcenko a cunoscut-o, din întâmplare, pe dna Oxana Lebedeva - o persoană de contact care posedă un puternic biocâmp și care, atenție!, tratează bolnavii cu ajutorul informațiilor, al desenelor și al scheletelor pe care le primește, pe cale telepatică din... Cosmos!!!

Într-o bună zi dna Lebedeva a anunțat pacienta că a primit o informație din Cosmos și că este rugată să-i deseneze o schemă. Dna Znișcenko povestește: „M-am așezat lângă Oxana, care a desenat o schemă. Dânsa m-a rugat să așez palma dreaptă pe această schemă. Desenul era ca un locator, iar contactul a început în dimineața zilei de 13 decembrie 1990”.

Dna Oxana Lebedeva a fost anunțată că, pentru prima oară în istoria civilizației terestre, una dintre reprezentantele acesteia îi va fi format un nou rinichi! Pacienta trebuia să țină un jurnal în care să noteze tot ce se va întâmpla. Cele două doamne nici măcar nu erau emoționate pentru că se aflau sub controlul acestor forțe nevăzute.

Prima (ședință) a început la ora 9 dimineața, apoi au urmat altele, la orele 13 și 15, 19 și 21. După cum a declarat dna Znișcenko, la acele ore Ei îi sintetizau un nou rinichi, acționând asupra palmei drepte. La acele ore, pacienta simțea cum este cuprinsă de căldură și energie, iar mâna pur și simplu intra în vibrație. „Din Cosmos am primit o informație telepatică conform căreia rinichiul se va forma din mușchii coapsei” - spune, după experiment, dna Znișcenko. Din păcate, prima LOR încercare nu a reușit, mușchiul neputând fi acționat. Dar a fost anunțată că rezultatul trebuie să fie pozitiv. După o nouă ședință, mușchiul coapsei a început să vibreze și astfel a început procesul de formare a noului rinichi. Tot pe cale telepatică a aflat că ureterul a fost scos și „inclus” în noul organ format. Ei au transmis telepatic: poate vă va dura. Și, peste puțin timp a simțit, într-adevăr, o durere.

ALECU MARCIUC ■

continuare în pagina 2

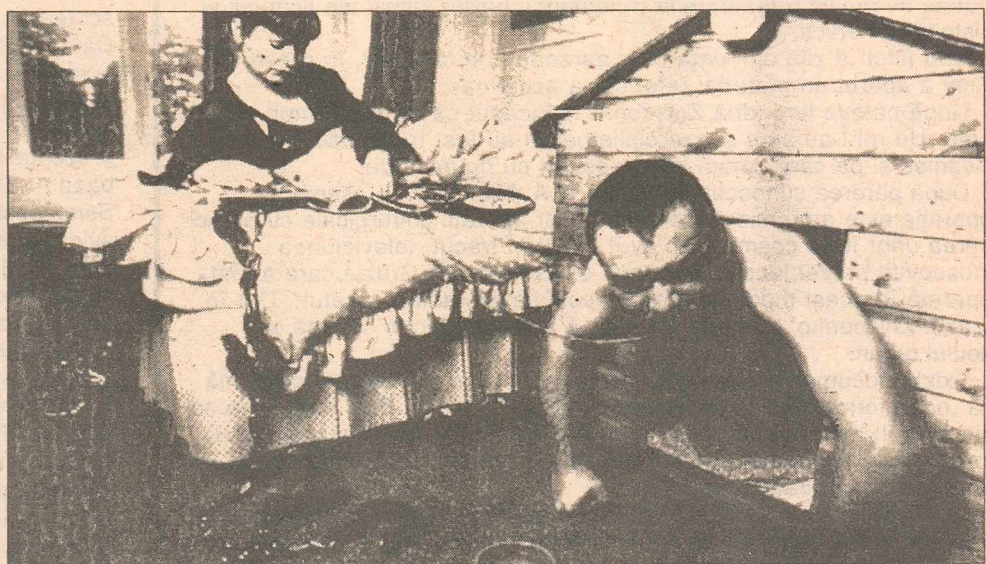
Cum se fac dolarii sub dus

După „Basic instinct”, Sharon Stone, de data aceasta alături de Sylvester Stallone, va aduce, se pare, producătorilor cel mai mare succes financiar cu noul său film „The Specialist”. Alături de simpaticul dur, Sharon

trece printr-o suită de aventuri senzationale, între care cea mai duioasă se desfășoară sub un duș elegant. S-a demonstrat din nou că nu e nevoie să produci filme costisitoare cu montări grandioase și mii de figuranți. Cu

două perechi de fese goale, doi săni și o cinematică cunoscută de toată lumea se pot obține aceleași rezultate financiare. O rețetă pe care au adoptat-o și regizorii români în filme de o prostie savantă.

Amor „à la chien”

Sub valurile de erotism care inundă planeta, s-a produs, cum era de așteptat, și o blazare a apetitului sexual. De aici, proliferarea perversi; unilor de toate felurile. Poza de mai sus a fost reprodușă din revista austriacă „News”. 36% dintre locuitorii acestei țări - notează publi-

cația - își biciuiesc simțurile, apelând la formule perverse de amor, de la inversiuni la masochism. Bărbatul gol o face pe câinele, cu lanț la gât și vârat într-o cușcă, cu speranța (sau poate certitudinea) că-și va stimula pe această cale instinctul sexual adormit.

Oricât ar părea de senzational, acestea sunt faptele...

Ființe din Cosmos operează prin chirurgie telepatică o femeie din Ucraina

(Urmare din pagina 1)

Simțea în abdomen două fluxuri energetice puternice care parcă se întretaiau. S-a repetat senzația de căldură. Apoi rinichiul a primit substanțe nutritive care erau „pomate” din propriul organism. În final, dna Znișcenko a primit o informație telepatică conform căreia formațiunea cu aspect „atipic” va îndeplini funcția rinichiului, aceasta având cu aproximație forma celui „original”.

În prezent, dna Ludmila Znișcenko posedă documente emise de diferite spitale ale Kievului în care a fost cu minuțiozitate analizat noul rinichi. Cercetări cu ajutorul ultrasunetelor au fost efectuate și în spitalele moscovite. Fotografiiile prezintă acum un nou organ de 5 cm, dispus în abdomen. Acesta este legat de ureter și îndeplinește funcția rinichiului. Medicilor le este foarte greu să explice natura noului organ, dar tomograful și computerul arată clar funcționarea acestuia.

Dna Znișcenko își amintește că după această „operație” starea ei postoperatorie era identică cu cea avută după operația „terestră”: nu putea să urce singură treptele, nu simțea dureri foarte mari, putea să meargă, dar greu și în poziție aplecată.

Prin telepatie a primit un sistem complex de exerciții necesare pentru dezumflarea cusăturii interioare în locul în care a fost unit restul ureterului cu noul organ. I-a fost de asemenea transmis un complex de exerciții și pentru inimă, deoarece și funcționarea acesteia a fost tulburată. Despre toate aceste exerciții ea a povestit medicilor. Și, cât ar fi de ciudat, aceștia le-au socotit utile!

În prezent, complexul de exerciții care a fost indicat prin telepatie este folosit în practica clinicilor pentru normalizarea activității mușchilor inimii oamenilor suferinzi.

Pe timpul uneia dintre ședințe, dna Znișcenko a pus următoarea întrebare: „Cui trebuie toate acestea?” Răspunsul dat a fost că atât ei personal, dar în primul rând acelei civilizații cosmice cu care este în contact. Și după ce a primit informațiile legate de

starea ei postoperatorie, a început să primească date referitoare la tratamentul altor boli, date pe care le nota cu mare atenție. Contactul începea la 11-12 noaptea sau în primele ore ale dimineții. Au fost notate informații referitoare la tratamentul bolilor inimii, ale ficatului și sistemului nervos.

Sub titlul „9 zile din viața unei persoane de contact”, în presa din Kiev a apărut un material referitor la acest caz.

După câteva luni, dna Znișcenko a început să se simtă mult mai bine. Un rol l-au avut și exercițiile care i-au fost transmise din Cosmos și pe care dânsa le-a executat cu rigurozitate.

După părerea cunoscutului ufolog M.A. Milhicher, „o asemenea operație este o premieră mondială”. Dar operații chirurgicale cu participarea unor forțe cosmice au avut loc și în trecut, televiziunea moscovită prezentând o persoană de contact din Gruzia care a fost operată în acest mod. Pe corpul acesteia au rămas cusături. Dar în „cazul Znișcenko” acestea lipsesc. A avut loc deci o sinteză a noului organ.

Există documente ale medicilor din Kiev și Moscova care confirmă că „noua formațiune” îndeplinește funcția rinichiului. Dna Znișcenko se simte mult mai bine și duce acum o viață activă. Fiind supusă unui control hipnotic, aceasta a afirmat că este în contact cu reprezentanții unei civilizații extraterestre.

La 21 decembrie 1990 extraterestrii au avut cu dna Znișcenko un nou contact. Despre El au spus că doresc oamenilor numai binele, că încearcă să-i ajute anticipând că în curând oamenii vor începe să facă operații identice. Și au subliniat că pentru a intra în contact cu oamenii sunt necesare multe eforturi și multă energie...

Așa s-a încheiat o operație chirurgicală unică pe care a avut-o Ludmila Znișcenko din Kiev, care în prezent este extrasenzor și care are legături cu o civilizație extraterestră... Oricât ar părea de senzational - acestea sunt faptele...

Statuetele „Dogu” din Japonia au o vechime de peste 5000 de ani! Acestea înfățișează oameni (sau umanoizi) în costume asemănătoare celor folosite de scafandrii sau piloții în zborurile la mari înălțimi: pe cap au o cască ermetică, cu ochelari, filtru de respirat și aparate acustice!

Și o întrebare firească: cum au putut oamenii epocii de piatră să redea asemenea figuri? Numeroși oameni de știință sunt de părere că ei au fost sub influența unei culturi reprezentanții căreia au venit pe Pământ din alte lumi.

Punct de vedere susținut și de Erich von Dänicken în cartea „Înapoi spre stele”. Cunoscutul scriitor vede în statuetele preistorice „Dogu” descoperite în Japonia „costume de cosmonauți cu căști ermetice, ochelari de protecție, filtre de respirat... îmbinări cu nituri, cleme, fante pentru verificarea mecanismelor de pe umeri și de la partea inferioară a gâtului (rețineți - în „epoca de piatră”). Costumul are părți

Reprezintă aceste statuete cosmonauții de acum 5000 de ani?

„dure” și flexibile. Mănecele și pantalonii sunt umflate, ca și cum presiunea aerului în interiorul scafandului este mai mare decât la exterior.

Statuetele „Dogu” au fost analizate de specialiștii NASA care au declarat că detaliile costumului corespund într-un tot scafandului cosmic, realizat de firmele care lucrează pentru NASA! Adăugați la aceasta și faptul că legendele cuprind numeroase date referitoare la prezența „fiilor cerului” pe insulele arhipelagului nipon...

Și pentru a păstra „echilibrul” informației să spunem că la sfârșitul secolului trecut, când nu a apărut încă ideea „scafandului cosmic”, arheologul japonez Tzubo a ajuns la concluzia că figurinele „Dogu” reprezintă eschimoși cu ochelari de protecție contra razelor solare (!) Dumneavoastră ce credeți?

ALECU MARCIUC ■

Pe cerul Belgiei, zeci de OZN-uri

Începând din noiembrie 1989, Belgia a devenit zona preferată vizitată de valuri de obiecte zburătoare neidentificate (OZN), a căror evoluție a fost observată de mii de cetățeni. Majoritatea acestor OZN aveau formă triunghiulară, latura între 50 și 300 metri, evoluau fără zgomot, urmând traseul unor autostrăzi, dar se opreau din când în când și pluteau timp îndelungat asupra unor case sau chiar în dreptul unor ferestre. În acest timp scoteau un zumzet ușor. Când au fost receptate pe ecranele radar ale sistemului de supraveghere aeriană a NATO de la Glons, iar prezența lor confirmată de baza aeriană de la Semmezake, au fost trimise avioane de vânătoare de tipul F-16 spre a le intercepta. Reperate de radarul de pe bord, OZN-urile s-au îndepărtat cu o viteză fantastică, echivalentă cu de 46 de ori factorul de gravitație a Pământului. Este cunoscut că cei mai experimentați piloți, la viteza de 8-9 „g” nu disting decât o linie neagră continuă, iar la viteza de 10 „g” organismul uman cedează. Concluzia firească a specialiștilor militari: „În aceste OZN-uri n-au fost ființe pământene”. Întâlnirile cu OZN-urile au fost înregistrate pe bandă, iar ima-

giniile exploatare. Rezultatele observărilor au fost publicate, spre deosebire de trecut când au fost menținute la secret, iar generalul belgian Wilfried De Brouwer a declarat: „În prezent, în lume nu există avioane sau alte obiecte de zbor fabricate de om, care să aibă performanțe asemănătoare cu cele ale acestor OZN-uri. Apariția OZN-urilor deasupra Belgiei continuă. După ce ele au survolat și Cartierul general al NATO (SHAPE), s-a instalat o conlucrare între Societatea belgiană de cercetare a fenomenelor din spațiul cosmic SOBEPS și aviația militară, care a pus la dispoziția societății două avioane militare dotate cu echipament ultramodern, deservite de echipajul militar. SOBEPS a centralizat datele și toate materialele provenite din surse diferite și a întocmit un raport oficial, cuprinzând acțiunile întreprinse pe parcursul ultimilor ani în legătură cu OZN-urile. Raportul a fost publicat. El conține relatarea a 650 interviuri

luate unor martori, datele fiind verificate cu înregistrări pe benzi video, înregistrări radar, analiza foto și confruntate cu declarații ale unor piloți etc. **Rezultatul:** Aproape în toate cazurile sunt prezentate OZN-uri de formă triunghiulară, în zboruri la joasă altitudine, viteză redusă, uneori zbor planat, staționar timp de peste o oră. Din procesele verbale întocmite de aviația militară rezultă concordanță între datele provenite din aparate radar de bord cu cele de la sol și cu rapoartele observărilor directe. Unele centrale nucleare electrice au fost cercetate de OZN-uri prin zbor circular de jur-împrejurul acestora, în timp ce unele obiective industriale observate din zbor staționar de durată. Activitatea OZN-urilor se desfășoară în continuare.

CĂTĂLIN VAGO ■

BIS

magazin

Scandaluri care aduc dolari

Madonna a înțeles foarte exact că o biografie colorată cu scandaluri poate aduce venituri importante. La ora actuală, celebra cântăreață, veritabil sex-symbol al Americii, ocupă locul trei la capitolul încasări, între toate stelele ecranului și cântecului. Situație ce trebuie, evident, protejată. Madonna care propovăduiește și o filozofie a amorului și-a mai făcut publică o pasiune: lesbianismul. Ea apare mai nou pe scenă alături de o discipolă de alcov: Sandra Bernhard. Împreună, ele cântă și execută pantomime erotice. Nu-și ascund deloc relațiile perverse. Dimpotrivă. „Sunt o exhibiționistă”, declară Sandra, lăsându-se sărutată pe scenă de Madonna. Orice, numai bani să iasă.

Noua Barbarella

Moda sosește de peste Ocean. Totul argintiu, totul strălucitor. Toalete de seară, maxi sau mini, costume de schi, haine de vară sau de iarnă. În piele, latex sau stofă.

Anthony Quinn, la 79 ani, își redescoperă bucuriile paternității

Cunoscutul actor Anthony Quinn a avut o viață dintre cele mai complicate: cu prima nevastă, Katherine, a avut trei copii. Tot trei cu Yolanda, actuala soție. La aceștia se adaugă alți trei copii din diverse aventuri, dar pe care i-a recunoscut. În sfârșit, o mai are pe Patricia, dăruită de Kathy, ex-secretara sa, în vârstă de 33 ani.

Cu toate că în 1989 el a suferit o operație pe cord deschis, a reușit să finali-

zeze dorința ex-secretarei sale de a avea un copil împreună: „Eu n-am știut dacă mai sunt în stare să fac copii. Dar am putut!”

Ca și alți creatori - Anthony Quinn este nu numai artist de cinema ci, deopotrivă, pictor și sculptor -, el simte o nevoie organică de a lăsa ceva în urma lui, și face copii așa cum ar face sculpturi sau filme.

MARIA ANTONESCU ■

PE SCURT...

Integramă de Mihai ZGUBEA ■

A ASAMBLA PLUTIRE ÎN COSMOS	PIETRE DUSE DE GHEȚARI CASTEL	GÂNDURI ȚARĂ AFRICANĂ	DIZGRAȚIOASE LISTE CU GREȘELI	LA FILM Î DIN IBERIA	MARGINE CHEMARE ÎN PLIC Î	FIICĂ TRAS PE JOS	OCROȚIȚI BALTAG
OPRELIȘTE CONCEDII				TRANSMIȚĂTOR INTRARE			
					NEGRI ÎN CURS Î		
ȚATE SUBSTANȚĂ			CIOT				ȘMECHER (fam.)
				CONSTRUCȚII PE LÂNGĂ CASĂ			

Robert De Niro cel de toate zilele...

... și după 12 ore de machiaj

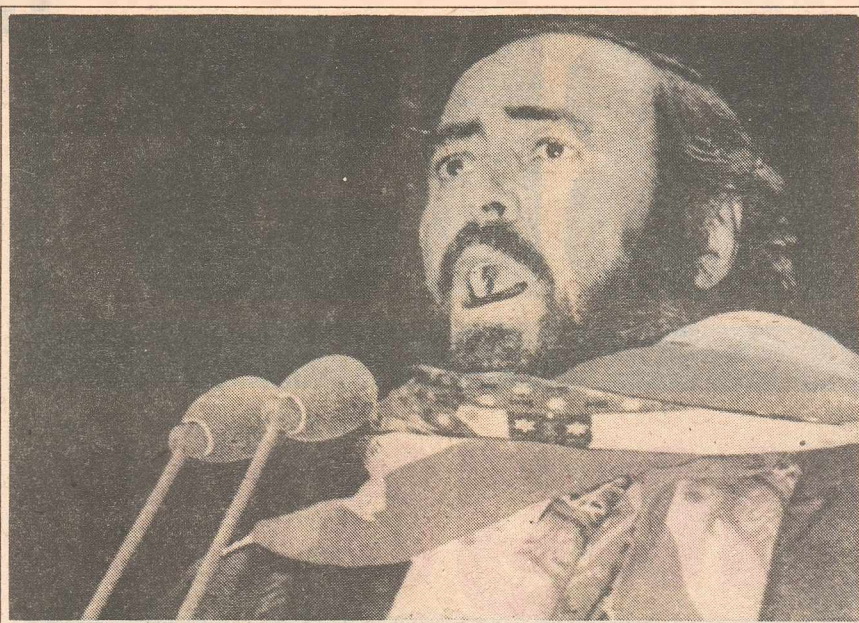

Doctorul Frankenstein redivivus

În rolul monstrului, Robert De Niro

Robert De Niro, superstarul american distribuit îndeobște în roluri de seducător, va apărea pe ecranele lumii în postură de monstru. Filmul se numește „Mary Shelley's Frankenstein” și după cum ne arată chiar titlul e vorba de o replică modernă la celebrele filme de groază ale anilor '30, în care rolul titular l-a avut bulgarul Boris Karloff. Pentru a-și schimba înfățișarea, Robert De Niro a trebuit să se supună zilnic la o veritabilă tortură: 12 ore pe scaunul machiorului. Două zile de muncă și una de odihnă pentru refacerea țesutului epitelial.

Filmul a intrat în cinematografele europene în decembrie 1994. Dar critica nu i-a făcut o primire elogioasă. Se pare că nu va înregistra un succes de casă. Oricum, De Niro nu va muri de foame. El este proprietarul studioului „TriBeCa”, al unei școli de cinema și al unui celebru restaurant în Manhattan.

Luciano Pavarotti a ajuns la fundul sacului...

Presa occidentală relatează despre suma de 60 000 dolari pe care Luciano Pavarotti o datorează de mai bine de doi ani unei firme. Megastarul are contul

banca epuizat. Desigur, nimeni nu-l invidiază pe Pavarotti pentru onorariile încasate la fiecare apariție pe scenă. Dar unde sunt milioanele? (C. V.)

Un cuvânt rostit pe ecran de Arnold Schwarzenegger costă 23 000 de dolari

□ În „Junior” interpretează un bărbat rămas... gravid. Dar filmul este o cădere

Ziaristii au calculat și asta. Famosul dur din thrillerle americane vorbește puțin și lovește mult. El au luat ca bază de calcul filmul „Terminator II” (cu cel mai mare succes de casă). Pelicula a costat aproximativ 16 milioane dolari, ceea ce înseamnă că fiecare din cele 700 cuvinte rostite de megastar a costat 23 000 dolari.

Celebrul actor agreează însă nu numai filmele de acțiune, ci și comediile. Cu toate că acestea din urmă i-au adus numai neazuri financiare. În ultima, „Junior”, Arnold Schwarzenegger joacă rolul unui bărbat ce

descoperă un ser prin care poate rămâne însărcinat. El chiar naște o fetiță. După „Terminator II” și „True Lies”, „Junior” (poza alăturată) a înregistrat însă un veritabil dezastru financiar. Doar o gaură de șoricel în bugetul unui om care stăpânește un imperiu alcătuit din studiouri de film, magazine, restaurante. O avere cifrată la 190 milioane dolari.

CAROLINE - o provincială grăbită

Tânără femeie grăbită nu este altcineva decât Caroline de Monaco. Ea aleargă pentru a ajunge la școală, când se termină cursurile. Ca toate mamele din familie, este în întârziere. Îmbrăcămintea este cât se poate de comună. (M. A.)

AL-WALEED, prințul lui EURODISNEY

Prințul Imperiului O mie și una de nopți vrea să unească Orientul cu Occidentul. La 37 de ani, prințul Al-Waleed, urmașul a doi faimoși conducători - Ibn Saoud, fondatorul Arabiei Saudite, și Riad Solh, întâiul, primul ministru al Libanului - „cântărește” 10-15 miliarde de dolari. Acest „făcător de minuni”, cunoscut printre primii zece oameni foarte bogați ai lumii, vrea să investească în Franța pentru a salva EURODISNEY. (M. A.)

Macii care aduc moartea

Cei ce cultivă maci pentru heroină obțin între 250 și 300 de franci la un kilogram de opiu brut. E vorba de unii locuitori ai Triunghiului de Aur (Birmania, Laos, Thailanda), prima regiune producătoare din lume în acest domeniu, și de cei din Cornul de Aur (Afganistan, Pakistan și Iran). Transportat pe spatule catârilor de către contrabandiști până la frontiera birmano-thailandează, opiul brut este transformat în morfină, apoi în heroină-bază, într-o serie de laboratoare secrete și bine apărute de bande înarmate. Tot în aceste laboratoare, heroina, prin reacție cu acid clorhidric,

devine o pudră albă solubilă, ucigătoare, ce poate fi injectată intravenos. Prețul ei ajunge acum în jur de 60 000 de franci kilogramul, pentru ca la „consumatori”, fără nici o altă transformare, să atingă un milion de franci kilogramul. Aceasta înseamnă o creștere de 2500 la sută.

În nordul și nord-vestul Thailandeii locuiesc triburi de munteni seminomazi, în număr de aproximativ 100 000, care au ca principală sursă de venituri cultura ilegală a macului, la înălțimi cuprinse între 1000 și 1300 de metri.

Un kilogram de heroină înseamnă 25 000 de copii și tineri nenorociți și sortiți morții. Macii care aduc moartea mai sunt cultivați în Birmania, unde activează banda lui Lo Hsin Han, pe Câmpia Bekaa din Liban, în Mexic etc.

În luna octombrie a fiecărui an, terenurile muntoase sunt din nou cultivate cu „semințele morții”, iar armatele thailandeze, birmaneze, ca și din alte țări, își vor relua operațiile de distrugere. (A. D.)

Prostituatele de pe Champs-Élysées

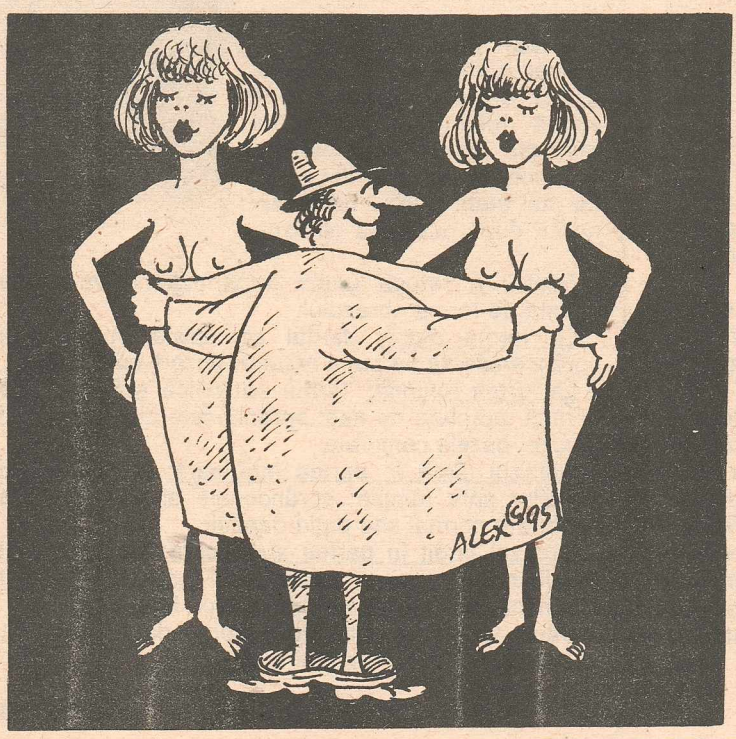
Sunt trei categorii de prostituate. Instalate pe o terasă de pe Champs-Élysées, ele acostează bărbații singuri: turiști, oameni de afaceri și diplomați străini, pe care îi aleg, cu grijă, o noapte de „dragoste” fiind plătită cu 10 000 - 15 000 de franci, în funcție de „pretențiile” partenerului. Altă categorie de prostituate, numite „bouchons” (dopuri), racolează clienți pentru localurile de noapte învecinate marelui bulevard. Împrăștiate între Champs-Élysées - George V și Rue Marignan ele fac „stopul” la bordura trotuarului. Plata lor se face în funcție de numărul de sticle consumate de clientul racolat. O sticlă de șampanie costă în aceste localuri în jur de 2000 de franci. De la această „sarcină” le vine și numele de „dopuri”. În fine, a treia categorie de femei ușoare, cele „tradiționale”, se găsesc pe Avenue Marceau și până lângă l'Etoile. În majoritatea lor sunt toxicomane, iar o

bună parte dintre ele sunt tinere africane. Pe Champs-Élysées și pe străzile laterale acționează, de la căderea serii până dimineața, „Brigada specială de noapte”, unitate specială a poliției, care are sarcina de a menține ordinea în zonă. Dacă o prostituată este prinsă că acostează bărbați, ea este pasibilă de o amendă cuprinsă între 1300 și 2000 de franci (A. D.)

Homosexuali din toate țările, bucurați-vă!

Miraculosul „Male Factor 1000” vă face la loc, oameni normali

Există, ne explică specialiștii, un număr însemnat de bărbați tarați de lipsa potenței sexuale. Unii dintre aceștia, fără să fi cunoscut experiența erecției, s-au abandonat practicilor homosexuale. După ani și ani de cercetări, americanii au descoperit un medicament - minune, capabil să crească potența masculină. „Male Factor 1000” este obținut, exclusiv, din plante ce cresc în zone ecologice. Conține extracte de orz (Avena Sativa) cultivat în Elveția (Swissoats A 111), combinat cu urzică (Radix Urticae) cultivată tot în Elveția și asociată cu factori nutritivi pe bază de Ginseng siberian și Ginseng oriental. Medicamentul se comercializează și în România, începând din anul 1993, fiind distribuit cu avizul Ministerului Sănătății și al Ministerului Agriculturii. (B. N.)

HOROSCOP

24 - 30 ianuarie 1995

BERBEC

Rapiditatea gândirii și forța dv. vă vor ajuta să luați o hotărâre importantă în afaceri în această săptămână. Pe 19 dragostea vă va face o surpriză. În familie domnește calmul, dar spre final va izbucni o mică ceartă. Bugetul este bun.

TAUR

Săptămâna proastă s-a sfârșit. Ați intrat într-una minunată unde totul merge din plin: serviciu, dragoste și sănătate. Sunt unele mici probleme în partea financiară, dar nu așa de mari pentru a putea strica fericirea acestor zile.

GEMENI

Zbuciumul din săptămâna trecută ia sfârșit în aceste zile, liniștea coborând peste dv. Nimic nu va întina bunele relații cu familia și prietenii, iar bugetul este minunat.

RAC

Veți sta prost în continuare cu banii, vor fi unele certuri cu familia, însă prietenii vă dau o mână de ajutor să treceți peste aceste lucruri. Dragostea vă va face o surpriză, iar sănătatea nu vă va da bătăi de cap.

LEU

Fericire, liniște, sănătate, bani sunt cuvintele ce definesc această săptămână. Însă nu lăsați doar soarta să lucreze, interveniți și dv. cu ceva.

FECIOARA

Dacă săptămâna trecută a fost una minunată, la începutul acesteia veți avea unele probleme cu sănătatea și familia. Însă calmul vă va ajuta să treceți cu bine peste aceste lucruri pentru că persoana iubită va fi alături de dv., iar serviciul nu vă va face probleme. Bugetul este bun, deci încă un motiv să vă păstrați buna dispoziție.

BALANȚA

Dacă în zilele trecute persoana apropiată inimii a fost alături de dv., în aceste zile ea se va îndepărta puțin. Ținând cont că bugetul vă ajută, sănătatea este bună și serviciul nu vă face probleme, ce ar fi să plecați cu ea într-o călătorie?

SCORPION

Dacă bugetul v-a făcut unele probleme în săptămâna ce a trecut, în aceste zile el va intra în normal. Vor fi unele certuri la serviciu și în familie, dar sănătatea nu vă va face probleme. Dar una peste alta, săptămâna va fi cam agitată.

SĂGETĂTOR

S-ar putea spune că drumețiile se țin scari de dv. Rămâne la alegerea dv. dacă mai plecați sau nu în călătorie, ținând cont că bugetul nu prea vă mai ajută, iar sănătatea vă face unele probleme. Ținând cont însă că persoana iubită dorește această plimbare, s-ar putea totuși s-o faceți.

CAPRICORN

O săptămână bună pentru dv. Bani vă vor ajuta să liniștiți familia și prietenii care parcă s-au ținut de tot la începutul acestui an. Sănătatea nu vă va face probleme, deci păstrați-vă calmul și totul va fi minunat.

VĂRSĂTOR

Vor exista unele probleme la serviciu, niște certuri în familie, dar dragostea și bugetul vor fi alături de dv. Sănătatea vă va da și ea unele bătăi de cap, dar totul va intra în normal sâmbătă - duminică.

PEȘTI

Există posibilitatea ca ideile dv. să capete finalitate în aceste zile. Acționați deci cu calm și inteligență. Sănătatea nu vă va face probleme, însă dragostea și banii, da. Înarmați-vă, deci, cu multă răbdare și totul va fi minunat.

8 exerciții pentru alungarea stressului

Vă prezentăm exercițiile antistress, de sorginte chineză. Ele aparțin metodelor de relaxare Bal Ling Ping și, așa cum arată fotografiile de mai jos, se bazează pe mișcări ușor de executat. Încercați!

1. Relaxat, ridicați brațele și, cu palmele întoarse și degetele împreunate, le împingeți în sus. Respirați.
2. Mănile se încrucișează la plept. De aici, un braț se duce lateral. Mișcarea se repetă cu brațul celălalt.
3. Un braț ridicat, cu palma

întoarsă. Celălalt lăsat paralel cu corpul. Brațele vor fi întinse în sus și, respectiv, în jos. Respirați liniștit.

4. Gâtul întins în față cu bărbia îndreptată spre plept. Capul revine în poziția normală și execută o îndoire spre stânga și spre dreapta.
5. Aplecat din trunchi cu un picior îndoit din genunchi și celălalt întins. Mănile înfipite în zona articulațiilor. Apoi piciorul îndoit se îndreaptă, iar cel întins se îndoaie. Respirați.
6. Vă aplecați din mijloc până când puteți apuca cu mâinile degetele picioarelor. Corpul se îndreaptă, brațele se încrucișează la plept.
7. Stați relaxat cu mâna stângă deasupra capului și imaginați-vă că prin șira spinării trece o ață de mătase pe care o puteți trage în sus.
8. Pumnii strânși. O mână lângă corp, cealaltă întinsă spre înainte. Schimbați.

1

2

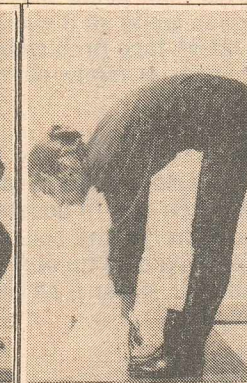
3

4

5

6

7

8

Alegeți căile autovindecării

Cine sunt, ce vreau?

Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer și începând cu 1989 mi-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astfel, de cancer la colon și mi-au dispărut urmele infarctului. Ce doresc? Să împărtășesc experiența mea milioaneilor de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice maladie poate fi învinsă!

Ce greșeli provoacă dezechilibrul care prin semnele sale capătă denumirea de boală? Încă de la naștere, în om acționează două forțe antagonice: forța de construcție și forța de distrucție. Dezechilibrul dintre acestea conduce la boală. Forța de construcție se bazează pe o alimentație corespunzătoare, o bună circulație a lichidelor, oxigenarea celulelor, somn profund și îndestulător, echilibru psihic și moral și, ca factor obiectiv, o ereditate viguroasă. Forța de distrucție este reversul acestor lucruri. Echilibrul dintre aceste forțe este influențat și de terapia gândului bun, alături de terapia iertării și a rugăciunii. Din expe-

riența ultimilor mei ani, am constatat că diminuarea sau lipsa sentimentului moral este una din cauzele ce amplifică acțiunea forțelor de distrucție provocând suferința primară sau boala. Diminuarea sentimentului moral are la bază egoismul cu toate

Ce este boala?

componentele sale: dorința de a acumula, cu orice preț, cât mai multe valori materiale, dorința de putere și invidia, gândurile negative, deznădejdea, sacrificiile alimentare sau abuzurile alimentare, sacrificiile de odihnă și somn,

relațiile imorale sau anormale, stările de tensiune, nemaivorbind de dezamăgiri care se abandonează alcoolului sau unui trai promiscuu. Ocupat cu ambițiile sale egoiste, omul se lipsește de frumos care este necesar sufletului, precum oxigenul organismului, rezervându-l pentru sfârșitul de săptămână, concediu sau chiar pensie. Sufletul îi devine rece, gol, strâmtorat. Fiecare simptom are o egală rezonanță trupească, sufletească, spirituală și a corpului eteric. Vindecarea este, adeseori, condiționată de răspunsul tuturor acestor patru corpuri.

Amănunte în numărul viitor.

Codul bunelor maniere

Intrarea în camera cu musafiri o va face întotdeauna femeia.

Soțul sau bărbatul care o însoțește va pași în urma ei. Întâlnind persoane cunoscute în prealabil, noii sosiți le vor acorda doar un surâs, deoarece prima lor datorie este de a căuta gazda și de a-i adresa primele cuvinte de politețe. În timpul vizitei, rolul de moderator al conversației generale revine amfitrionilor. Invitatul care încearcă să strălucească prin cascade de cuvinte face dovada proastei creșteri. De asemenea, cel ce se întreacă în a găsi expresii pretențioase sau vorbe de spirit. Nu vor fi aduse în discuție probleme politice, filosofice sau de strictă specialitate, acestea interesând într-o mai mică măsură sexul frumos. Copiii și adolescenții vor rămâne în mijlocul celor mari atât cât permite bunul simț, apoi se vor retrage pentru a nu le stânjeni conversația. Cei care au animale de apartament vor veghea ca acestea să stea cuminți într-un colț sau să fie izolate într-o altă odaie. Nu toată lumea iubește și tolerează câinii și pisicile.

Dacă reîntâlniți printre invitați persoane dezagreabile, mascați-vă antipatia sau indispoziția. Dacă acest lucru nu este posibil, atunci situația vă

obligă să vă retrageți discret, anunțând în prealabil gazda. Durata unei vizite nu poate fi prestabilită. Ea depinde de caracterul relației dintre musafiri și amfitrioni. Oricum, cel care dorește să plece, o poate face când pofteste. Părăsirea unei societăți nu constituie un gest ireverențios. Numai timizii rămân ținându-se de scaune, așteptând ca alții să le-o

ia înainte. Dar părăsirea societății presupune totuși respectarea unei etichete:

1. Pentru a ne adresa amfitrionului, vom aștepta momentul când aceasta nu este angajată într-o conversație cu un alt musafir.
2. Cuvintele de rămas bun sunt adresate gazdelor de către invitat. Soțul sau însoțitorul ei se va margini doar să le strângă mâna.
3. În drum spre ieșire, musafirul care pleacă nu va face popasuri printre invitații cunoscuți pentru cuvinte de adio. El îi va saluta discret, sau le va strânge din mers mâinile. Pentru toți ceilalți, un surâs larg, însoțit de înclinarea ușoară a capului și (la bărbați) a trunchiului.

GRAZZIELA ■

Cosmetică

TEHNICA FARDĂRII

Fardul pentru obraz este indicat pentru tenurile șterse, gălbui, ofilite. Fardul-cremă se aplică înainte de a pudra obrazul, întinzându-l perfect, fără contur, nuanțat, din ce în ce mai slab. Fardul uscat se aplică după pudrarea obrazului.

Pentru a retușa unele imperfecțiuni, vom ține seama de forma obrazului.

La forma ovală: fardul se aplică în triunghi; sprâncenele să fie puțin arcuite; buzele conturate.

La forma rotundă: fardul se aplică sub ochi, pe pomeți, aproape de nas; sprâncenele discrete, puțin arcuite; buzele conturate.

Obrazul lărgit în partea inferioară: de la umerii obrazilor spre tâmpile; sprâncenele distante; buzele conturate normal sau puțin depășit.

Obrazul lărgit în partea superioară: de la umerii obrazilor spre maxilar; sprâncenele înclinate; gura cât mai mică, atenuându-se colțurile cu fond de ten.

Dacă veți ține cont de recomandările noastre, aspectul dv. va fi mult mai atrăgător!

MARIA ANTONESCU ■

A black and white cartoon by Tardi. On the left, a woman with dark, curly hair stands with her arms crossed, holding a large, spiky cactus behind her back. She is wearing a short, light-colored dress and a dark belt. To her right is a rectangular sign with a black border. The sign contains the text: "CHARGE MAXIMUM 5 PERSONNES 375 KG." On the far left of the sign, there is a vertical column of small, illegible text. On the right, a man in a suit and tie stands looking at the sign. He has a long, thin neck and a slightly worried or contemplative expression. The background is a simple room with a door frame visible on the left.

... DE PRISOS

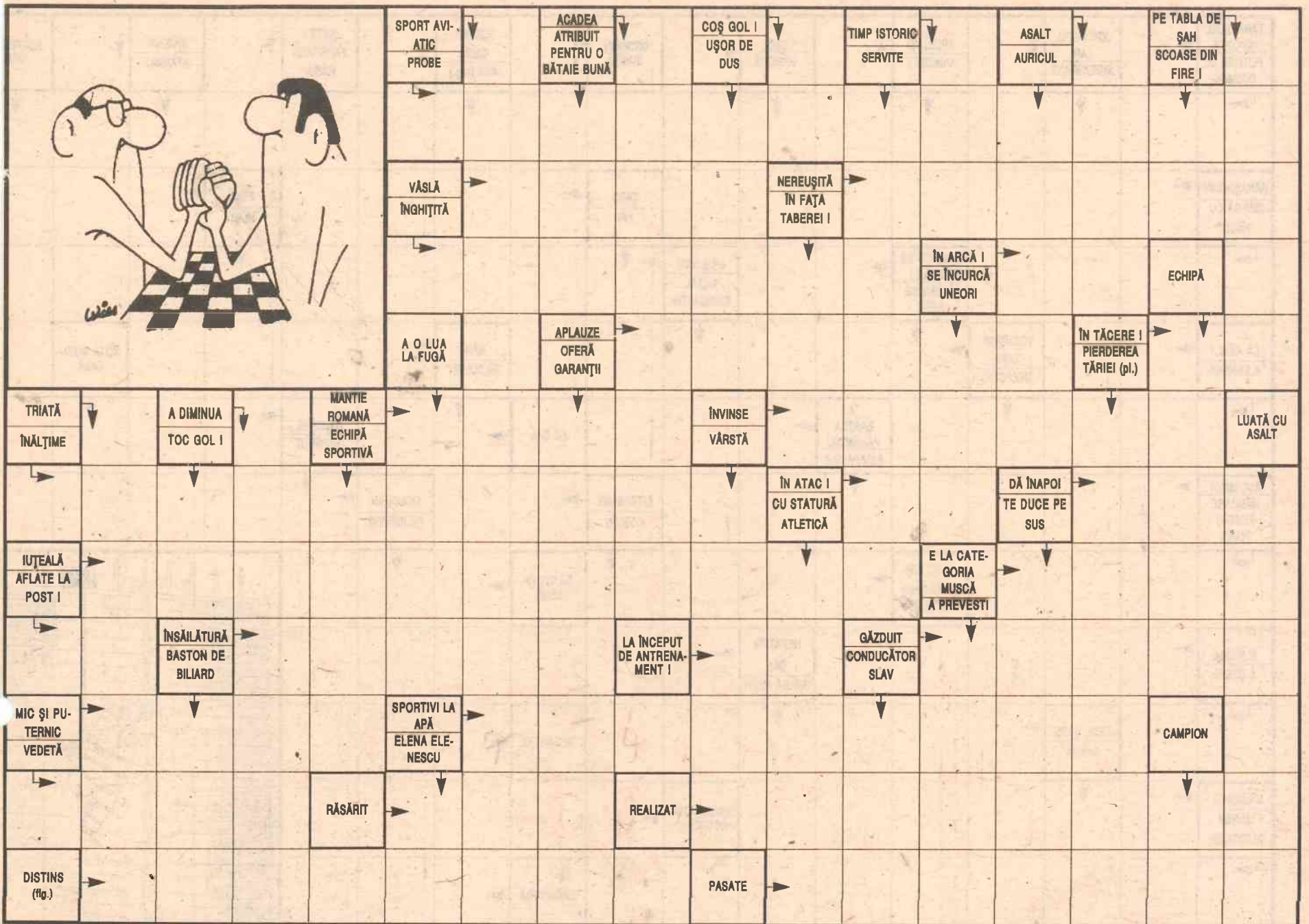
Flacăra BIS magazin

CRANIU		TĂIETORI DE CAPETE		DAU DIN CAP		I SE TAIE MOŢUL	
TARE LA CAP (fem.)		STĂ PE CAPUL CUIVA		CAPĂT... DE DRUM		LEI I	
PUSE PE CAP „DRUMUL” CAPULUI							
						BĂGAT LA MIJLOC !	
A RETEZA						ACUT !	
SIMŢUL OCHILOR						AŞEZARE CAP LA CAP	
			PRINDE CAPUL BOULUI PUNE CAP LUPTEI				CAP GOL
BĂTUT ÎN CAP					AVANSAT ÎN... FAŢĂ		
BOTUL POR- CULUI (pl.)					A IEŞI LA CAP		
						ŞI-A PIERDUT CAPUL	

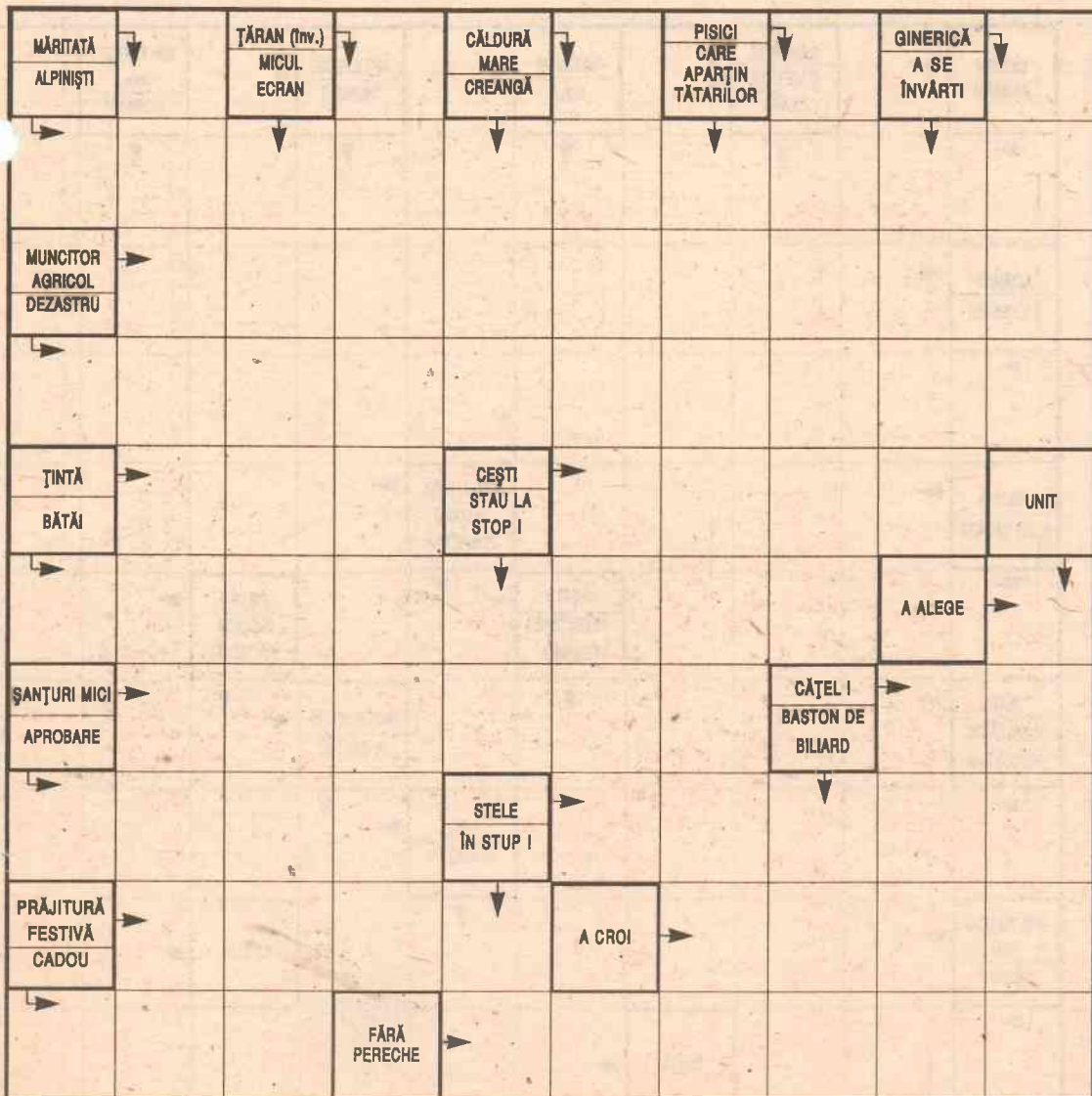
FĂRĂ CAP (pl.)		CRANII					
CAP... FEMININ		PARTE A CAPULUI					
				CAP LA CAP I			FĂRĂ PĂR PE CAP (pl.)
				A O LUA DE LA CAP			
A SE ÎNCOR- DA						ȘEFE (fig.)	
CAVITATE CRANIANĂ							
					STAN HERESCU ÎN FRUNTE		
CAP DE GĂINĂ I			PĂR DEZOR- DONAT				
ZECE JUMĂTATE I			CAP DE AFIȘ				
		LĂPTUȚĂ SĂLBATICĂ					
		DEZGHEȚAT LA CAP					
CAPUL FAMIL- LIEI					CUTĂ PE FAȚĂ		SECTORUL AGRICOL ILFOV (algă)
A VĂRI... LA CAP							
				BĂRBIERIT... ÎN CAP			
				CAP DE MINOR I			
A DUCE LA CAP							
PARTE A FRUNȚII							
			IES DIN CAP				

Integrame de **Constantin GRIGORE** ■

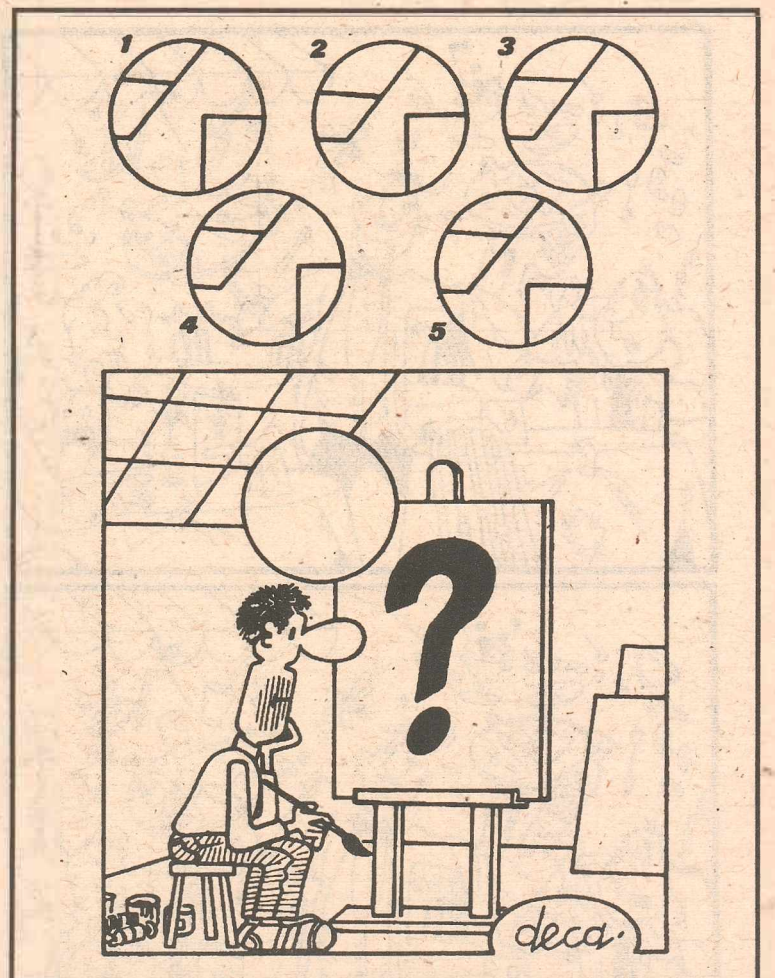
Gheorghe BRAȘOVEANU ■

LA FIX

Gheorghe BRAȘOVEANU ■

POTRIVELI

Numai un singur cerculeț se potrivește exact în desen. Care?

ȚARĂ CARE IMPORTĂ PLUTIRE ÎN COSMOS	JOC POPU- LAR AMELIORANT	APLECAȚI CUNUNI I	SAU GREȘITĂ	CROCHIU, SCHIȚĂ	ASTUPĂ CARIA AICI (reg.)	SETE I PROVOACĂ RĂSUL	VĂZDUH ATĂRNAT	NECRE- CIOS
→	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓
RĂMĂȘAGURI BARCĂ CU PÂNZE				TARC FIR			FRIG NUNI	
→		RĂSĂRIT DE SOARE I PAHAR DE BERE		ANALOGIE METAL RADIOACTIV	→		↓	
LA ARIE I A ENERVA		VESTIMEN- TAȚIE DESPOTIC		↓		MÂNĂ RECOLTAT		NOTĂ MUZI- CALĂ
→		↓			PE CAL	↓	SALOANE DISPĂRUT	
ADORMITĂ MÂNCARE PENTRU PORCI			A BRĂZDA PĂMÂNTUL INCAPABILĂ					
→				ÎNTREBARE COȘURI		GOLOGAN FELICITARE		
		SORĂ MAI MARE (reg.) CONTINGENT		↓	BĂTUT ÎN LEMN	↓		
ELIPTICĂ A OFERI		↓	HEPATITĂ (pl.) PIELEA FEȚEI	→				
→		ZEUL MĂRII DÂNSA	↓		DISTANȚAT			
DUNGATE MĂRIMI ELECTRICE		↓		CONDUCĂTORI ÎN ORIENT	→			
→					GARNITURĂ	→		

Integramă de Mihai ZGUBEA

25 DE DIFERENȚE

... HIPNOTICE

DESTIN PARIURI	↓	GENEROS CAIET DE CLASĂ	↓	NECLARI AULĂ	↓	ARTILERIST DICHISIT	↓	DIN PITEȘTI (fem.) APROBAT	↓
→		↓		↓		↓		↓	
AMĂNAT ÎNLESNIRE	→								
→									
SELENA A SE ÎMBĂTA	→				STÂNJENEL FLOARE ALBASTRĂ	→			
→					↓				
				IEȘIT I PRENUME FEMININ	→		FETE I VIOLETA RĂDESCU	→	
TOCMAI BUCATĂ DE CIOCOLATĂ	→			↓		ÎNSUFLEȚITĂ A ÎMBINA	→		
→					A SUI ÎN CALĂ I	↓			
DIN TOSCA- NIA VĂZDUH	→				↓			12 LUNI	→
→									
				UNITĂ	→				

Integramă de Mihai ZGUBEA

Era în august 1968. Deasupra Clujului evolau farfurii zburătoare

...Am văzut un obiect care evolua în atmosferă. Avea strălucire metalică, mai curând luminozitate - nici argintie, nici albicioasă - nu făcea nici un zgomot, își schimba mereu poziția și direcția, nu semăna prin nimic cu corpurile pe care le-am văzut zburând de atâtea ori - de la baloane la turboreactoare".

Rândurile de mai sus sunt reproduse dintr-un interviu acordat, în septembrie 1968, de dl Emil Barnea din Cluj, care a reușit să facă 3 fotografii extrem de clare ale unui OZN ce zbura deasupra pădurii Baciu, în apropierea Clujului, la 18 august 1968, ora 13 și 30 minute. Aparatul de fotografiat FED-2 a imortalizat un obiect care părea să aibă un diametru de peste 30 m, aflat la o înălțime de circa 60 m.

Dl Barnea, care pe atunci lucra la Direcția de Sistematizare și Arhitectură din Cluj, a făcut în acea zi o excursie, împreună cu niște prieteni, spre pădurea Baciu, de pe dealurile din vestul orașului.

Interesant este că obiectul, care prezintă asemănări cu cel fotografiat în California, la Santa Ana, în ziua

de 9 august 1968, de Rex Heflin, cu un Polaroid-101 - semiautomat, a fost văzut și de alți clujeni, observatorul astronomic din oraș primind numeroase sesizări la acea vreme.

Nu era pentru prima oară când erau observate asemenea obiecte ce stârneau interesul întregii lumi. De altfel, presa a semnalat, la timpul cuvenit, prezența unui obiect zburător neidentificat la cinci stații meteorologice din Carașul Occidental, precum și la Reșița și Oravița, care au evoluat la 7.000 - 30.000 m, putând fi urmărit cu ochiul liber, prin binoclu sau teodolit.

Revenind la cele trei fotografii făcute deasupra pădurii Baciu, remarcăm că filmul a fost considerat a fi autentic în urma analizelor efectuate atât la Cluj, cât și la București.

Așadar, în august 1968, România a intrat în rândul țărilor care posedă mărturi de necontestat care ne dau posibilitatea să intrăm pe firul marilor întrebări ale lumii contemporane, al întrebărilor la care nu s-a răspuns, încă, în totalitate...

ALECU MARCIUC ■

Vor ridica, oare, chinezii, primii vălul secretului OZN?

Iulie 1994. Când cometa Schumacher-Levy s-a ciocnit cu planeta Jupiter, deasupra teritoriului Chinei au fost reperate câteva OZN-uri străni.

„Se pare că este vorba de o premieră în lume, de un contact apropiat cu extraterestrii... Credem că s-a produs o «fisură» în studiarea tainelor Universului.”

Făcând această declarație senzațională, președintele Societății naționale a ufologilor din China a intrigat opinia publică din această țară. Mai ales că el a refuzat să comunice ziariștilor amănunte în legătură cu acest caz, rezumându-se să declare că „datele pe care le posedă acum oamenii de știință chinezi continuă să fie cercetate și aprofundate”.

După datele acumulate, mesagerii unor alte civilizații, apăruiți în spațiul Chinei, preferă zona golfului Taiwan, unde, în ultimele zeci de ani au fost observate mii (!!) de obiecte zburătoare neidentificate, rapoartele fiind semnate de astronomi, aviatori, oameni de rând...

Nu de puține ori ipoteticii „frați” au preferat întâlnirile cu locuitorii insulelor din această zonă. Ultima dintre aceste întâlniri de necrezut, dar cât se poate de reală, s-a petrecut pe insula Taiwan, la sfârșitul verii anului 1993. Un număr impresionant de oameni au urmărit, atunci, vreme de un sfert de oră (!!) prezența a două obiecte zburătoare neidentificate deasupra aeroportului internațional Ciunkai-Shi din Taipei.

Alte amănunte nu au fost date. Nu ne rămâne decât să așteptăm noi vești de la Beijing, după ce datele vor fi „cercetate și aprofundate”...

ALECU MARCIUC ■

Ciuma secolului 20

Sida înaintea cu 250 de oameni pe oră

La cumpăna dintre ani, atât la reuniunea de la Paris, cât și în alte împrejurări, O.M.S. a făcut cunoscute date care înspălmântă, dar care tocmai de aceea trebuie să fie un îndemn la acțiune hotărâtă anti-SIDA pe întregul glob.

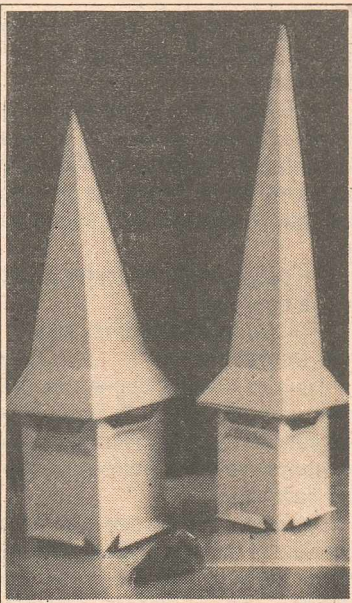
Aflăm, astfel, că într-un singur an, din iulie 1993 până în iulie 1994, cazurile de SIDA au sporit cu 60 la sută! Ritmul infecțiilor este de 250 pe oră (6000 pe zi, deci 2,2 milioane pe an). S-a calculat că numai în Africa subsahariană, între 1995 și 2005, vor fi afectate de SIDA și vor muri peste 8 milioane de persoane, și aceasta pornind doar de la cei infectați, fără a ține seama de noi contaminări. Vine însă tare din urmă Asia de sud și de sud-est, unde în prezent există circa 5 milioane de purtători de virus. Se apreciază că până în anul 2000 Asia va depăși Africa în ceea ce privește numărul deceselor anuale din cauza SIDA: între 30 și 40 de milioane vor fi infectate cu HIV, iar numărul bolnavilor va fi de circa 10 milioane.

În același timp, continuă, firește, eforturile pe plan strict medical, pentru crearea de medicamente și vaccinuri împotriva SIDA. Medicamentele elaborate până în prezent, printre care AZT, pe lângă că au o eficiență redusă, sunt și foarte scumpe. În ceea ce privește vaccinurile, situația este departe de a fi rezolvată. Testări mai importante pe voluntari se vor face abia în 1996, dar se pare că a fost acceptată ideea că până la găsirea unui vaccin ideal să se utilizeze și vaccinurile elaborate până acum, care, chiar dacă nu protejează în totalitate, limitează răspândirea SIDA.

ION D. GOIA ■

Descoperire senzațională:

Bisericile de lemn din Maramureș concentrează energiile cosmice

Comunicarea o face neobositul cercetător, **savantul prof. dr. Ing. Dinu Ștefan Moraru, -academician.** Iată ce ne declară domnia sa:

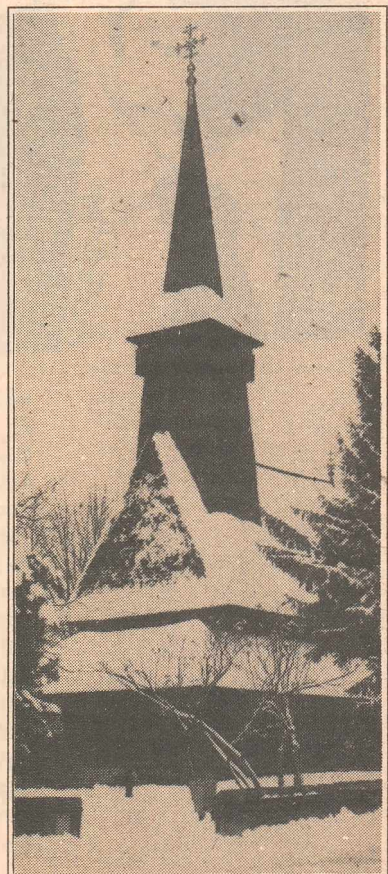
„În Maramureș, existau, la 1896, 3000 de biserici din lemn cu fleșă, dintre acestea păstrându-se, până în prezent, circa 300. Extraordinar la aceste construcții este **fleșa - turnul clopotniței** - care are o zveltete și o înălțime deosebite. Cele mai înalte biserici maramureșene din lemn sunt la **Surdești - 54 de metri** - și la **Plopiș - 38 de metri**. Prima datează din anul 1867, iar cea de-a doua din 1798. Toate bisericile respective pot fi împărțite în trei categorii, în funcție de raportul înălțime fleșă - bază fleșă, și anume: 2, 3, 5, adică repre-

zentând chiar șirul lui Fibonacci, și de care mă ocup de ani și ani pentru a demonstra semnificația sacră a acestuia în construcția umană, a animalelor, cât și a plantelor. Revenind, senzațională este însă construcția fleșelor. Ele au axul dintr-un unic trunchi de brad, iar căpriorii urmează forma coroanei bradului. Tehnic vorbind, căpriorii sunt fixați pe elemente constructive (antretoaze) în cruce de trunchiul de brad, reproducând ramurile acestuia. Axul este fixat ca într-o rădăcină de copac, într-un turn pătrat de înălțime mare, asigurat cu contravântuiri. Toate elementele constructive, reamintim, sunt din lemn. Axul unic are o semnificație naturală, fiind copia în natură a bradului care, suflat de vânturile puternice, nu se rupe datorită continuității fibrei. Vedeți, deci, cât de geniali au fost acești meșteri constructori țărani, care au fost capabili să intuiască și să reproducă natura! Bănuiesc că geniul lor este de inspirație divină, ca și descoperirea șirului lui Fibonacci. Să știți că asemenea înălțimi de ax sunt unice în lume. Iată, brazilii folosiți în construcția bisericilor de la Surdești și de la Plopiș, au, respectiv, 30 și 20 de metri înălțime. A treia descoperire privește forma fleșei. Secțiunea prin clopotniță se înscrie într-o pseudosferă sau după o curbă „lănțisor”, forme aparținând geometriei neeuclidiene inventate de rusul Lobacevski și de transilvăneanul Bolyai.

Energetismul acestor construcții maramureșene l-am dovedit rea-

lizând din carton o machetă de clopotniță cu raportul înălțime - bază având valoarea 3. **Sub aceasta, exact ca și sub poliedrele energetice, o bucată de carne de un centimetru grosime s-a mumificat în mai puțin de 48 de ore!**

A consemnat,
BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Fotografii de ELENA GHERA ■

Crimele din Barintown

George Arion

Capo di tutti capi

Îmi iau, ca de obicei, micul dejun pe terasa casei, de unde am o priveliște magnifică a plajei și a oceanului. Soarele încă nu dogorește, apa are irizări fastuoase, parcă în adânc e o jună care dă din piciorușe și masa de lichid tremură ușor. În depărtare se zărește un vapor mare și alb - mi-i închipui pe pasageri cum zac în șezlonguri și se răsfață în lumina dimineții. Păsări se rotesc agale și, din când în când, se prăbușesc vertiginos în valuri după vreun pește care, în loc să mai doarmă în adâncuri, pe-un pat de ierburi moi, se avântă imprudent spre suprafață, într-un voiaj cu bilet numai de dus. Este un moment binecuvântat al zilei. O boare plăcută adie și aduce o mireasmă de iod. Nisipul nu e cotropit de turma de mamifere dornice să se bronzeze, să înoate, să-și arate mușchii, să bată mingea, să-și scoată

și-acum se-aude un zumzet - sau e numai o părere?

John îmi mai toarnă un strop de cafea în ceașca de porțelan pe care mi-a dăruit-o mama când aveam douăzeci de ani. Au trecut de-atunci aproape patruzeci de ani... O viață de om.

- John, spune-mi te rog, ce se petrece jos?

John îmi aprinde mai întâi țigara de foi cu o brichetă aurită în formă de pistol. Îmi răspunde fără nici o urmă de șovăială în glas. S-a informat deja; dacă stăpânul l-ar întreba, trebuie să răspundă prompt. Pe fața lui nu se poate citi nimic. Însă în sinea lui se celebrează un triumf. N-a fost prins nici de data asta cu lecția nefăcută. De altfel, de când este în slujba mea - câte decenii să fi trecut? - a învățat să-mi ghicească dorințele înainte de-a le rosti. A văzut multe, a auzit multe, stându-mi în preajmă, nedezipit, ca un câine credincios; un mormânt e mai guraliv ca el. De-aceia l-am păstrat lângă mine - evident, cu o răsplată corespunzătoare. Un slujitor model. Un servitor negru, ca pe vremea aristocrației din sud.

- Vor să mute digul.

- De ce?

- Ca să lărgască golful, domnule. Au adus macarale, tractoare, excavatoare, camioane. Se lucrează de zor.

- Mi se pare o prostie, zic eu în doi peri și trag cu sete din țigară. Dintr-o dată nu-i mai simt gustul și o sting în scrumiera cu picior de lângă mine. Apoi, îmi înfășor mai bine picioarele în pledul călduros. Mi s-a făcut brusc frig. Simt nevoia să mă așez mai bine în căruciorul în care stau - aparatul meu locomotor de cincisprezece ani.

- Într-adevăr, e o prostie, domnule, mă aprobă John.

Apăs pe un buton și agregatul se pune în mișcare fără zgomot. M-apropii de marginea terasei. E o forțotă ținută bine sub control. Pe lângă utilajele grele gesticulează oameni îmbrăcați în salopete albastre și pe cap cu căști albe și roșii - unii sunt șefi, alții simpli lucrători. Macaralele înșfacă rând pe rând stabilopozii și-i aruncă în basculante.

- Ce fac cu ei?, îl întreb din nou pe John care urmărește spectacolul și el, din spatele meu, la o distanță respectuoasă. E un du-te vino riguros, un scrâșnet de fier frecat de fier; se-aud comenzi strigate cu precizie, e o treabă de rutină pentru ei.

- Îi duc la vreun kilometru de-aici. Acolo se va ridica noul dig.

- Și de când e tevatura asta?

- De trei zile.

Trei zile n-am ieșit pe terasă. O ușoară răceală m-a silit să rămân în așternut. Am citit, am răspuns la câteva scrisori. De-aceia nu știu nimic despre ceea ce se petrece la vreo sută de metri de casa mea.

Deodată, din înălțimea la care fusese ridicat, un stabilopod se desprinde din cârligul macaralei și cade cu un zgomot surd pe dig. Pământul e cuprins de o ușoară trepidație, geamurile zăngăne. Se aud țipetele celor care se feresc să nu fie atinși de sfărâmaturi. Nimeni însă nu e lovit. Și totuși după câteva clipe se aud din nou strigăte și agitația lucrătorilor devine dezordonată. S-a mai întâmplat ceva neprevăzut.

- John, adu-mi te rog binoclul.

Dar n-am nevoie să văd până colo - știu ce s-a întâmplat. Din sfărâmaturile stabilopodului a apărut, cu siguranță, un cadavru. Fără îndoială, un cadavru bine conservat, ținând cont de condițiile în care a fost păstrat.

John s-a întors neauzit și așteaptă fără să se arate nerăbdător. Iau într-un târziu binoclul și mă uit mai întâi la chipurile lucrătorilor: toate exprimă groaza. Întins printre bucățile de ciment, e într-adevăr trupul cuiva. Nu-i deslușesc chipul, e încă prins în încălceala rețelei de fier. Atunci încerc să zăresc altceva. Cu mare răbdare cercetez fragmentele risipite pe jos. Căutarea mea nu-i zadar-

nică. Pe o bucată apare scris un număr: 15.

- Înseamnă că e Paul Milred, zic eu cu însuflețire.

- Ați spus ceva, domnule?

- Nu, John, mulțumesc.

Paul Milred! Ce trufaș mai era domnul ăsta! Credea că e alfa și omega. Nu-i mai ajungeai cu prăjina la nas. Își trimisese ucigașii ca să mă lichideze. Voia ca numai el să stăpânească din ascuns în Barintown. Noroc c-am prins de veste și-am acționat mai rapid ca el. Mi-a făcut mare plăcere să-l împușc. Oamenii mei l-au așteptat la ieșirea din casa amantei - a primit bani frumoși parșiva fiindcă mi l-a dat pe tavă, numai bun de vârat în cuptor. L-au omorât cele două gorile care îl însoțeau și pe șofer, i-au încercat pe toți într-un microbuz și mi l-au adus plocon în hala fabricii mele de ciment. Acolo l-am pus să îngenuncheze pe Milred ăsta și să-mi ceară iertare. Plângea și se târa ca să-l cruț. Jura c-are să-mi fie cea mai credincioasă slugă. Fără pic de demnitate! Uite cine voia să fie stăpân! A dat să-mi puze mâna. N-am mai rezistat. Era prea scârbos. L-am înfipt un glonte drept între ochi. Apoi, pe toți patru i-am lăsat să-și doarmă somnul de veci în patru stabilopozii. Numărul 14 - șoferul, numărul 15 - Milred, iar numerele 16 și 17 - cele două gorile. L-am dus pe digul din fața casei mele. Ca să-i am sub ochi, ca pe niște trofee de preț. Așa cum am procedat cu toți dușmanii mei. Cu toți cei care au îndrăznit să-mă înfrunte.

- John!

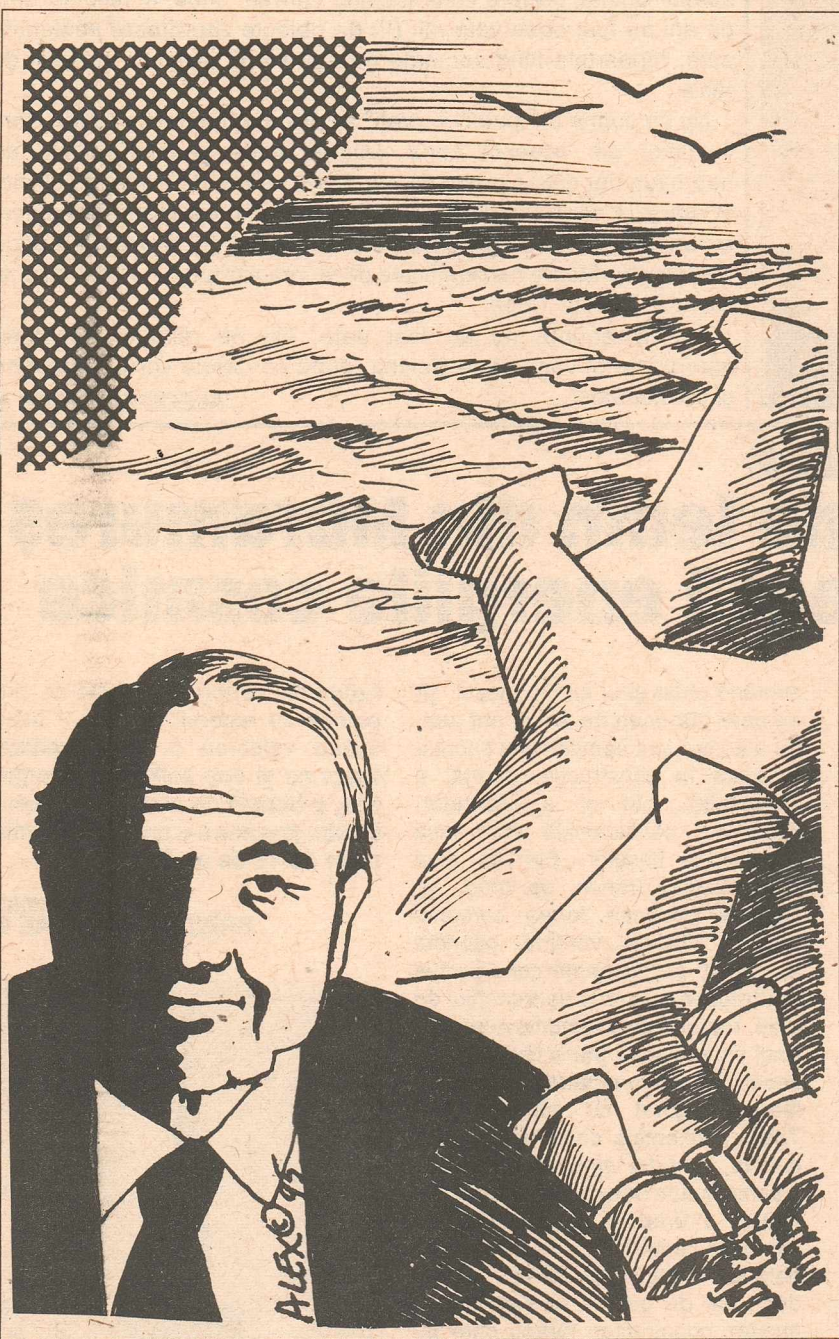
- Da, domnule!

- Îl mai ții minte pe Paul Milred?

- Un jeg, domnule.

John știe ce soartă a avut Paul Milred. A fost doar de față. Doar el l-a omorât pe șofer. Dar nici măcar cu mine nu discută ce s-a petrecut odinioară. Trecutul e o conservă gingașă în care nu e bine să umbli oricând.

Stabilopodul cu numărul 14 nu se mai vede. Se pare c-a fost dus în primele transporturi. Mai lipsesc și alte numere - se lucrează cu spor. Numărul 1 e însă aici. Cu el am început. La el țin cel mai mult. Îl păstrează pentru judecata de apoi pe Sam Stewart. L-am înjunghiat într-o noapte când eram numai noi doi în biroul lui. Puneam la cale o nouă lovitură. L-am omorât ca să-i iau șefia. Era un mototol. N-aveam treizeci de ani; eram sătul de lovituri mărunte, de găinari mărunți, de flecuștețe. Visam la spargeri de care să se înfioare orașul. Răvneam să punem stăpânire pe el și să-l supunem dorințelor noastre. Să șantajăm, să ucidem, să amenințăm, să ne îmbogățim. Dar cu Sam n-am fi ajuns departe. Unii dintre ai noștri au avut bănuiele, dar au tăcut mâlc. Iar când au început să curgă banii ca un fluviu al prosperității și l-au alungat din minte, jalnicul Sam. Așa am început să fim cei mai tari din țară. Evident, de mulți ani, nu mai ucid eu. Alții se ocupă cu asta. Eu sunt un venerabil om de afaceri, un nume respectat în societate, căruia din când în când i se cere părerea și în chestiunile importante ale națiunii. Ceea ce constituie ocupația mea de bază nu cunosc foarte mulți; numai oameni verificați. Un filtru bine pus la punct interzice accesul la mine a oricărui neisprăvit de spărgător sau de ucigaș care nici nu știe că lucrează în folosul meu. Dacă o bancă e jefuită la vreo 500 de kilometri de Barintown, cine să-l bănuiască pe bătrânul neputincios care se târăște într-un cărucior, victimă a unui nefericit accident la schi - de fapt, victimă a unei încercări în care o mitralieră i-a împroșcat gloanțele în genunchi? Pleacă un transport de arme pentru un stat amărât? Sau vine o cantitate mare de droguri? Eu organizez totul. Dar nici un fir nu duce la mine. Cine mi-a stat în cale a plătit cu viața. Cine nu-și ține gura pătește la fel. Și toți cei care au murit de mâna mea sau la ordinul meu stau în stabilopozii din fața casei. Și Phillip și Susan și Mike și Rod și Robert... Fiecare cu numărul lui. 89 de numere. Pe care îi salut în fiecare dimineață. Le dau bună ziua. Acum nu-i mai dușmănesc. Stau la taclale cu ei. Îmi sunt simbolul puterii. Ori de câte ori am un moment de slăbiciune merg pe terasă și-i privesc aruncați de-a valma, claie peste grămadă. Și, deodată, îmi revin forțe proaspete. Îmi vin idei, descopăr soluții. Sunt izvorul meu de energie. Cu mutarea lor în altă parte voi fi mai singur. Mi se distruge opera vieții. Păcat.

sânii din cupele sutienelor și, mai ales, să țipe, ca și cum limbajul nearticulat e suprema descătușare de rigorile civilizației, o libertate la care se ajunge după ani de educație. E țipătul strident al plodului căruia un bezmetic i-a dărâmat castelul de nisip; e țipătul victorios al masculului care plonjează după o minge pentru a atrage și mai mult atenția unei puștoaice căzute în freză după el; e strigătul feciorelnic al fufelor contrariate c-au uitat cum îi cheamă pe cei cu care și-au petrecut noaptea; e urlatul mamei care nu-și mai găsește odrasla în locul unde a lăsat-o; e manifestarea sonoră a pensionarului care-a mai câștigat o partidă de șah; e chirăiala madamelor cuprinse de frison în contact cu apa. Un haos de sunete care lovesc nemilos timpanele, o vibrație ce-ți stăruie în urechi până la miezul nopții. Chiar

Crimele din Barintown

George Arion

O duduie să-ți pierzi mințile și mai multe nu!

Am luat-o ca la carte - unde, cine, ce, când, cum, de ce. Tot ce-am aflat de la o sursă am verificat cu cel puțin alte două surse, fără nici o relație între ele. Am intrat în legătură cu oameni din diverse medii - înalți funcționari sau contabili mărunți, colegi din presă sau vagabonzi din lumea drogurilor. De mai mult de două luni aierg, pun întrebări, ciulesc urechea, caut piste, le descopăr - unele nu duc nicăieri, altele însă îmi confirmă pontul pe care l-am aflat. Unora le-am dat bani, altora le-am promis la rândul meu ajutorul în alte ocazii, cu două tipe m-am culcat și le-am smuls mărturisirile fără să-și dea seama ce importante sunt ele pentru mine. Pe unii a trebuit să-i ameninț - știam despre ei lucruri care i-ar fi costat poate privarea de libertate - așa că au preferat să-mi dezvăluie, cu o jumătate de gură, ceea ce știau despre ceea ce mă interesează. Și lumea interlopă și crema societății noastre m-au ajutat să duc la bun sfârșit cea mai dură anchetă de presă pe care am realizat-o până acum, la 27

de ani. Evident nu l-am ocolit nici pe cel vizat - profesia îmi cere, dacă ești domn, să nu acuzi pe cineva fără a fi stat totuși de vorbă cu el. Fiindcă uneori totul se lămurește într-o astfel de discuție. Fiindcă uneori sunt indivizi care țin în jurul cuiva o plasă de minciuni numai ca să-l dea în gât. În cazul anchetei mele, nici vorbă de așa ceva. Ceea ce aflasem după săptămâni de alergătură avea o deplină acoperire. Așa că i-am cerut primarului din Barintown să mă primească fără să mai am vreo îndoială asupra vinovăției sale.

La început nici n-a vrut s-audă de mine. M-a trimis la plimbare. Mi-a trimis vorbă să intru la consilierii lui. Fără să se sinchisească măcar să afle de ce vreau să-l deranjez. De ce vreau să stăm față în față. Nu mult. Măcar câteva minute. N-avea timp de mine. N-a auzit de mine. Alții erau gazetarii pe care îi citea în *Barintown Post*. Dacă îl mai săcăi mult, pune mâna pe telefon și-l sună pe directorul ziarului. Sau, mai bine, îi șoptește ceva la clubul unde se întâlnesc în fiecare săptămână. N-ar vrea ca din pricina lui să fiu zburat. Un gazetar cu caș la

gură. Care mai bine s-ar ruga lui Dumnezeu fiindcă are șansa să lucreze la cel mai important ziar din oraș. Și să abordeze problemele mari ale urbei - criminalitatea care crește vertiginos, traficul de droguri, prostituția și, mai de curând, comerțul cu copii. El are prea multe pe cap ca să mai primească și să flecărească cu un terchea-berchea fără nume.

N-am avut încotro și i-am trimis o scrisoare. Simplă. Mai simplă nici nu se putea. Pe coala pe care o împăturisem în patru scria: „vilă - Volvo”. Mai era și semnătura mea - Andrews Pope. N-au trecut 24 de ore și o secretară cu o voce cultivată pe un fagure de miere m-a sunat la birou. Din partea primarului. Din partea domnului Caldwell. Care își găsise o fereastră și accepta să mă primească. Dacă se poate, imediat.

Nici nu știu cum am zburat până la el. Dar nu s-a grăbit să mă primească. De fiecare dată când pe ușa dublu capitonată ieșea cineva, era chemată o altă persoană. Trebuia să mă fiarbă. Trebuia să-mi dau seama cu cine am de-a face. Cu un om ocupat, foarte ocupat, cu două secretare și un șef de cabinet, asaltat tot timpul cu problemele spinoase ale orașului în care trăim.

În sfârșit, o jună cu picioare lungi, care ar face mai bine să lase de-o parte mașina de scris și să se-apele de prezentat moda, mă invită în cabinetul marelui om. E cufundat în lectura unor hârtii. Sau se prefacă a citi. Până ridică ochii din mapa de corespondență, privesc în jur. Totul respiră forță. Un birou puternic, un dulap masiv ticsit de cărți, o masă de consiliu cât un teren de tenis, o canapea solidă - să reziste la asalturile date asupra secretarelor? De-abia după ce mă lasă să admir decorul se prefacă a-și da seama de prezența mea în încăpere. Nu se ridică de pe scaun. Nu-mi întinde mâna. Mă întreabă scurt: Ce dorești? Îi răspund ceva mai lung. Dar direct. Îl întreb de unde are banii pentru vilă cu douăzeci de camere de pe malul oceanului, pe care a cumpărat-o recent. De unde are bani pentru cumpărarea unei mașini Volvo, comandă specială. Nu clipește, nu se înfurie. Începe să râdă. Râde de tresaltă paharul gol care se află lângă o sticlă cu apă minerală pe tava de pe birou. Un domn corpulent, transpirat, deși stația de climatizare e pusă în funcțiune, se bate cu palmele peste burta rășfrântă peste curea și râde cu lacrimi. „Asta era? De unde am banii? Dar îți închipui ce cînt am eu la bancă? Știi ce avere am?” „N-ai scos de la bancă, de la nici una din băncile la care aveți conturi, nici o sumă care să acopere costul celor două achiziții recente. Bani aceștia i-ai primit din altă parte”. Nu mai râde. „De unde?” „Din partea domnului Sunny. Marele magnat. Care a avut nevoie de terenul unde e parcul copiilor din centrul orașului. Și i l-ai cedat fără murmur. Fiindcă ai fost mituit.”

„Ieși afară!” „Am dovezi! Am date. Le voi publica. Voi scrie în curând un articol în care să arăt lumii așa cum

sunteți cu-adevărat.” „Afară!”. Nu se mai poate controla. A ieșit de după birou și guiță ca un animal dus la tăiere. Eu rămân liniștit, vreau să-mi iau reportofonul, să-l închid și să-l pun în geantă, alături de aparatul de fotografiat pe care am apucat să-l declanșez de două ori. În încăpere însă au năvălit doi gealați. Un semn și din reportofon îmi este smulsă caseta. Un alt semn și din aparatul de fotografiat îmi zboară filmul. Aparatura mi se pune la loc în geantă. Sunt condus politicos dar cu fermitate spre ușă. „Am să mă plâng directorului. O să-ți pierzi pâinea.”

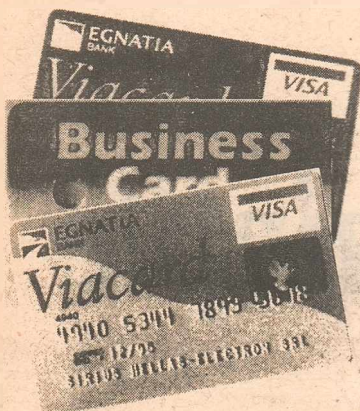
O pâine amară. Am scăpat ieftin. Nu m-au bătut. Alți colegi în alte anchete au mâncat bătaie care i-au lăsat infirmi. Iar alții și-au pierdut chiar și viața. Încă un motiv ca să nu mă las intimidat. Să aștern pe hârtie toate informațiile pe care le știu. Și care or să-l coste pe primar pâinea. O pâine dulce. O să rămână fără puterea și averea la care ține mai presus de orice.

În redacție - puțină lume - am venit mai devreme astăzi. Doar eu și cu Mandy suntem în biroul nostru și stăm în fața mașinilor de scris și lovim claviatura cu hârnicie ca niște pianști la lecția de dactilografie. Altădată l-aș fi întrebat pe ce filieră merge. Astăzi sunt însă mult prea adâncit în ancheta mea, atent să nu uit vreun amănunt semnificativ. Nici el, care-i un băgăreț, vrea să știe tot, nu mă-ntreabă nimic. Încerc să nu fiu patetic. Caut să fiu doar exact. Precis. Așa cum scrie la carte. Să spun unde, cine, ce, când, cum, de ce. Tot ce-am aflat important de la sursele mele. Mai sună și telefonul. Nu răspund. Nu răspunde nici Mandy. Până la urmă apuc receptorul și, continuând să bat la mașină, spun: „Andrews la aparat”. E portarul Anthony. „Domnule Andrews, aveți un colet la poartă”. „Un colet?”

„L-a adus o duduie să-ți pierzi mințile și mai multe nu”.

„Nu vrei să mi-l aduci sus? Te rog”. „Nu pot, domn' Andrews, tocmai se descarcă marfă pentru bufet, m-au rugat să stau să păzesc să nu dispară ceva.” „Bine, bine, cobor”. Cobor și mă-ntorc într-o fugă. Din nou la mașina de scris. Coletul poate s-aștepte, oricât de urgent ar scrie pe el c-ar fi. Cine știe ce-i în el? Nu-i mare, pare-a fi un teanc de cărți. Mai poate s-aștepte. Dar iar telefonul. E secretara noastră, draga de ea. „Andrews, e jale, ce-ai făcut, vino încoace. Șefu' e făcut foc”. M-așteptam să ies la raport. Dar la urma-urmei, e mai bine, ne lămurim într-un fel și cum o cădea banul... Mandy ridică doar o clipă ochii spre mine și-apoi apasă triumfător pe o clapă. E semn c-a sfârșit. Cu șefu' n-o să stau mult la gargară. Dacă m-azvârle afară dau articolul meu altui ziar. Dar n-apuc s-ajung în secretariat. O bubuitură zguduie clădirea. Bucăți de tencuială îmi cad în cap. Și dintr-o dată îmi vine să plâng. Dragule Mandy, prostule drag, curiosule, de ce nu m-ai așteptat, de ce n-ai avut răbdare?

Ce este cardul?

Cardul sau cartea de plată este un instrument modern de plată care înlocuiește cecul sau numerarul, și constă într-o cartelă de plastic de mărimea unei cărți de vizită conținând pe cele două fețe ale sale elemente de identificare a titularului și a contului său, a băncii emitente și a mărcii cardului. Pe banda sa magnetică acest dreptunghi de plastic înmagazinează și elemente de securitate, cum ar fi o parolă. În 11 milioane de magazine sau unități prestatoare de servicii din lume, cca 375 milioane de titulari de cărți VISA fac zilnic în medie 17 milioane de plăți prin simpla prezentare a cărții de plată. Cu două condiții:

- unitatea beneficiară a plății să fie afiliată la acest sistem (să îl accepte);
- plata să nu depășească

Reformă a plăților din sistemul comercial

disponibilul din contul titularului de card (cazul cărții de debit) sau valoare a creditului de care acesta beneficiază (cazul cărții de credit). Dacă posedăm un card internațional atunci nu ne mai interesează nici în ce valută ni se cere plata, schimbul operându-se automat.

Ce unități acceptă plata prin card și de ce?

Orice hotel, magazin, restaurant, agenție de turism sau de transport, casă de schimb valutar etc., își doresc să li se plătească prin carduri din foarte multe motive. Primul este creșterea volumului vânzărilor, pentru că sumele cheltuite de client nu mai sunt limitate de numerarul avut la îndemână la un moment dat. De asemenea, securitatea, comoditatea și operativitatea plății sunt evidente. Apoi, mai este și o problemă de prestigiu și imagine a unității respective în ochii stăpânului său, clientul.

Are și titularul de card vreun avantaj?

Mai multe. În primul rând faptul că suma deținută în contul cardului (până ce o va cheltui, cu plăcere, oricând dorește) beneficiază de o dobândă similară celei pentru depozitele la

vedere, în timp ce cărămizile din geanta diplomat (când merge la cumpărături mai importante) pot cel mult să-i fie furate (de obicei se recuperează geanta). Prin cărțile de credit el poate beneficia și de un împrumut, în limitele contractului stabilit cu banca. Un posesor de card nu va mai trebui să ghicească suma de care are nevoie în concediu sau la cumpărături sau să se streseze când pierde „o ocazie” pentru că n-a avut destui bani la el. De la ghișeele băncii sau de la distribuitorii automate de numerar (accesibile la orice oră și, în unele țări, amplasate mai la fiecare colț de stradă) titularul cardului poate primi exact suma de care are nevoie în cazul în care plata se face totuși în numerar. Posedând o carte de plată vom ști ce înseamnă civilizația unei tranzacții: securitate, comoditate, discreție. Funcție de tipul cardului, titularul acestuia poate beneficia de felurite alte facilități, precum asistență și asigurări (medicale, de călătorie) sau servicii (rezervări hoteliere etc).

Iată cum se obține un card!

Prin încheierea unui contract între client (persoană fizică sau juridică) și banca în care ace-

ta deține cont.

La recenta conferință de presă BRCE, ocazionată de introducerea în țara noastră a sistemului de plăți prin carduri, s-au adus o serie de lămuriri privind acest nou produs bancar și legate de programul băncii vizavi de această chestiune. Dl. Răzvan Temeșan, președintele BRCE: „Suntem a 4-a țară din Europa Centrală și de Est în care se introduc cărțile de plată. Aceasta presupune implementarea unui sistem de acceptare pe scară largă a cardurilor în sistemul comercial din România și emiterea propriu-zisă a cărților de plată. Introducerea sistemului de plată prin cărți de plastic va costa Romcard S.A. (societatea care se ocupă de implementarea cardurilor în România) aproximativ 40.000 USD, dar trebuie să ne gândim că, în afară de multe alte avantaje față de plățile în numerar, însăși emiterea bancnotelor de hârtie și a monezilor, costă. Apoi, prin card, crește viteza de circulație, iar relația tranzacție-fisc este mai clară, ori aceste două lucruri constituie încă un mare câștig”.

Dl. Ioan Greu, director Direcția marketing și produse noi în BRCE: „Emiterea car-

durilor internaționale (în valută), marca VISA International se va face la început, și anume în luna februarie, către clienții instituționali ai băncii și vom avea ca limită inferioară a contului suma de 5000 USD. Cardurile clasice pentru persoane fizice, clienți ai băncii, vor fi emise din luna martie a.c. În etapa de acceptare a cardurilor ca mijloc de plată, pe care o vom demara tot în februarie, vom pune gratuit la dispoziția clienților noștri echipamentul înprindere de întocmire a documentelor aferente efectuării tranzacțiilor prin carduri. Cărțile de plată în lei vor fi emise începând cu 1996.

Pentru evitarea riscului de falsificare a cărților de plastic avem măsuri de securitate. Comercianții care acceptă cardurile nu trebuie decât să respecte procedurile și normele din ghidul comerciantului, anexat contractului încheiat cu banca. Altfel, problema falsurilor preocupă pe toată lumea și în primul rând pe VISA International, organizația de carduri cu cea mai complexă infrastructură de acest tip din lume”.

R. Temeșan: „Este mai mult o muncă de educație cu clienții băncii pentru că în ceea ce privește banca, accesul la mașinile de personalizat carduri este strict limitat și controlat”.

CĂLIN MĂRCUȘANU ■

Un divorț cât o catastrofă

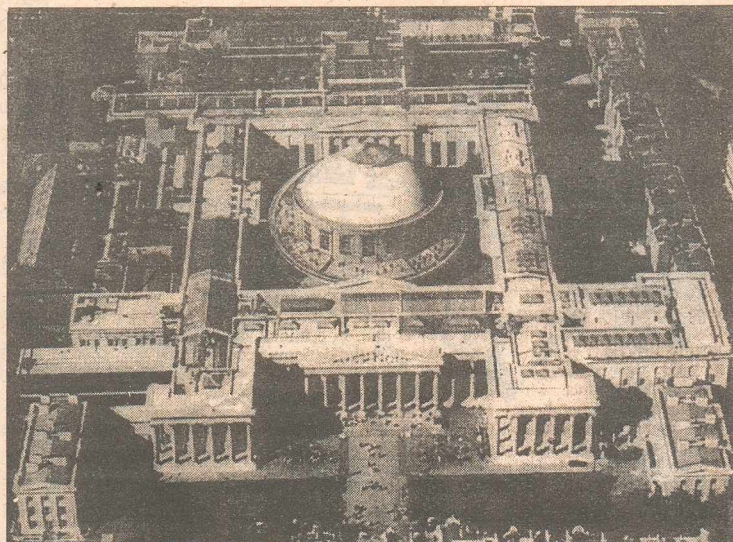
Lady Di se dovedește și de astă dată „scumpă”

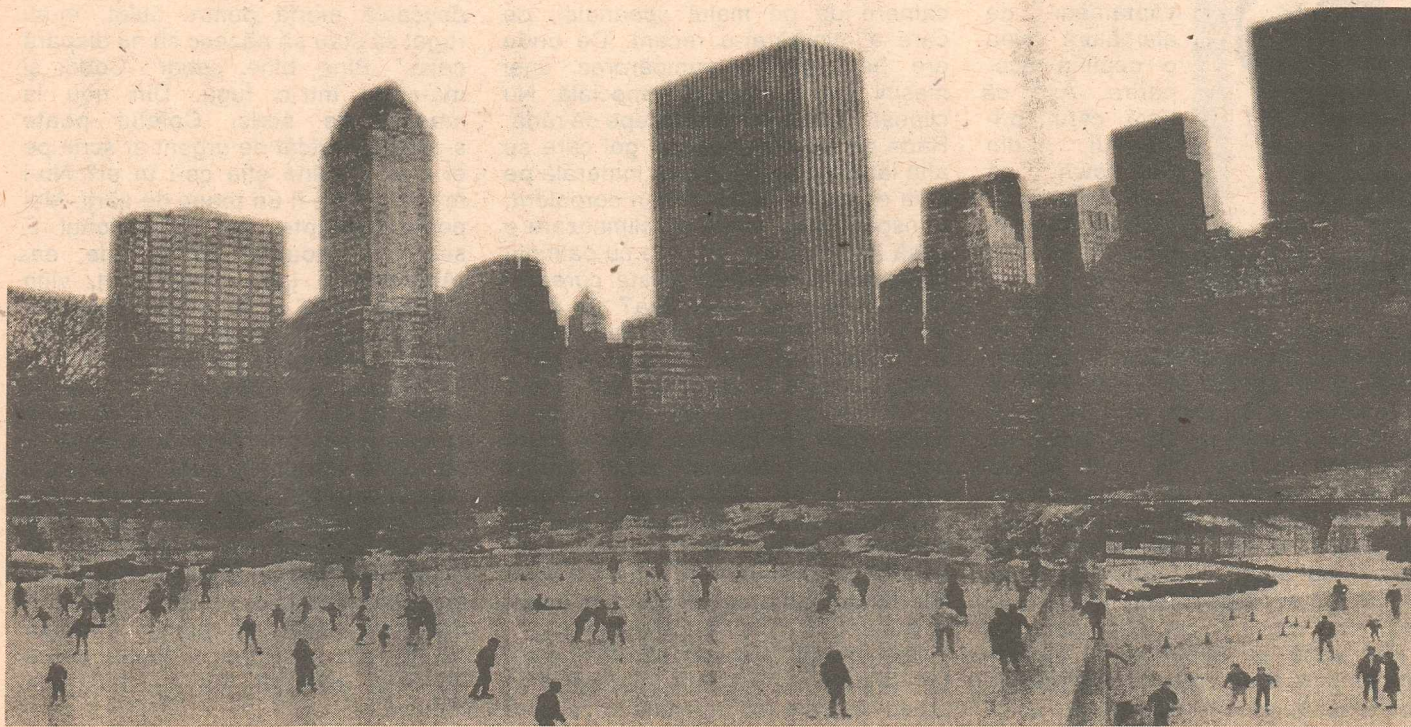
Avocații prințesei de Wales, mai cunoscută cititorilor sub numele familiar Lady Di, susțin că în cazul unui divorț, tot mai previzibil al acesteia de prințul Charles, trebuie „obținută cea mai mare cifră posibilă”. Cifra avansată de avocați este în jur de 15 milioane lire sterline, ceea ce înseamnă un venit net anual pentru „nefericita” prințesă de peste 500.000 lire. Geoffrey Waters, șeful Departamentului matrimonial de la baroul Covent Garden, afirmă însă că prințul nu ar avea de unde să ofere un asemenea preț pentru divorț. Divorțul prințiar, devenit ultima soluție, ar putea fi sprijinit chiar de regină, afirmă avocații londonezi. Ca în orice caz de divorț, oricare dintre soți poate să declanșeze procesul. „Prințesa și-ar putea susține cauza pe baza adulterului, dar se pare că preferă soluția consensului ambelor părți pentru a evita un scandal degradant”, au spus avocații. (Ș.N.)

BRITISH MUSEUM ÎȘI PUNE HAINE DE SĂRBĂTOARE

De curând au fost dezvăluite planurile pentru remodelarea Muzeului Britanic (celebrul British Museum). Cheltuieli: peste 50 milioane de lire sterline. Modelul urmat: celebrul muzeu Luvru din Paris, care a căpătat o față nouă, păstrându-și însă nealterate punctele sale de atracție. În prezent, British Museum primește 6,5 milioane vizitatori pe an, față de 4,9 milioane la Luvru. Pentru a simplifica accesul rapid în principalele aripi ale muzeului este prevăzut să se construiască o rampă în

spirală, de genul celei existente la Muzeul Guggenheim din New York. Lucrările vor începe în 1996 și vor fi finalizate în circa doi ani. (Ș.N.)

IARNA LA UMBRA ZGÂRIE-NORILOR

O imagine ce amintește picturile lui Bruegel. Oameni de toate vârstele, pe Patinoarul din Central Park.

ROLLING STONES de la A la Z !

ANGIE - Baladă clasică prin excelență care a obsedat generațiile de la apariția sa în 1973 pe albumul *Goat's Head Soup*. Genda spune că ar fi un omagiu dus de Mick Jagger lui Angie Bowie, soția a lui David Bowie.

BEATLES - Întrebare tradițională pusă adulților de astăzi care în anii '60 erau adolescenți: „Erai fan Beatles sau Rolling Stones?” Cu alte cuvinte: erai cuminte (Beatles) sau malefic (Stones)?...

COME ON - Primul single oficial al grupului Rolling Stones, apărut la studioul DECCA pe 7 iunie 1963. Piesă de colecție.

DOGURI - Imposibil de a trece sub tăcere această latură a „celui mai mare grup rock al tuturor timpurilor.” Brian Jones murit din cauza lor, se pare, iar Keith Richards, consumator confirmat, a știt să supraviețuiască dependenței, în jurajul Stones. Nu degeaba a fost inventată expresia „sex & drugs & rock'n'roll!”

EXTREM ORIENT - Până în 1990, anul turneului Steel Wheels, Rolling Stones n-a pus niciodată piciorul în Japonia. În iunie 1990, 45.000 de bilete pentru concertul de la Tokyo Dome s-au vândut în 33 minute!

FILM - Având o personalitate multiplă, Mick Jagger nu putea să nu facă cinema. Debutul său datează la sfârșitul anilor '60, când a apărut în două filme, *Performance* și *Ned Kelly*, unde încarnază un fel de Robin Hood australian. El a realizat *Freejack*, un thriller SF în dezlănțat, alături de Emilio Estevez și Anthony Hopkins.

LIMMER TWINS - Sub acest nume misterios se ascund Mick Jagger și Keith Richards când se joacă de-a producătorii pentru Rolling Stones.

HELL'S ANGELS - În '69, Rolling Stones termină turneul lor american printr-un concert pe

circuitul Altamont. La cererea lor, securitatea e asigurată de polițiști motocicliști de la Hell's Angels. Aceștia vor cauza decesul unei tinere negre de 18 ani, Meredith Hunter.

INFIDELITATE - Nu, nu cele referitoare la menajul fiecăruia dintre membrii grupului, ci la cele reprezentând un fel de „trădări” muzicale, înregistrările solo: Mick Jagger e la a 3-a escapadă, Keith Richards la a 2-a, iar Ron Wood la a 7-a!

JAZZ - Difil de crezut și totuși Charlie Watts, cel cu față de indian impenetrabil, preferă de departe jazz-ul rock-ului. De câte ori grupul îi dă puțin timp liber se întâlnește cu câțiva prieteni și cântă muzica sufletului său. De altfel, întreaga sa colecție discografică e în acest stil. În plus, are oroare să figureze în clipurile Stones.

KEITH RICHARDS - Cu o adevărată figură de pirat, este poreclit „human riff”. Odată abandonată „perioada drogurilor” a devenit din ce în ce mai prezent în viața grupului și acordă chiar interviuri.

LIBERALITATE - Stones nu sunt deloc avari. Cu veniturile lor și când au ocazia unei acțiuni umanitare, nu ezită. S-au produs astfel în concert în beneficiul victimelor cutremurelor de pământ din Nicaragua și Los Angeles.

MARTE - Brian Jones, micul geniu al grupului Rolling Stones, e găsit mort în piscina sa pe 3 iulie 1969 (avea 27 de ani) și decesul său a rămas neelucidat. Prieten cu Jimi Hendrix, John Lennon și Bob Dylan, a fost marcat spre sfârșitul vieții de decepții în cascadă: dat la o parte de grup, înșelat de soție, care se instalează la Richards, toxicoman în ultimul grad, paranoic, și detaliile sunt lesne de imaginat...

NĂTURĂ - Mick Jagger se declară mai aproape de natură decât pare: „Încă din anii '60

am încetat să mă identific cu ideea sex & drugs & rock'n'roll. Beau ceai înainte de concerte și chiar dacă nu dorm suficient în turnee, îmi fac timp pentru jogging”.

ORDINATOARE - Inutil să încerce cineva să-i convingă să iubească muzica electronică. Pentru ei, să apeși pe butoane nu înseamnă să faci muzică. Și totuși Mick Jagger a mărturisit că el și Charlie Watts au înregistrat împreună câteva bucăți techno!

PENITENCIAR - Au petrecut din păcate mai toți ceva timp în spatele gratiilor! Se spune că într-una din celulele în care au fost închisi pentru consum de droguri, Mick Jagger și Keith Richards au compus *Brown Sugar*, un titlu care n-are nici o legătură cu zahărul nerafinat!

ROLLING STONES - La Londra, într-un bar în care se cântă blues, s-a născut Rolling Stones. Jagger și Richards se cunoșteau deja și cântau cu Little Boy Blue & The Blue Boys. Charlie Watts cânta în Blues Incorporated. După diverse tribulații, Blue Boys s-au rebotezat Rolling Stones în omagiu unei piese a lui Muddy Waters și se compunea din Jagger, Richards, Brian Jones, Ian Stewart (pian) și Tony Chapman (tobe). Acesta din urmă va fi înlocuit cu Charlie Watts și va veni Bill Wyman cu basul.

TICKY FINGERS - Album mitic apărut în 1971. Pe coperta discului (de vinil) un șlit de pantalon cu fermoar strălucitor, imaginat de Andy Warhol. E de asemenea numele restaurantului night-club al lui Bill Wyman, inaugurat în '89.

TAYLOR MICK - Îl înlocuiește pe Brian Jones după deces, dar părăsește grupul în '74 și e înlocuit de Ron Wood de la Faces, fostul grup al lui Rod Stewart.

UNITATE - Darryl Jones, noul basist angajat după plecarea lui Bill Wyman va deveni oare un

adevărat Rolling Stones? Căci după spusele lui Richards: „Nu e suficient să fii un bun muzician, ci să te integrezi”. Deci...

VOODOO LOUNGE - Al 26-lea album în aproape 33 de ani de carieră, pe care unii îl iubesc (sunetul mai brut, latura blues), alții îl detestă (prea multe balade)...

WYMAN BILL - Basistul de origine a decis să plece. Protestatar recunoscut. Și mai avea faima încurcăturilor sentimentale. De exemplu, mama fostei sale soții, Mandy Smith, a vrut să se căsătorească cu fiul lui...

X (CENZURĂ) - Oare vom afla vreodată cu certitudine dacă Mick Jagger și David Browie s-au aflat în același pat?

Y YOU GOT ME ROCKING - Al 2-lea extras pe single din albumul *Voodoo Lounge* și totodată dispoziția pe care și-o doresc, sine și pentru auditoriul lor, Rolling Stones.

Z ERO? - „Când suntem împreună, cu mâna pe instrumente, e imposibil să nu iasă ceva bun”. (Keith Richards)

Deci, cu multe zero-uri... la cifre reprezentând fani și bani, R.S.!

SHERYL CROW are în ceea ce privește cariera ei muzicală un consultant perfect până la legendarul BOB DYLAN. Cantautoarea, acum în vârstă de 32 de ani, susținut pe Dylan în turneul său american de anul trecut. „După al doilea show chemat în cabina lui, mi-a spus să mă așez lângă el și mi-a dat sfaturi referitoare la prestația mea”, povestește Sheryl. „Mi-a spus că timp de 30 de ani a observat cum merg treburile și poate să aprecieze că mă așteaptă succes copleșitor, dar dacă vreodată voi avea probleme, numărul lui este la dispoziție. A fost deschis, intens, foarte dulce. Poate să-mi spună să aflu ce părere mai are”.

BUCUREȘTI 96,1 FM

BAIA MARE 92,0 FM

CLUJ 89,8

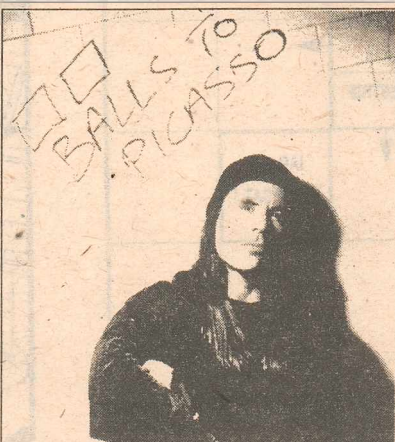

PLOIEȘTI 92,8 FM

SIBIU 91,8 FM

CONSTANȚA 91,1 FM

FLASH
RADIO CONTACT

• **BRUCE DICKINSON** a părăsit compania de înregistrări EMI pentru că „s-a săturat” să trăiască în umbra fostului său grup IRON MAIDEN, pe care nu-l mai conduce de anul trecut. Cariera sa solo s-a materializat în albumul *Balls To Picasso*.

Managerul lui Dickinson, Rod

Smallwood, afirmă: „Bruce și-a făcut o mulțime de prieteni la EMI, numai că am descoperit că interesul companiei scade simțitor când e vorba de a încuraja interpreți noi. Se pare că dacă nu ești în vârful piramidei, ca Iron Maiden, e dificil să-ți faci auzită vocea”. Dickinson are acum contract cu casa de discuri CASTLE.

* Marele succes de acum 20 de ani al lui **BRUCE SPRINGSTEEN** *Born To Run*, a fost votată „The greatest pop song of all times”.

A învins astfel clasicul *Like A Rolling Stone* al lui Bob Dylan din 1965 și *Yesterday* al Beatles-ilor, în urma unui sondaj efectuat de Radio One al BBC-ului și ziarul londonez Times.

Born To Run s-a situat în fruntea unui clasament cu 100 dintre cele mai frumoase piese alese de ziariști în domeniu și muzicieni.

• **BOB DYLAN**, urmând exemplul contemporanilor săi Neil Young și Eric Clapton, a acceptat apariția la MTV *Unplugged*.

„Da”-ul lui a venit destul de greu, având în vedere că șefii de la MTV l-au rugat ani de zile să facă acest lucru. Programul este realizat și înregistrat în New York City's Sony Studios, împreună cu grupul său.

Președintele MTV, Judy McGrath, afirmă: „Dylan a fost părintele spiritual al întregului concept *Unplugged*. Toți cei care lucrăm aici simțeam că nu ne-am fi făcut datoria pe deplin dacă nu l-am fi avut într-un astfel de show. Suntem foarte emoționați”.

	DE APĂ (fem.) RAMURĂ A HIDROLOGIEI		APA FĂRĂ PEȘTE ! POARTĂ PE APĂ		VAS PENTRU APĂ (dim.) ADUCE PLOAIA		URBE GETA TOMESCU		SE VARSĂ ÎNTR-O APĂ MAI MARE		TRĂIEȘTE ÎN APĂ ÎNGHEATĂ APELE	
	VASILE CUCU MUNȚI DE APĂ			A SUSPINA DUȘMANII (inv.)					FRICOS CĂLIN VASILE			
	AFLUENT AL TISEI ARTA DE A CALĂRI				TERME GOALE ! APĂ MULTĂ			REDUS CA LUNGIME PREFIX LA MORALĂ		PLINE DE SÂNGE MARE PE MARE		
MICĂ APĂ CURGĂTOARE BALTĂ MICĂ	PORT- OCHELARI PORTIUNE DE MARE IZOLATĂ	FINISATĂ								NEA ! ATMOSFERĂ (abr.)		MUNTELE POTOPULUI
					A BĂGA ÎN APĂ FIARTĂ		APĂ... PUFOASĂ FIRE					AMBARCAȚIE DIN BUȘTENI
APĂ CURGĂTOARE OCULTĂ		ÎN PLAN ! FEMEIE LENEȘĂ (reg.)		MĂSURA LUI GUZA ÎN LAGĂR !				ION TOMESCU		LA INTRARE ÎN PRUT ! VĂPORI DE APĂ		
				IEȘI DIN GHEIZER (2 cuv.) SE VARSĂ ÎN TISA								
ÎN CIUR ! REGULARIZĂ- RILE UNOR APE		UDAREA CÂMPULUI ÎN MARE !							ÎN BAIE !	ÎNCEPUT DE BURNIȚARE ! ÎN CAUȘ !		
							UN FEL DE COBZĂ					
CA APA DE MARE				PUI DE CAPRĂ						NU-I FRUMOS		

Integramă de Gheorghe BRAȘOVEANU ■

...PIETRELE RĂMÂN

PIATRĂ PIETROȘI		PIATRĂ PREȚIOASĂ PIETRICILE DIN VULCAN		NICOLAE PIATRĂ FILOZOFALĂ (fig.; pl.)		CREASTĂ DE MUNTE A.R.N.-ul SCHIMBAT !		PIATRĂ MICĂ	
CU PIETRE LAZ PIATRĂ ALBASTRĂ								URECHE	
					IUBIT (inv.) PRONUME PERSONAL				
						ÎMPODOBIT CU PIETRE STÂNCI LA MALUL MĂRII			
	VERIGHETĂ CU PIATRĂ PIETRE SEMI- PREȚIOASE								
				OOLIT „PIATRĂ...”, VÂRF ÎN BUCEGI			DATĂ MĂESTRIE		
ÎNCINS VECHITURĂ REST DE PIATRĂ !								IAR S-A ÎNCURCAT !	
		NICU ROCEANU 4,5 PIETRE !		„PIATRĂ...”, MASIV ÎN CARPAȚII MERIDIONALI					
TEȘIT ! PIATRĂ SEMI- PREȚIOASĂ			CA UN BOLOVAN (fig.)						
					STAT				

Integramă de Mihai ZGUBEA ■

20 DE DIFERENȚE

